

کہ نامہ

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنییری

*

خاوه‌نی ئیجتیاز: شهوگه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رتوو‌سیار: به‌دران ئه‌مه‌د خه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

کہر نامہ

نووسینی:

محہ مہد حہسہن خان ئیعماد ئہلسہلتہ نہ

وہرگپرانہی:

موکری

ناوی کتیب: کہ نامہ
نووسینی: محمہد حسہن خان ئیعتماہ ئہلسہلتنہ
وہرگیپانی: موکری
بلاوکراوہی ئاراس - ژمارہ: ۶۲۱
دہرہینانی ہونہریی ناوہوہ: شوان عہدولقادر
بہرگ: مریہم موہقییان
پیت لیڈان: ئہفین محمہد
ہلہگری: شیرزاد فہقی ئیسماعیل
سہرپہرشتیی چاپ: ئاورہحمانی حاجی مہحموود
چاپی دووہم، ہولیزر - ۲۰۰۷
لہ کتیبخانہی گشتیی ہولیزر ژمارہ (۶۴۵) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوہتی

پیشکشہ

من بوم نییہ رنجی کہسانی دی پیشکشہ بکہم، چونکہ من ئەم کتیبہم نہنوسیوہ و حقی ئەوہشم نییہ پیشکشہ شی چ کہسیکی بکہم... بہلام ئەو چہند سہد سہعاتہ ماندووبونہم بو تہرجہمہکردنی ئەم کتیبہ پیشکشہ دەکہم بہ ماموستا مہمود زامدار، کہ جہنابیشی کتیبیکی دانسقی بہنیوی کہرنامہوہ نوسیوہ... بہلام لہگہل ئەم کہرنامہیہدا ئہرز و ئاسمانیان فرقہ...

سۆنگہی دووہمی ئەم پیشکشہشیہ ئەوہیہ نہک ہہر فہرہنسی و فارسی و میلیتانی دی قہدری کہریان زانیوہ بہلکو نالی و مہمود زامداری کوردیش پھییان بہم داوہ باریکہ بردووہ کہ ہہردووہ حیوانین...

یہکمان ناحیق و ئەوی دیمان ناطیق

پيشه‌کيکي پيويست

دهشي ٺم پيشه‌کيکيه زهرووري بيت، ٺهويش له‌به‌ر چهند هوٺيه‌کي سه‌ره‌کي:
۱- ٺم کتبيبه (خرنامه) به‌ناوي محمه‌د حسن خان اعتماد السلطنه و
به‌کوششي علي دهباشي چاپي چوارهم خراوته پروو، سي زاتي ديش
پيناس و پيشه‌کيکيان بو نووسيوه: (سعيد فريد قاسمي) و (دكتور
فريدون ادميت) و (مجتبي مينوي).

يه‌که‌ميان پيشه‌کيکيه‌کي به‌ناوي (زندگي و کارنامه اعتماد السلطنه)
(۲۱ شعبان ۱۲۵۹ق - ۱۸ شوال ۱۳۱۳ق) له‌م پيشه‌کيکيه‌دا زياتر بايه‌خ
ده‌داته ٺياننامه‌ي محمه‌د حه‌سن و ٺه‌و کتبيبه‌نه‌ي که له سه‌رجه‌مي
ٺيانيدا نووسيو، جگه له کاري روٺنامه‌واني که له سه‌رده‌مي ناصرالدين
شادا کاري تيا کردوه.

(دكتور فزه‌يدون ٺاده‌ميت) پيشه‌کيکيه‌کي به‌ناوي (درباره‌ خرنامه)
نووسيوه و ده‌لي:

داستانيکي کو‌مه‌لايه‌تبيبه، به‌لام به‌جوړيکي دي، کاتي که ته‌رجه‌مه کرا
و بلاو بووته‌وه به‌ناوي (منطق الوحش) يا (الحمار يحمل اسفارا).

سه‌رچاوه‌ي ٺه‌مه‌يش (خاطرات خر) ياده‌وه‌رييه‌کاني که‌ره له کو‌ي
چيروکه‌کاني خانمي هو‌شمه‌ندي فزه‌نسي (کنتس دو سگوره) Comtesse
de segare که بو سه‌رگه‌رمي نه‌وجه‌واناني نووسيوه. چيروکي شيرين و
هه‌ندي خالي تي‌دايه نه‌وجه‌وانان فيرده‌کات.

منطق الوحش له‌سه‌ر پايه‌ي چيروک هاتووته نووسين، گه‌لي شتي بو
زياد کراوه په‌يوه‌ندي به‌ٺه‌سلي مه‌وزووعی داستان هه‌ره‌نسييه‌که‌وه نه‌ماوه.
ٺيدي له‌م پيشه‌کيکيه‌دا له‌مه‌ر ٺه‌و خانمه فزه‌نسيه هيجي دي نه نووسيوه.
په‌يوه‌نديم به‌هاورپم دكتور فزه‌هاد پيرباله‌وه کرد داخوازي ٺه‌وم لي

کرد چ دهزانی له مه‌ر ئەم خانمه نووسه‌ره، ئەویش به‌م چهند دێره پێناسه‌ی ئەم خانمه‌ی کرد.

(ئەم خانمه له ساڵی ۱۷۹۹ له سانبطرسبورگی رۆوسیا له دایک بووه له ساڵی ۱۸۷۴ له پاریس مردوو). کچی حاکی و لایه‌تی مۆناکو بووه له به‌ره‌مه‌کانی: (بیره‌وه‌ری که‌ریک) و (به‌دبه‌ختیبه‌کانی سوفیا ۱۸۶۴) و (ژهنه‌راڵ دوراکین ۱۸۶۶).

دیاره دکتۆر وه‌ک خۆی ده‌لی ئەم مه‌لوماته‌ی له (فه‌ره‌نگی لا رۆوسی فه‌ره‌نسی وه‌رگرتوو).

ئهو‌ی مه‌به‌ستمه لێردها بیلیم، جگه له پێشه‌کیه‌که‌ی (دکتۆر فه‌ره‌یدون ئاده‌میت) له به‌رگی کتێبه‌ فارسیه‌که‌دا به‌هیچ جو‌ری باسی ئەم خانمه نه‌کراوه... ئەمانه‌تیش ئەهو‌ی ده‌خواست هه‌ر له به‌رگی کتێبه‌که‌دا نووسرا‌با، سوود له‌ چیرۆکه‌کانی ئەم خانمه وه‌رگیراوه، به‌لام به‌داخه‌وه ئەمه نه‌نووسراوه، وه‌ک هه‌ندی کتێبی فارسی دی (به‌هیچ شیوه‌یی ناوی نووسه‌ری کتێبه‌که‌ ناهینن و ته‌نها به‌وه ئیکتفا ده‌کن ناوی موته‌رجیم ده‌خه‌نه سه‌ر کتێبه‌که، وه‌ک ئەهو‌ی موته‌رجیم له موئه‌لیف گه‌وره‌تر بێت... به‌هیوام ئەم ده‌رده نه‌که‌وێته نیو دنیا‌ی ئەده‌بی کورده‌وه.

هه‌روه‌ها دکتۆر فه‌ره‌یدون له‌م پێشه‌کیه‌یدا ئیشاره‌تی به‌وه داوه یه‌که‌م جار (ئه‌سه‌ری میرزا علی خان امین الدوله) به‌ناونیشانی (حماریه) له ته‌رجه‌مه‌ی عه‌ره‌بی (محهمه‌د حسین جمل)ی میسریه‌وه کراوه به‌فارسی و له ساڵی ۱۳۰۰ چاپکراوه... ته‌رجه‌مه‌ییکی دیشی له مه‌تنه فه‌ره‌نسیه‌که‌وه کراوه‌ته فارسی له ژێر چاودێری (اعتماد السلطنه) ساڵی ۱۳۰۶ چاپ کراوه و ساڵی ۱۳۲۲ چاپی دوومه‌ی کراوه.

تا دێته سه‌ر ئەهو‌ی ده‌لی: ته‌رجه‌مه‌ی دیی ئەم کتێبه له زه‌مانی ئێمه‌دا ئەنجامدراوه... گومانیش له‌وه‌دا نییه‌ اعتماد السلطنه و هاوکارانی، هه‌ندی شتیان ئیزافه‌ کردبێ و هه‌ندی ره‌خنه‌ی سیاسیش به‌لاوه‌کی خرابیته سه‌ر ئەسلی مه‌تنه‌که.

پیشہ کی سیٹھ ہمیش بہ ناوی (سرگذشت خر) مجتبی مینوی نویسیویہ تی. ئویش بہم شیوہیہ ئیشارہت ہداتہ ئو خانمہ فہرہ نویسیہ: لہ فہرہستی کتیبہکانی چاپی فارسی کہ ئیستا لہ مؤزہخانہی بہریتانیادا پاریزراوہ، ناوی ئم کتیبہ ہاتووہ و مہرحوم ئدواردز موئلیفی ئو فہرہستہ نویسیویہ تی: ئم کتیبہ تہقلیدی کتیبی (کنتس دو سگور) ئیہ Comtesse de segur کہ بہ ناوی (یادہوہری کہریک) Memoeire dun Ane.

ئم کتیبہ (خرنامہ) منطق الحمار ۲۲۰ لاپہرہیہ، پیکہاتووہ لہ فہرہست پاشان وینہییکی اعتماد السلطنہ لہ حضوری ناصرالدین شادا روظنامہ دہخوینئیہوہ... پاشان یاداشتییکی علی دہباشی، ئو جا پیشہکیکی سید فرید قاسمی لہ لاپہرہ (۱۱ وہ دست پی دہکات تا لاپہرہ ۲۱) پاشان پیشہکیہکی دکتور فہریدون ادمیت دست پی دہکات لہ لاپہرہ ۲۳ تا لاپہرہ (۳۸) لہ لاپہرہ (۳۹) پیشہکی مجتبی مینوی دست پی دہکات تا لاپہرہ (۴۶) ئینجا ناویشانی کتیبہکہ و پیشہکیکی کورت تا دہگاتہ فہسلی یہکہم و ژمارہی لاپہرہکی (۵۷) لیژدا دہمہوی بلیم ئم تہرجہمہیہی بہندہ لہ لاپہرہ پہنجاو ہہشتی کتیبہکہوہ دست پی دہکات... ئم کتیبہ ہژدہ فہسلہ... بہندہ، تہنہا حہقدہ فہسلی تہرجہمہ کردووہ و فہسلی ہژدہہم ئفہرؤز کرد، چونکہ بہہیچ جوڑی لہگہل سیاق و مہتنی کتیبہکہ یہکیان نہدہگرتہوہ... فہسلی ہژدہ پرہ لہ ئایہت و حہدیث و پہندو...

بو ئاگاداری خوینہری بہرپزیش چوار لاپہرہی فہسلی ہہشتہم تہرجہمہ نہکرد و پہراندہم، چونکہ ہہستم بہ دو بارہ بوونہوہی بی سہروہر دہکرد، ئمہ جگہ لہوہی سہرلہبہری فہسلہکان پرن لہ شیعری فارسی... شیعہرہکانیشم بہزیاد زانی و تہرجہمہ نہکرد، ئہگہرچی تہرجہمہش کرابا جوانی بہ کتیبہکہ نہدہبہخشی چونکہ شارہزایان دہزائن تہرجہمہی شیعری کلاسیکی چ دہگہیینی.

جگه له‌وهی سه‌رله‌به‌ری ئەم کتیبه‌پره له ئیدیومی عه‌ره‌بی و پرسته و ده‌سته‌واژه‌ی عه‌ره‌بی کوون و وشه‌ی عه‌ره‌بی که له زمانی عه‌ره‌بیدا چه‌ند سه‌د سالیکه به‌کارناهیئین وهک (مأکول اللحم = گوشتی حه‌لال) تا (فم معده) کونی سه‌ره‌وه‌ی گه‌ده، له نیوانی مه‌ری و مه‌عیده‌یه و نزیک‌ی دلّه. جگه له‌وه‌ی له هه‌ندی فسه‌لیدا (استطراد) هه‌یه ئەمانه‌یشم ئەفه‌رۆز کرد...

ئهم (خه‌رنامه‌)یه فارسیندراوه و گه‌لی جاریش په‌ره‌گراف و پرسته‌ی ئازهری تی که‌وتوو، ئەگه‌رچی به‌مه‌به‌ستیکی نابه‌جی به‌زمانی که‌روهه هیرش براوته سه‌ر زمانی ئازهری وهک: (اگر چه این لغت چندان غریب و نامطبوع است که خزان رغبتی به اموختن آن ندارند).

ته‌رجه‌مه‌که‌ی: ئەگه‌رچی ئەم زمانه‌ ئەوه‌نده غه‌ریب و نا‌سازگاره که‌رانیش ئاره‌زووی فی‌ربوونی ناکه‌ن...

به‌هه‌رحال ئەمه‌ جوړیکه له ره‌گه‌زه‌پرستی هه‌ندی نووسه‌ری فارس، ده‌نا که‌ری به‌سته‌زمان بی به‌رییه له‌وه‌ی ئەم خه‌تا گه‌وره نائینسانییی به‌خه‌نه ئەستو... هه‌چ زمانی له نیو به‌شه‌رییه‌تدا نییه پیی بگوترئ زمانی چاک یا زمانی خراپ. به‌لکو به‌ره‌می چاک و خراپ هه‌یه و به‌هه‌ر زمانیکیش نووسراپیته.

هه‌روه‌ها له هه‌ندی شوینیشدا به‌نا‌ره‌وایی هیرش ده‌باته سه‌ر ژن، ئەلبه‌ته سوئگه‌ی ئەم هیرش بردنه‌ش ئاین و په‌نا‌بردنه به‌ر ته‌فسیری جو‌راو‌جو‌ره وهک:

(کسانی که دارای عناصر رخوت و ارباب اراء سخیفه هستند غالبا در صدد انتقامندو به‌عفو والتیام رغبت ندارندو بهترین شهود در اثبات اینکه نسوان ضعیف النفس و ناقص العقل، بالنسبه به رجال پیشتر در پی انتقام و کینه جویی مصر ترند).

ئهم په‌ره‌گرافه‌م له جیی خویدا ته‌رجه‌مه کردوو... ده‌مه‌وی ئەوه بلیم

ناهه جییه به دکاری و به دگوفتارییه کانی ئیمه ی به ناوه ئینسان له مه ر
ژنانه وه، بخرینه سه ر زمانه ئاژه لانه وه...

به مه رحال ئه مه رای ئه و که سه یه که ئه م به ره مه ی فارساندوه.
له کو تاییدا...

به مه رجم نه زانیوه له هه ندی شویندا ته رجه مه ی ده قاوده قی رسته کان
بکه م... زیاتر بایه خم به مانا داوه نه ک به مانای هه رفی وشه کان...

له کو تاییشدا فه ره نه گو کیکم بو دروست کردوه پیم وایه خالی نییه له
سوود... ئه گه ر ئه و که له یمانه ی له فه ره نه گو که دا هه ن زور به یان
ئینقرازیان کردوه به لام دیسانه وه هه ر بی سوود نییه، خوینه ری کورد
جو ره ئاگاییکی له و وشانه هه بی و بزانیته ئه م برا فارسه خاوه ن
گه وره ترین شارستانیته ی به شه ریته په نایان بو چ جو ره وشه گه لیک
بردوه، که خاوه نه کانیا ن ئه سلنه ده سته بر داریان بوون...

سوپاسیش بو هاوړیم کاک فازل که ئه م کتیبه ی بو ناردم.

تیبینی:

له زور شوینی ئه م کتیبه دا خو م به ده قه که وه نه به ستووه ته وه، گه لی
رسته م گوړپوه و گه لیک دی شم کورداندوه، ئه و رستانه ی که به جوانیش تی
نه گه یشتووم په راندوومه. گه لی وشه گه لی قورسیش که له فه ره نه گه کانی
عه مید و لوغه ت نامه ی ده هخودا-یشدا به رچاونه ده که وتن ئه وانه شم
په راندوه... هه موو ئه مانه ش بو به ریزیکه دی که شاره زاتره له زمانه
فارسی کو ن جی ده هیلم، سوپاسی ئه و که سه ده که م جاریکه دی به
زمانیکه پاراو تر و به دیکه تتر ته رجه مه ی (ئه م که رنامه) یه ده کات... داوای
لیبوردنیش له خوینه رانی ئازیز ده که م گه ر که مو کورپیه کیان به رچاو
که وت، دلنایان ده که م گه ر له مه چاکترم زانیبا، ئه وه م ده کرد... به لام چ
بکه م، وه ک ده لئین (به نده و تاقت).

ئه یلولی ۲۰۰۵ سلیمانیش

فہرستی یہ کہم

ئىنسان پېيى وايە شەرىفتىن مەخلوقاتە، ئەوھى ئەو دەيزانى ئەوانى دى نايىزانن، ئەى ئىنسانى مەغرور! بزانه ئەوھى تۆ دەيزانى ئىمەيش دەيزانىن، ئەوھى كە ئىمە دەيزانىن ئىوھ نايىزانن.

لە گوندى (شەرىف ئاباد) جومعه بازارىكى بەنيوبانگى ھەيە، لادىيەكانى ئەو دەقەرە، سەوزە و ميوە و دانەويىلە و ئازەلى كەوى و پەلەوھرى تيا دەفرۆشن.

ھەموو بەيانىكى پۆرى جومعه بۆ من، وەك بەيانى پۆرى شەممەى منالانە، دەبا لەم پۆژەدا لە گوندى (موسائاباد) ھوھ تا گوندى (شەرىف ئاباد) كە يەك فەرسەخ دوورە، بەبارى گران و تىژرەوى و تىلاو نەقىزە بکەومە پى... تا داپىرە بەپىزەكەى جەنابتان - كە ئنىكى ئابروومەند و دىندارە - منى نەكەرىبوو، زۆربەى كات، تووشى ئەم دەرد و ئەزىتە دەبووم. ئىستايىش خاۋنەكەى ئەم كاتەم ئنىكە قەچپە، دەسەلاتى زۆرى بەسەر مېرد و منالەكانيا ھەيە، لە شەرم و ھەيا و ھەر جۆرە راستگووى و سەفايىك بى بەرىيە.

كاكى ئازىزم بۆ نمونە: ئەم ژنە لە پۆژەكانى ھەفتەدا يانى لەم جومعه ھوھ تا ئەو جومعه، مريشكەكانى چەند ھىلكەيان كەردى، چەنى شىرى مانگا و مەرەكانى دۆشيبى و ماستەمەنى^(۱) لى دروست كەردىن، ميوە

۱ - ماستەمەنى: ئەو شتانەى لە شىر و ماست دروست دەكرى.

گه پيوهڪانى باغچهڪههى دهرنپيهوه، سهبهته پيسهڪانى خوئ لئ پڙ دهڪرد، دهيختنه سهر پشته جوانهڪهم، بهم وهزع و بارگرانپيهه، كه بههپچ شيوهپيڪ تواناي جوولهم نهدهما، ئەم قهحپه قهلهو و توند و مهنده، لهسهر سهبهته قورسهڪانهوه سواري من دهبوو و دادهنيشت، تيلاو نهقيزههى دهگرتهدست و شان و ملهى نازار هدها بهغاردان بهرهو بازاري (شهريف ئاباد) دهبردم، بهجوڙيكي باوهڙ نهكردهنى ماندوو دهبووم، له ترسى تيلا و نهقيزهيش تواناي سهڙپيچي كردنم نهبوو.

ٺاه، بوئهو قامچپيهه، چ كاريگهرييكي سهيري ههبوو! دوور له گيانى ئيوه، ههركاتي كه قامچپيههڪههى دهسوورپاندهوه - قامچپيههكه زنجيري ئاسنى پيوه بوو - ئەلقههى زنجيرهڪانى زنجيرهى ژيانمى ليڪ دهتراناند، ئيشى ئەو قامچپيهه وهك پيوهدانى مار وابوو، كه بزمارى نهقيزهڪههى دهچقاندلهشم، ئاگر له چاوانمهوه دهردهپهڙي، تا ماوهپيكي دوورودريژ، لهبهردرد و نازارى تيههلدان، له پئ دهكهوتم، فرياد و نالهم دهڪرد، دهزهريم، واوهيلام دهڪرد، ئەم قهحپيهه نهك دلئ بهمن نهدهسووتا، بهلكو بي توانايى و بهزهپي خوازيپههڪهمى دهكرده سونگه، زياتر بي رحمترو بارى قورستر دهڪردم. بهلئ زالممان ئەم رهفتارهريان ههيه، ههركه كهسى بهرانبهريان بينى بي توانايه زياتر تئى ههلدهدن...

جارچار له پئدا بيرم له ياخيبيوون دهكردهوه كه بهلووشكه هاويشتن بارهگرانهڪههى سهر پشتم و خاوهنه ناموختهرهمهڪهم كه بهسهر بارهكهوه سوار ببوو، بيانخههه خوارئ، تهختي زهوييان بكهه، ئەفسوس و ههزار ئەفسوس، سهنگينى ئەحملال مانعى وهجيئهئنانى مافيلبال دهبوو(۲).

ڀوڙئ چووينه بازاري (شهريف ئاباد) قهحپهڪههى خاوهنم لهسهر پشتم دابهزى و ههوسارهڪهمى بهشيشئ بهستهوه، سهبهته قورسهڪانى سهر

۲- سنگينى احمال مانع اجرائى ما في البال: قورسى بارهكه رپئى ئەوهى لئ دهگرتم ئەوهى له خهيالمدايه جيبهجيئ بكهه.

پشتمی یهك یهك داگرت، خویشی بوّ کارئی به لایه کدا رویشتم منی ماندوو و برسی و ئەزیهت دیدەش، فرسه تم و دەست هینا، لمۆزم درێژ کرد، سه به ته ییکی پر له کاهو و گیزهرم هینا یه پیشی خۆم زیره کانه و به ته واوی ئیشتهاوه له سه ره خوۆ دەستم به خواردن کرد...

به گیانی ئازیزی جه نابت، له ژیا نی خوودا تا ئەو کاته خو راکئی وا به له زهت له گهرومه وه نه چوو بووه خواری، ئیدی ماندوو بوون و ئازارم نه ما، پییه کانه به مه حکمه له سه ر ئەرز گیر کرد، هه ردوو ده ستی شم به ئەندازه ی جه ستم درێژ کرد، دوو سی باویشکی درێژم دا، به دگانه کانه، ئەو می شه که رانه ی نیشتبوونه سه ر جه ستم و هاتبوونه خو رین ده رم ده کردن، له ئەو په رپی که یفخووشی و شادیدا بووم، له پر قه چه ی ناشیرین و بی ئابرووه که له دووره وه ده رکه وت، گرنگیم نه دا به دل په قی و سووک روانینه که ی. زمانم ده رهینا ده وری لمۆزی خۆم پاک کرده وه و سه یری ئەویشم ده کرد!

له حزووری جه نابتان بی ئە ده بی ناکه م و نالیم چ جنیوگه لیکی پیّ دام، چونکه ئەم قه چه (خه ربه ند) هیه (۳)، ئاکار و په وشتی وابوو، به دگۆ و جنیو فرۆش، هه رکه هه لده چوو، ئەوه ی له ناخیا بوو ده به یینا یه سه ر زمان، شتگه لیکی ده گوت، منی که ر له بیستنی بیزار ده بووم، جارێکی دی لمۆزی خۆم لیسته وه، بایه خم پیّ نه دا، په یره یی ئەو په نده مه شه ورم کرد:

(جه وایی ئەبله هان خامووشییه) (۴) رووم وه رچه رخانده و پشتم تیّ کرد، قه چه ی ناشیرینیش، ده ستی دایه کوته ک، ئەوه نده ی پیاکیشام سه برم نه ما و چه وه سه له م ته نگ بوو، سی لووشکه م تیّ گرت، به لووشکه ی یه که م لووت و دگانه کانییم تیکشکاند، لووشکه ی دووه م ده ستیم بریندار کرد،

۳- خربنده: ئەو که سه ی که ر به کریّ ده دات.

۴- وه لامی گه و جان بی ده نگیه.

لووشكەى سېھەم بەر سك و سنگى كەوت، پىك لەسەر گەدەكەيدا، بوورايەوہ و كەوتە سەر زەوى، بىست كەسى لادىيى بەدارى درىژ و كوتەك ھىرشيان بۆ ھىنام، تا لە تواناياندا بوو تىيان ھەلدام، پاشان ماندوو بوون و رۆيشتن، قەحپە ناشيرىنەكەى خاوەنمىيان بەچوار دەسە ھەلگرت و لە پەنایىكدا مژولى تىماركردنى بوون...

ئەو بى مروەتانەى لىياندا بووم لىم دووركەوتنەوہ، خەرىكى كرىن و فروشتن و كارەكانى دىي خويان بوون، جارىكى دىش فرسەتم وەدەست ھىنا، سەبەتەيىكى دىي پر لە سەوزەى جوراوجورم خوارد، ئەم خوراكەيش بووہ مايەى ئەوہى، ماندوو بوون و نازار لە جەستەم برەويتەوہ.

خوشبەختانە، كاتى ئەو بى رەحمانە لىيان دەدام، بەھوى بگرەوبەردەيان ئەو سنگەى لەق كرد كە پىوہى بەسترا بووم، پاش ئەوہى لە خواردنى دووم سەبەتەى سەوزە، بوومەوہ، خومم لە رەشمەى داو و بەلادا رزگار كرد...

رپى گوندم گرته بەر، بەئەوپەرى ئارامىيەوہ دەرويشتم، ئەو كەسانەى لە رپدا منيان دەبىنى سەريان سوور دەما كە چۆن بى كورتان و خاوەن و بارم و بەئارەزووى خوم دەجووليمەوہ، ھەندىكيان دەيانگوت:

– ئەم كەرە ھەوسارى پچراندووہ لە تەويلە رايكردووہ...

يەكيكى دى وەلامى دەدانەوہ و دەيگوت:

– ئەم بى چارەيە لە زىندان رايكردووہ.

سېھەم گوتى:

– لە ژىر باردا رايكردووہ.

چوارەم گوتى:

– دەبى بيعار بى.

لادی نشینی پینجهم گوتی:

– ئەم سەرکیشه دەبی تەمی بکری... دەبی دوو سواری بن.

منیش بۆ سەلمانندی ماقولێهەتی خۆم، بەنەرمی و لەسەرەخۆ نزیکى لادیی پینجهم بوومەوه، لادییهکە دەستی بەسەر و کەللەمدا هیئا، بەهاورپیکانی خۆی گوت:

– عەجەب حەیانیکى ئارامە و شەرئەنگیز نییه.

بۆ ئەم قەسەیهی بزەم هاتى و واشم بەخەیاڵدا هات، ئەى کاکى ئازین، هاوڕهگەزەکانى ئیوه لەمەر رەگەزى چوارپێیانی ئیمەدا چەند غەرقى دنای خەرافاتن.

سەلمینراوه دەسەلاتداری زالم، کاتى کە بەنەرمى لەگەڵ دەست و پێوهندەکانیا رەفتار بکات، ئەوا زیاتر خزمەتى دەکەن، هەر کاتیکیش بەدرشتى و زبرى رەفتاریان لەگەڵدا بکات، ئەوا بەدرەفتار و شەرئەنگیز دەبن.

ئیمەى رەگەزى کەران، کاتى چەمووش و سەرکیش دەبین، کە بەتێلا ئازارمان دەدەن، بەلام جیاوازی ئیمە لەگەڵ شەریفترین مەخلوقات – گوايه ئیوهن – ئەوهیه کە چاکە و میهرەبانیمان لەگەڵدا بکەن، هەرگیز بەدەمەک نابین و دووریش دەکەوینەوه لە شەرخوازی...

ئیدی ئەو لادییه سواری من بوو، بەرهو مالهەکەى خۆى گەرايهوه، ژن و منالەکانى دەوریان دام، میهرەبانیان بۆ نواندم، ویستیان بۆ خویان گلمدەنەوه، بەلام جوانمەردى – کە رەوشتى بەرزى کەرانه – رپی نەدام ئەم نەمەک حەرامییه بکەم و یەکجارهکی خاوهنەکەى خۆم بەجی بێلم و لە مالى ئەم لادییهدا بمینمەوه، ئیمە وەکو بەنى بەشەر نین کە سنوورمان بۆ تۆلەسەندنەوه نەبى، لە برى ئەو دەرد و ئازار و تێهەڵدانەى خاوهنە قەحپە ناشیرینەکەم پى گەیان دووم، شکاندنى دەم و دگان و لووتى و لە

پى خستنى، ئەمانەم بەكافى دەزانى، بۆيە لە مالى كابرانى لادىيىيەو
هاتمە دەرى و وردە وردە رېم گرتەبەر، كاتى چوومە مالى خاوەنەكەمەو،
كچە چكۆلەكەى منى بينى و هاوارى كرد:

- باوكە، حەچەكە، بەبى دايكم گەراووتەو... چى لە دايكم كردوو؟
خاوەنەكەم لە ژوورەكەى هاتە دەرى، منى بى كورتان و بەهەوسار
پچراوى بينى، چەند تىلايىكى بەدەست و پىما كىشا و گوتى:
- كەرى ئەحمەق، چىت لە ژنەكەم كردوو؟ چۆن فىرارت كرد؟ لە يەكەم
فرسەتدا سەد قامچىت پىا دەكىشم.

هەوسارە پچراووەكەى لە سەرم دامالى، دوو تىلاى دىشى پىاكىشام،
بەرەو چەمەن و لەوەرگەكەى ناردم، هەرکە چوومە نىو چەمەنزارەكەو
گويم لە نالە و گريان و هاوار بوو، لەسەرەخۆ نىكى ئەو چەپەرە بوومەو
كە بەدەورى لەوەرگاگەمەو بوو، سەرم بردە ئەودىوى چەپەرەكە.

سەيرى رېگەكەم كرد، خاوەنە قەحپە زۆر بلىكەى خۆم بينى، لەسەر
تەختە راخرابوو، بەچوار دەستە دەيھىنن، خەلكانى مالىكە بەپەلە
بەرەو پووى چوون، دەستيان بە شىن و شەپۆر كرد، منىش بەئاسپايى
سەرى خۆم كىشايەو، بەو پەرى دلىيايىيەو، مژولى لەوەر بووم، ئەو
كەسانەى خاوەنەكەى منيان هىنابووو بو مالى، بە دوورودرېژى
هەموو شتىكيان بو مېردەكەى گىرايەو، مېردەيش كورە گەرەكەى بانگ
كرد، كوتەكىكى درېژى دايى، كە سەد كوتەك بكىشىتە سەر جەستەى ئەم
چوارپىيە بى حەيايە. بەلام وا نەبى بمرى ئىمەيش قىمەتەكەى لە دەست
دەين و زيانمان بگاتى.

گەرەى من، جەنابت لەجىاتى من باى، عەيب نەبى لە من زياتر
دەترساي، رەنگە ئىو دركتان بو چارەسەرى ئەم كارە هەندەى من نەبى،
پاراستنى لەش واجىبە، منىش لە خۆم رانەدەبينى بەرگەى سەد كوتەك

بگرم. ئابرومومەندى و خاوەندارى خۆم وەلاوونا، لە گۆشەپەكەو هاتمه دەرى، پىي بىبابنم گرتەبەر و دەستم بە غاردان كرد، لە چ جىيەكدا نەووستام، سەيرى پشەو شەم نەدەكرد، تا ئەوكاتەى تەواوى ماندوو بووم، وەستام و گويم هەلخست، دەنگى پيم بيست، چوومە سەر بەرزىيەك و سەيرى دەوروبەرم كرد، ئاهيەكم پيادا هاتەو، شوكرى بارى تەعالم وەجى هينا، كە لە دەست خاوەنە شەر ئەنگيزەكانم نەجاتم بوو... ئىستا دەبى چى بكەم؟ بىرم كردهو، گەر لەم دەوروبەردا بمىنمەو، ئەلبەتە دەمناسنەو، ئەوجا بو گوندى (موسائاباد) پەلكيشم دەكەن، ئىدى خوا دەزانى لەویدا چ ئەشكەنجەيەك چاوەرپم دەكات...

ماوويەك سەيرى دەوروبەرى خۆم كرد، خۆم تاك و تەنها بينيەو، بو بى چارهيى و تەنھايى خۆم هەندى گريام، جاريكى دى، هەندى پيم برى گەيشتمە كەنارى جەنگەلى، لەم جەنگەلەدا جۆگە ئاويەك و لەوەرگايەكى تەپ و سەوزم دوزيەو، بەخۆم گوت:

(خوداى مەزن پەناى بى پەناھانە، دیتە هانای زولم ليكران و بى چارهكان)

چەند پوژى، ليژەدا مامەو، نيازى سەفەرى دووريشم هەبوو، پاش لەوەر و خواردنەوئى ئاوى سارد و ساف، هەتاو ئاوا بوو، دنيا تاريەك هەلگەرا، پەنا دارىكم هەلبژارد، بەئەوپەرى ئارامىيەو تا سبەينى خەتم.

فہرستی دووہم

سەحەرگا، پاش ئەوەی لە خەوی خۆش و ئارام وەئاگا هاتمەو، بۆ
وھجیھێنانی شوکری حەقیقی بۆ یەزدانی مەزن، لە ناخی دلەو دەستم
بەزەرپین کرد و چێژم لە بەرەبەیان وەرگرت...

جەنابتان دەزانن، ئەو رەگەزانە ی پێیان وایە، جگە لە خوای مەزن
شەریفترین خەلقەندەن، خەلقەندەکانی دیش لە خواری خۆیان
دەژمێرن.

ئیمە زومرە کەرەن، بێ منەت، بەر لە خۆرەلاتن بیدار دەبین و بێ
فەخرکردن بەنالیە دلسۆزانە خۆمان بەزەرپین شوکری نەعمەت دەکەین.
گەزنگ، گرد و شیو و لەوەرپگای لە یەکدی جیاکردەو... بەغاردان
گەیشتمە لەوەرپگایک، کە پێی هیچ حەیانیک تێ نەچوو، کانیایکی
ساردیشی لێ بوو، لەوەرپیم و ئاوم خواردەو، سکتیری بزۆنەری خەیاڵ
بوو، ئەندێشە و سەرئەنجامی کار لەبەر چاومدا هیژی وەرگرت، بەخۆم
گوت: من کە لە هەموو حەیانیک عاقلترم بۆچی بەدیدى عاقلان
کارنەکەم، رادە نەعمەت لەبەر چاوی عاقلاندا نادیار نییە، لەم زەمینە
بەهەشت ئاسادا بەئاسوودەیی ژبان بگوزەرینم و ئەزێتەکانی پیشووم
فەرامۆش کەم، بۆ شوینیکى ئارامتر کەوتە پرێ.

ئەى درێغ کە تەقدیر موافقى تەدبیر نەبوو، لەلای ئیمە تایفەى کەرەن،
بەتەجرەبە مەعلوم بوو کە لە نۆوان حدسەکان لەگەڵ بریارە غەیبییەکان

تەرتیبىياتى باتنى فەرق و فاسىلەيىكى زۆرى نىيە، زۇرچار تەدبىر
 پېچەوانەى تەقدىر بوو و ھەرگىز مەبەستى نەپىكاو، نازانم ئەم وەزە بو
 بەنى ئادەمىش ئاواھىيە، تەدبىر يەكانگىرى تەقدىرە، يا ئىوھىش دووچارى
 بىرپارەكانى غەبىن و چارەنوستان بەدەستى خۆتانەو نىيە، ئەگەر
 دەتوانىت (قالب القدر مۇا يدبر موستەفید بیت) (۵) ئەوا بەدل و گيان دەبمە
 كەرى ئىو و بارەكانتان بو دەگەيىنمە مالى... بەلام ئىو سەرئەنجامى كار
 نازانم و چارەنووسى خۆتان دەدەنە دەستى قەدەرەو، ئەوا بى ئىنساڧىيە
 لافى ئەو لىدەن كە گوايە لە ئىمە چاكترن و دەستدريژى و بىدادى بەئىمە
 رەوا ببىن، بەكورتى وىستى كۆچم بە نىشتەجىبون گۆرپىيەو، بەم نىعمەتە
 زۆرە شاد بووم، كلك و گويم جوولاندەو، چەند لووشكەيىكم بو يادى زالمان
 وەشانم، بەئارامىيەو لەوهرىم، جوشم ھاتەو بەر، كارى كەرانەم دەست پى
 كرد، بى ترس لەوهرىم، لمۆزم بەرزكردەو، لەپر سەگوهرپىكى دوورم ژنەوت
 زۆرى نەبرد سەگەكانى دى بوونە ھاوئاوازى يەكدى، من چوارپەلم
 كۆكردەو، ملم بەرزكردەو، گوئيەكانم بەرەوپاش برد و بە دلەراو كىيوە
 وەستام. ئەو ھەتەو بەير كە بەيانى لە رووبارىكدا ئاوم دەخواردەو،
 ھەندى قوول بوو، رەنگە پەنام بدات، بەرەو ئەوئى كەوتمە پرى، ھەر كە
 دەستەكانم خستە نىو ئاوەكە، دەنگە ناسازەكەى (سەفەر قولى) كورە
 گەورەكەى خاوەنەكەم بىست، گالى سەگەكانى دەدا تا بەدووى مندا
 بگەرپن بەم شىوہ قەسى دەكرد.

– «ھای جانم... ھای بابام ھىئى! تاپ ھى بودور ئەشەك ردى بوردان
 كىچوب، اورادا، ياتاقى معلوم در، اختار تاپ، ھای او درھا» (۶)

ئەگەرچى ئەم زمانە ئەو ھەندە سەير و ناسازە، كەرانىش حەز بەڧىر بوونى

۵- چارەنووس بگۆرى و سوود لە تەگبىرەكانى خۆت وەرگى.

۶- دەى گيانەكەم.. ھەى باوكەكەم، ئەو كەرە بدۆزەرەو ديارە بىرەدا تىپەرىوہ..
 مەعلومە دەى بگەرپى بىدۆزەرەو، لەو شىوہدايە...

ناکەن، بەلام ژيانم لەگەڵياندا وای لى کردبووم، هەندىكى لى تىبگەم، بۆم دەرکەوت مەبەستەکه چىيە، ترس دايگرتبووم خەرىک بوو زارەتەرەك بم، بەلام لە سنوورى سەبر و وقار دەرئەچووم، ئەمەيش فەزل و رەحمەتى خواوەندە که رانمايى لىقەوماوان دەکات و دەبىتە مەدەدکاری بى چارەکان. وەك ئەوەى بۆ منى بەستەزمان لە غەيبەوہ پىم گوترايى، که سەگ لەسەر خاکدا بۆن رابەرييان دەکات، ئاوى بەخوڤيش ئەو بۆنە لە نيو دەيات، ئىدى ناتوانى پەپرەوى مەبەست بکات. چوارپەلى ديم قەرز کرد تا نەفەسم تيا بوو، دژ بەخوڤەى ئاوەکە، کەوتمە چوارنالە، پاش دوو سەعات غاردان وەستام، نە وەرپىنى سەگەکانم دەژنەوت نە گالدانەکەى (سەفەر قولى) بى ئيمان. ئىدى ماندووه شەکەت، هەناسە لەبەر برآو، سەراپاي جەستەم ئارەقى دەرەدا، هەندى حەساموہ، پاشان هەندى ئاوم نۆش کرد، چەند پارويىک لە چيمەنى کەنارى ئاوەکەم خوارد دەست و پىم لەبەر سەرما سست و مەيى بوون، لە ترسا جورئەتى ئەوہم نەبوو لە ئاوەکە بىمە دەريى، پاش هەندى حەسانوہ، سەر لە نوى دەستم بەغاردان کردوہ، بەهەمان رپى ناو ئاوەکە، بى ئەوەى لادەم، تا لە جەنگەلەکە چوومە دەريى وگەيشتمە بيايانى، بيايانەکە سەوز و با سەفابوو، زياتر لە پەنجا مانگا لەویدا دەلەوہرپىن...

کاکى نازىزى من... مەعلومی جەنابتە لە نيوان ئىمەى کەر و مانگادا ئەگەرچى (خەلقەن و خولقەن)^(٧) جياوازيىكى تەواومان لە نيواندا هەيە، بەلام لە هەندى سيفاتى چاکدا، هەردوو گروپ لەگەل يەکديدا، لە يەك دەچين، خەمى يەك دەخوين و هاوکارى يەکدى دەکەين، لە لەوہرگايىکدا چەند کەر و مانگايىک بلەوہرپن ئازار و زيان بەيەک ناگەيىن...

جەنابتان ئىنسافتان هەبى، ئايە مومکينە لەسەر کورسيەکدا دوو وەزىر دانيشن؟ يا لە يەك مەملەکەتدا دوو مير حوکمى بکەن، ئيوہ شەريفترين

٧- خَلْقًا و خَلْقًا: وەك خەلقەندە و رەوشت.

خه لقه ندهن، لووت بهرز و له خو بایین، هه میسه بو کاروباری دنیا، له بهر خو پهرستیتان تاك خوازن... ئەو گاوانه ی مانگاگانی ده له وه پان چ به دکاریکی له من نه بینی، منیش میوانداری ئەوانم به سهرکه و تنیکی گه وره زانی، پاشان له ژیر تیشکی هه تاودا نزیکه ی یهک سهعات پراکشام، ئیشتهای که ریگ چه نده، ئەوه ندهم لهو چیمه نه سه وره خوارد.

ئیمه ی جهماعه تی که ران له ئیوه باشتین، یهکی لهو باشیانه مان ئەمه یه: هه رکه به ئیشتهای خو مان خو راکمان خوارد و تیرووین، شوکری یه زدان ده که یه که پرزی داوین، بیر له پاشه کهوت کردنی زه خیره ناکه یه به لام ئیوه، هه رکاتی له نیعمه تهکانی خواوه ندتان بهرکه وئ، له بری ئەوه ی له زه تی لئ وه رگرن و شوکرانه بژیرین، بیر له زه خیره پاشه کهوت کردن ده که نه وه، هه سه ته کانتان په رت و په ریشان ده بی و نازانن چیتان خواردوو...

بووه ئیواره، دوو لادیبی له دووره وه ده رکه وتن، به ته نیشتی مندا تیپه پین، له گه ل یه کدیدا قسانیان ده کرد، گه وره که یان به بچووکه که ی گوت:

— «قارداش دیلر بو جنگل ده تازه ده قورت کلودور»^(۸)

ئوه ی دی وه لامی دایه وه:

— «قورت، کم سه نه دیدی موسی اباد الار دیدرلر بیزم بیراشکمیزی قورت بیو بدی باه نه دیورسن موسی ئاباد للری تانی مرسن اوزلری بو بیچاره حیوانی اولدرو بلر قورت بوینه قویو پلر یاخشی سی بودی سیقر لری می طیوله اپارماق و کیجه لولالرده قویماق هه ر نه بلورسن ایله»^(۹)

۸- برا ده لئین له م ماوه یه دا گورگیان له نیو ئەم جه نکه له دا بینیه.

۹- گورگ، کئ به توی گوت، خه لکانی موسا ئاباد ده لئین، سه یرکه بزانه تو چ ده لی موسا ئابادییه کان، ناناسی، خو یان ئەم چه یوانه به سه ته زمانه یان کوشتوو ه خستویانته ملی گورگه وه... راستیه که ی ئەوه یه و ولاخه کانمان به یه نه وه بو گه ویله، شه وان له ده ریډا نه بن... ئەوه ی ده فه رموی بیکه.

ئازىزى من، من ئەم قسانەم ژنەوت، لە جىيەكەى خۆم نەبزوام،
رۈۈكەكانى ئەو چەمەنزارە ھەند بەھىز و درىژبۈون، لادىيەكان منيان
نەبىنى...

لادىيەكان بەئاۋازى تايبەت (گاگەليان) كۆكردەۋە و بەرەو گوندیان
بردن. من لەو گورگەى كە پېشتىر باس كرا ترسم نەبوو، نەك لەبەرئەۋەى
ئىمەى كەران، لە ئىۋەى شىرە پياۋان ئازا و بەجەرگىرىن ئىمەيش
دەترسىن، ئەو كەسەى نەترساۋە و ناترسى بى عەقلە!

ئەو كەرە كوزراۋەى خەلكانى (موسائاباد) دەلېن گورگ كوشتۈۋىەتى،
بەندەى جەنابتانم، خۆم بەساغ و سەلىمى دەبىنم، دلنباۋوم لەۋەى
گورگ لەو گۆرپەدا نىيە، شەوم بەئەۋپەرى ئارامى و ئاسايشەۋە گوزەراند و
خەۋتم... بەرەبەيان ھەستام، بەقەۋلى خۆتان خەرىكى ناشتا بووم،
(گاگەلەكەم) بىنى لە دوورەۋە ھىدى ھىدى بەرەو چەمەنزارەكە دەھاتن...
بەلام لە بەدبەختى من، دوو سەگى گەورەيان لەگەلداۋو، لە دوورەۋە بۆنى
منيان كرىبوو، دەستيان بەۋەرىن كرد و ھىرشيان بۆ ھىنام!

بۆ جەنابتان، كە گەرە و ئازىزى منن، دەمەۋى مەسئەلەى بۆنتان بۆ
رۈۈن كەمەۋە:

بۆنەكە بۆنى گەنىۋى نىيە، كە لووتتان ئازار بدات، بۆنى عەترىش نىيە
كەيفخۆشتان بكات، چونكە ئىمەى جەماعەتى كەران لە ئىۋەى ئىنسان كە
شەرىفتىن مەخلوقاتن، پاك و تەمىزتر و بۆنمان خۆشتەرە، ئىۋە دە كەستان
لە شۈيئىكى چكۆلە، شەۋىك تا بەيانى بمىننەۋە لەبەر بەدبۆنى ئەو بايەى
لە سكتانەۋە دېتەدەرى ئەو ناۋە بۇگەن دەكەن، گەر كەسكى دى بېتە ئەو
شۈيئە، نەفرەتتان لى دەكات، ھەر ئەمەيە واتان لى دەكات كە پەنا بېنە
بەر فرتوقىل، جەستەى خۆتان دەشۈن و جورھا بۆنى خۆش بەكاردەھىنن،
تا لە كاتى ھەلسوكەوتتان بېز لە يەكدى نەكەنەۋە، ئىۋە رېك پېچەۋانەى
ئىمەن، ئىمە ئەگەر لە گەرپكى چكۆلەدا دە لە ھاۋرەگەزەكانمان شەۋ تا

به یانی، یا چەند رۆژی لەسەر یەك بمانبەستنهوه، بۆز لە یەكدی ناکهینهوه، ئیوهیش که دینه ژوورهوه، رووی خۆتان گۆر ناکهن و لووتان ناگرن، تهرسهکانیشمان له ژیر پیی خۆماندایه، هه‌رچه‌نده ئیوه شه‌ریفترین مه‌خلوقن له هه‌مان ئه‌و ته‌رسه‌ی ئیمه‌ سوود وه‌رده‌گرن.

به‌کورتی سه‌گه‌کان بۆنی منیان کرد و هیرشیان بۆ هینام، من له‌و چه‌مه‌نزاره‌وه بۆ جه‌نگه‌لیکی نزیك غارم دا، تا گه‌یشتمه‌ چه‌مه‌نزاریکی دی، ئه‌گه‌رچی ئیمه‌ وه‌کو ئیوه‌ که‌رسه‌ی ده‌ستنیشانکردنی سه‌عات و ده‌قیقه‌مان دروست نه‌کردوه و نیمانه، خوای ته‌باره‌کوته‌عالا هه‌ست و شعوری پی به‌خشیوین که سه‌عاته‌کانی رۆژ به‌بی که‌رسه‌ بخه‌ملینین... که گه‌یشتمه‌ ئه‌م جه‌نگه‌له‌ مه‌علوم بوو که چه‌ند فه‌رسه‌خی له‌و چه‌مه‌نزاری یه‌که‌مه‌وه، دوور که‌وتومه‌ته‌وه، پاش (موسائاباد) که جیی رهنج و ماندوو بوونی من بوو ده‌ فه‌رسه‌خ دوورترم.

چ که‌سی من ناناسی، ترسی ئه‌وهم نییه‌ بمگرن، به‌ زۆره‌ملی بمبه‌نه‌وه بۆ خاوه‌نه‌ زالمه‌که‌م، لی‌ره به‌دواوه‌ خوشاردنه‌وه چ ماناییکی نییه‌، پیوستیش ده‌کات خۆم ئاشکراکه‌م و له‌ هیچ که‌سێکیش نه‌ترسم.

فہرست سییہم

به‌ئوپه‌ری ئاسووده‌یییه‌وه، یه‌ک مانگی ته‌واو له‌ نیو‌ئو جه‌نگه‌ل و چه‌مه‌نزاره‌دا ژیانم گوزه‌راند، له‌و ماوه‌یه‌دا، هه‌ندی جار، به‌هۆی ته‌نهاییییه‌وه دلم ته‌نگ ده‌بوو، بیرم له‌ خاونه‌ کۆنه‌که‌م و ئاشناکانم ده‌کرده‌وه، به‌لام پیم خۆشتر بوو که به‌ته‌نھا ده‌ژیم، له‌ نیو جه‌ماعه‌تیکدا نیم به‌ به‌دبه‌ختی ژیان بگوزه‌رینم، فه‌یله‌ سووفانه بیرم ده‌کرده‌وه ورد ده‌بوومه‌وه، تا گۆشه‌گیریم هه‌لبژارد، وا هاته‌ به‌رچاوم، گه‌ر که‌سی، ته‌نھا و خۆشبه‌خت بی، باشته‌ له‌و که‌سه‌ی له‌ ناو قه‌وم و قه‌بیله‌ی خۆی، یا له‌ وه‌تن، یا له‌ نیو هه‌ر کۆمه‌لگاییکدا بی و به‌ به‌دبه‌ختی ژیان بگوزه‌رینن.

مه‌سه‌له‌ی تاك و کۆمه‌ل له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگ و ورده‌کانه، دره‌نگیش بو‌
عالم ئاشکرا ده‌بی، من له‌ تووی ئەم یاداشته‌ی ژیان خۆمدا، بریارم داوه
بو‌ ئیوه‌ی ئازیز، به‌پیی عه‌قلی که‌رانه‌ی خۆم هه‌ندی شت پوونکه‌مه‌وه و
له‌مه‌ش حالێ بن، ئایا ئیوه‌ی به‌شه‌ر، له‌ سه‌ره‌تادا، وه‌ك تاك ده‌ژیان یان وه‌ك
کۆمه‌ل، هه‌ندی له‌ زانایانی ده‌ستنیشانکردنی ئەنواعی به‌نی ئاده‌م و
خووخده‌یان چوونه‌ بیابانه‌کان. ئەم زانسته‌یش به‌ناوی زانستی
(ترمروپۆلوژیست) ناو ده‌بن. له‌ سه‌ره‌تای خه‌لیقه‌تدا به‌لارۆیشتنی ئینسان
له‌ قه‌له‌می ده‌دن، به‌ته‌نھا و کئیویانه، ژیان‌ی به‌سه‌ر ده‌برد، له‌گه‌ل
هاورپه‌گه‌زی خۆیدا بیزار بوو له‌ هه‌لسوکه‌وتی، به‌ته‌وری به‌ردین و تیر که،
په‌یکانه‌که‌ی له‌ به‌ردی چه‌خماق بوو، شکاریان ده‌کرد و ژیان‌یان
ده‌گوزه‌راند، به‌لام برۆای ئیمه‌ پیچه‌وانه‌ی ئەمه‌یه، ئەگه‌ر زانست و

پیشه‌سازی، له لای ئینسانی ئه‌وه‌لی نه‌بووه، به لām مه‌یلی ئه‌وه‌ی هه‌بووه به‌کۆمه‌ل له‌گه‌ل یه‌کدیدا بژین، تاکه‌رایه‌ی و گو‌شه‌گیر نه‌بووه، له‌گه‌ل قه‌بيله و عه‌شیره‌تدا گه‌رمیان و کویستانیان کردووه، ئه‌مه‌ش سیفه‌تیکه‌ی حیوانیه‌یه به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌و حیوانه‌ ناتیقه‌ی وه‌کو ئیوه، حیوانی بی‌ده‌نگیش هاو‌رپه‌گه‌زه‌کانی ئیمن، ئینسان له‌ ئه‌وه‌رپه‌ر غرووری خۆیدا، خۆی به‌شه‌ریفت‌ترین مه‌خلوقات ده‌زانێ. ناشتوان ئینکاری ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بکه‌ن که خۆیان به‌رپه‌گه‌زی حیوان نه‌زانن، بی‌توانا و لاوازترن له‌ حیوانه‌کانی دی.

حیوانه‌کان مه‌یلی ئه‌وه‌یان هه‌یه به‌کۆمه‌ل ژیان بگوزهرینن، ئینسانی ئه‌وه‌لێش به‌ناچاری ژیا‌نی نیو کۆمه‌لی هه‌لبژارد، ئیدی جیاوازی نیوان ئیوه‌ی حیوانی ناتیق له‌گه‌ل ئیمه‌ی حیوانی سامیت له‌مه‌دایه‌ که ئیمه به‌جه‌ماعه‌ت ده‌ژیین و ده‌بینه‌ خه‌مخۆری یه‌کدی، ئیوه‌یش له‌به‌ر غروور و خۆپه‌سه‌ندی خۆتان، کاتی که هه‌ست به‌سوود و مه‌نفه‌عه‌تی بکه‌ن، ریعایه‌تی خه‌مخۆری و یه‌کسانی ناکه‌ن و له‌ بازنه‌ی ئه‌و سووده و مه‌نفه‌عه‌دا هه‌ولێ زālمانه‌ ده‌دن، هاو‌رپه‌گه‌ز و هاوسێکانتان بی‌به‌ش بکه‌ن...

له‌م خه‌یالانه‌دا بووم، به‌خۆشه‌ختیه‌وه‌ ده‌له‌وه‌رپم و تیر ده‌بووم، له‌په‌ر وه‌ئاگه‌هاته‌وه‌ و سه‌یرم کرد، له‌وه‌ر له‌و چه‌مه‌نزاره‌دا رپو له‌ که‌مبوونه، ئه‌وه‌یش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ بوو زستان نزیک ببووه‌وه، گه‌لای داره‌کانی چه‌نگه‌له‌که‌ ده‌وه‌رین، ئاوه‌کان تا پاش خۆره‌ه‌لاتن مه‌یبیون، ئه‌و زه‌مینه‌ی که ده‌با شه‌و له‌سه‌ریدا بنووم شێدار بوو... ئای چه‌ ژیا‌نیکه‌ی سه‌ختم له‌ پێشدا‌یه!

ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌یکه‌ی دی به‌م حاله‌ بمی‌نمه‌وه، ئه‌وا برسیه‌تی و تینوویه‌تی و سه‌رما له‌ نیوم ده‌به‌ن، بۆ کوی برۆم؟ چی بکه‌م؟ چه‌ کسه‌ی هه‌یه‌ ناگای له‌ منی بی‌نه‌وا و غه‌ریب بی‌ت؟

پاش سەرسوورپان و چەند رۆژى بىرکردنەو، چارەيىكم دۆزىيەو، ئەويش ئەووبو لە جەنگەلەكە بچمە دەرى، گوندىكى چكۆل لەو دەوروبەرە بوو، نەچومە گوندەكە، مالىكى چكۆلەى دەرىى گوندم پەيدا كرد، لە دەرىى مالەكەدا پىرئىزنى لەسەر زەوى دانىشتبوو، خوى دابوو بەر هەتاو و تەشىى دەپست، بەئاسپايى لە پشتى سەريەو، بەبى ئەوئى ئاگاي لە من بىت سەرى خۆم خستە سەرشانى، پىرئىزەكە، ترسا، بە سەرسوورمانەو سەيرى كردم، من گوويەكانم شور كردبوونەو، سەرنجىشم لە زەوى گىرکردبوو، لە جىيى خۆم نەدەجوولامەو، كە پىرئىزەكە هاتەو سەرخوى، نزيكى من بوو، دەستىكى بە سەرو گەردنما هينا و گوتى:

– ئەى حەيوانى بەستەزمانى بى چارە، دەلئى ئەوئەندە تال و تفتى بينيو، شەرەنگىزى فەرامۆش كردوو، خامۆشە و چەموش نىيە چ دەبوو گەر بى خاوەن با لە برى كەرەكەى خۆمان، كە لەپر مردوو بارى غەمى خستە سەر دلمان، ئەم چوار پىيە، لە نيو چوار ديوارى مالى خۆماندا وەك گيانى شيرىنى خۆمان بىپارئىزىن، وەك منالى ئازىزى خۆمان خزمەتى بكەين، ئەويش بارەكانمان بو مال و كەلوپەلەكانمان بو بازار ببات، ئەفسوس لەم هەريمەدا كەرى ئاسايى و خاوەندار زۆرن، كەرى بى خاوەنىش هەر نىيە!

من لە گفتوگوى ئەم پىرئىزەدا، زياتر ئارامىم بەخۆم دەدا و چاپلوسىم دەكرد، بەسەرنجى ژىر چاو و جوولەى ژىر ليو دلروبايىم دەكرد. لەم كاتەدا دەنگى منالى لە نيو مالەكەو بەرزبوو،

– داپىرە گيان، ئەو لەگەل كىدا قسان دەكەى؟

داپىرە وەلامى دايەو:

– نەنە گيان من لەگەل كەرىكدا قسان دەكەم، سەرى خستوو، تە سەرشانم بەئەويەرى مەهرەبانىيەو سەيرم دەكات، من دلرەق نىم، بىرەنجىنم و دەرىكەم.

منالّه که له مالّی هاته دهر، ورده ورده بو لای من دههات، منالّه که حوت سالان بوو، ئەگه رچی پوڤشاکه که ی کۆن بوو، به لام پاک و شو راو بوو، به نه نکی گوت:

– ئایا مومکینه منیش دهست به سهر و که له یدا بهینم.

– به لّی، به لام ئاگادار به گازت لی نه گریّت و لووشکەت لی نه دات.

منالّه که هیّدی هیّدی نزیکی من بووه وه، دهستی به گهردن و گوئییه کانما هیّنا، من له جیی خوّمدا نه بزوام، نه وهک بترسی و دوورکه ویتته وه، ته نها زمانم له دهم دهر هیّنا، دهستی منالّه که م دهلیسته وه، منالّه که ناوی (تاری ویردی) بوو، عاشقی من بوو، له سه ریهک به داپیره ی دهگوت:

– داپیره گیان، ئەم چه چه یه هی منه!

– جارّ برۆ بو ناو دی، بو کاروانسه راکه ی، که گوندنشینانی ده وروبهر به و ناوه دا تیده په پرن و ده وهستن، پرسیار بکه بزانه، موسافیره کانی دوینی شو و ئەمرو بهم ناوه تیپه ریون، که ریان گوم نه کرد وه، منالّه که به ره و دی که وه ته ری، منیش دووی که وتم، له هر شوینی کدا ده وه ستا منیش ده وه ستام، به هر جو ری ده جو لایه وه منیش ئاوا ده جو و لامه وه، (تاری ویردی) م والی کرد شهیدای ره فتارم بیّت تا گه یشتینه به رده رگای کاروانسه را...

خاوه نی کاروانسه راکه له (تاری ویردی) پرسی:

چیت ده وی؟

تاری ویردی، گوتی:

ئەم که ره ی له گه ل مندایه، دهمه وی بزانه هی کییه؟

خاوه نی کاروانسه راکه وه لامی دایه وه...

– ئیمه که ری زور ده بینین، هر پوژ و هر سه عات و ده قیقه ییک،

دهيانبينم، به لّام ئەم كهره‌ی به‌تۆيه، نه‌ه‌ی منه و نه‌ه‌ی بيمينومه.

(تاری ويردی) ئەم وه‌لامه‌ خو‌ش‌حالی کرد، به‌دنيايه‌وه‌ سواری من بوو، به‌ره‌و مال گه‌راينه‌وه، به‌په‌له‌ و به‌چوار ناله‌ (تاری ويردی) م گه‌يانده‌وه‌ مالى، كه‌ داپيره‌كه‌ی بينی، له‌ دووره‌وه‌ هاواری کرد:

– ئەم حه‌يوانه‌ه‌ی هه‌چ كه‌سى نيه‌يه، به‌دنيايه‌وه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بو ئيمه‌ هاووته‌ سه‌ر زه‌وى.

پيريزن، قسه‌ی مناله‌كه‌ی پى خو‌ش بوو، جو‌شيكی وه‌به‌ر هاته‌وه، ئەو شه‌وه‌ له‌ گه‌وردا جييان بو دابين كردم، كا و وينجه‌ی زياد كه‌ له‌ بيچووه‌ ئاسكه‌كه‌وه، به‌ميراتی بو من مابوووه، به‌ر من كه‌وت، شه‌وه‌ له‌ جيی گه‌رم و نه‌رمدا به‌كه‌مالى ئيسراحته‌ روژم كرده‌وه، منيان له‌ گه‌ور هينايه‌ ده‌ر، ئاويان دامى، هه‌وسارنيكيان له‌سه‌ر گه‌ردنم به‌ست، كورتاننيكيان خسته‌ سه‌رپشتم، بو باركيشان منيان به‌پوشاكی ره‌سمى كه‌ران پوشته‌ کرد، دوو سه‌به‌ته‌ سه‌وزه‌ كه‌ ئەوه‌نده‌ش قورس نه‌بوون، خسته‌يانه‌ سه‌رپشتم، مناله‌كه‌يش سوورم بوو، به‌ره‌و گوندى (قه‌سان) كه‌ له‌ ناوه‌ندى هه‌ريمه‌كه‌ بوو كه‌وتينه‌ رى، شه‌مه‌ بازاړی هه‌موو هه‌فته‌ييک له‌ويدا به‌ريا ده‌بوو، ماميشی له‌و گونده‌دا دوكاندار بوو و له‌و گونده‌دا داده‌نيشت، سه‌وزه‌كانيان به‌ قيمه‌تيكى باش فروشت، پاره‌كه‌يان دايه‌ ده‌ستی (تاری ويردی) بو ئيواره‌ به‌سه‌لامه‌تى و ده‌ستكه‌وته‌وه‌ گه‌راينه‌وه، من بو ئەم خاوه‌نه‌ تازانه‌م كه‌ به‌ره‌حم و ميهره‌بان بوون، گه‌لى خو‌ش‌حال بووم، داپيره‌ و نه‌وه‌كه‌شى كه‌ من بو ئەوان نيعمه‌تيكى چاوه‌روان نه‌كراو بووم گه‌لى خو‌ش‌حال بوون. كاکی به‌رپز و ئازيز، چوار سالى ته‌واو له‌و ماله‌دا، ژيانم گوزه‌راند، كاری خو‌م به‌چاکی راده‌په‌راند، ئەزیه‌تى كه‌سم نه‌ده‌دا، كه‌سيشم بيزار نه‌ده‌کرد، تاری ويردی و داپيره‌شم خو‌ش‌ده‌ويست، نه‌ماندوويان ده‌کردم و نه‌به‌كه‌وته‌ك لييان ده‌دام، به‌پي پيوستيش ئالفیان ده‌دامى.

ئىمەى جەماعەتى كەران وەكو تايفەى ئىنسان، ھەز بەئەنواعى خواردن ناكەين، لە ھاویندا توئكلە شووتى و كالكە و پاشماوہى ئەو ئالفە تازەيەى بەئەسپ و مانگاكان دەدرا، بۇ ئىمە بەس بوو لە زستانيشا، كا و وينجەى وشك و جارجارەش جو، ئەوپەرى ئارەزووى ئىمە بوو... لەم چوار سالەدا تەنھا شتى بىزارى دەكردم و ئەزيەتى دەدام، ئەوہبوو كە لە پۇژانى ھاوین و بەھاردا، ئىمەيان بەكرى دەدا، ئەو كەسانەى كە سواری ئىمە دەبوون، لەبەرئەوہى مولكى ئەوان نەبووین و بۇ پۇژى بەكرى گرتووین، ئەو پۇژە لە رادە بەدەر ئەزيەتياں دەداين و ماندووياں دەكردين، بۇ نمونە رووداويكتان بۇ دەگپرەمەوہ كە لەو پۇژانەدا پرووى دا.

فہرستی چوارہم

كەسەك بەناوى (طغان بەگ) دانىشتووى گوندى (قەسسان) بوو
كابرايىكى دەولەمەند و خاوەن باغ و كىلگە بوو... لە دوورى فەرسەخىكى
ئەو گوندە زيارەتگايىكى لى بوو، شەوانى جومە ژن و پياو بۆ ئەوى
دەچوون. پۆژى پىنج شەممە نوکەرەكەى (طغان بەگ) ھەندى پارەى ھىنا،
دايە دەستى داپىرەى (تارى وىردى) بۆ يەك پۆژ منى بەكرى گرت، سوارى
من بوو ھاتىن بۆ مالىكەى (طغان بەگ) لە باغچەكەى بەردەمى
خانووھەكەيدا شەش ھاورپەگەزى خۆم بينى، بەپىزە رايانگرتىبون
سەرنجىكيانم دا، لەگەل خۆمدا بەراوردم كردن، لە پووى قەلەوى و ھىز،
تەننەت لە جوانىدا، لەو شەشە رىك و پىكتىر بووم، خۆپەسەندى و غروورم
لا دروست بوو، ئاوازە خۆشەكەى خۆم بەرزكردەو، چەند جارى زەپىم،
ھاورپەگەزەكانم، بە لاسايىكردنەو، ئەوانىش ئاوازی خۆيان بەرزكردەو،
خەرىك بوو لە نىو ئەم ھەراوھورىيەدا، خانووھەكەى (طغان بەگ) داتەپى
لەم كاتەدا سى منالى چكۆلە، منالى خاوەن مالىكە بوون، نزيكى ئىمە
بوونەو، ھەريەكە چەند تويكۆلە شووتى و كالىەكيان بەدەستەو بوو،
دابەشيان كرده سەر ئىمە، خەرىكى خۆراك خواردن بووين، گويم لى بوو
منالە گەورەكەيان دەيگوت: ئەم كەريان من سوارى دەبم، ئىشارەتى بۆ
من دەكرد ئەو دوو منالەى دى وەلاميان دايەو: كە تۆ لە ئىمە گەورەترى
و دەتەوى تەعدامان لى بكەى، چاكتىر وايە بۆ دادوهرى بچين بۆ لای

باوکمان، تا ئەو دەستنیسانی کەرەکانمان بۆ بکات، ھەر سى منالەكە گەرانەوہ بۆ مالى.

زۆرى پى نەچوو، (طغان بەگ) و ژنەكەى و كورہ گەرەكەى و بووكەكەى و سى منالەكەى پېشوويش، نزيكى ئىمە بوونەوہ، بەگالتە و بەجدى بۆ دابەشکردنى ئىمە، گوتيان و ژنەوتيان، ويستى منالانە ھاتە پېش، ميھرەبانى دايك و باوك بەرانبەر منالانى چكۆلەى خويان كارەكەى ئالۆزتر كرد، كورہ گەرەكەى (طغان بەگ) گوتى: دەو^(۱۰) بکەين دايكىشى بە پەشوکاوييەوہ گوتى:

– ئەى ئەحمەق، چۆن دەبى ئەم ھەوت ھەيوانە بخەينە كيسەوہ! يەكە يەكە دەريانھېنين؟ دەو كردن يانى چى؟ بۆچى رپو لە كارى نەكردەنى دەكەن؟

(طغان بەگ) بەتوورەبوونى ژنەكەى پىكەنى و گوتى:

– كورہكەم راست دەكات، دەتوانين دەو بکەين، بى ئەوہى كەرەكان بخەينە نيو كيسەوہ و يەكە يەكە دەريانھېنين، بە خەلووز ھەر كەرى بەنیشانەى جياواز ديارى دەكەين، پاشان نيشانەكان لەسەر كاغەز دەنووسين و كاغەزەكان دەخەينە نيو كيسەوہ، ھەريەك لە ئىمە، دەستى بخاتە نيو كيسەكەوہ، نيشانەى ھەر كەرىكى ھېناپە دەر، ئەوا ئەو كەرە دەبىتە ھى ئەو.

بەم تەگبىرەى (طغان بەگ) قايل بوون و منالان بەخەلووز نەخش و نيگاريان لەسەر شان بۆ دروست كردين... سەرەتا لە منەوہ دەستيان پى كرد، ھەرکە نەخشی يەكەميان لەسەر شانى مندا دروست كرد، من بەسووكە جوولەيىك نيشانەكەم سړپيەوہ ئەو كەرەى پاش من بوو، تەكانى دايە بەرخويى و لاسايى منى كردهوہ، ئەويش نيشانەكەى خوى سړپيەوہ،

۱۰ – دەو: قورعە: واتە قورعە بکەين.

که‌رانی دیش وه‌کو ئیمه‌یان کرد، کوره‌که‌ی (طغان به‌گ) که‌سهرنجی دا ئیمه‌نیشانه‌کانمان س‌پروه‌ته‌وه، پشتوئینه‌که‌ی پشتی کرده‌وه، له‌پیشدا هیرشی هینایه‌سهر من، چهند جارئ پیای کیشام و هاوریکانیشم بی‌به‌ش نه‌بوون، دووباره‌نیشانه‌کانیان کیشایه‌وه، ئیمه‌له‌ترسی کوته‌ک و لیدان بی‌ده‌نگ بووین، تا ده‌وه‌که‌یان ته‌واو کرد، هه‌ریه‌ک له‌ئیمه‌به‌ریه‌کی له‌وان که‌وتین به‌ریکه‌وت کوره‌که‌ی (طغان به‌گ) به‌ر من که‌وت، منیش کینه‌م له‌دلدا بوو، له‌مه‌لا‌سدا بووم تو‌له‌ی ئەو لیدانه‌بکه‌مه‌وه، خو‌شبه‌ختانه‌گه‌یشتمه‌ئاره‌زووی خو‌م...

که‌سانی خانه‌واده‌که، سواری ئیمه‌بوون، به‌ره‌و زیاره‌تگا که‌وتینه‌پ‌ئ، تا له‌ده‌رگای باغه‌که‌وه‌چووینه‌ده‌ری، وه‌ک په‌سم و عاده‌ت کوره‌که‌ی (طغان به‌گ) نه‌قیزه‌ی تیوه‌ده‌ژهنیم، هه‌ردوو پئی له‌دوو لای منه‌وه‌شو‌ر کردبوونه‌وه‌خواری و ده‌یانکی‌شایه‌په‌راسوه‌کانمه‌وه‌منیش قسوورم نه‌کرد، بی‌ده‌ربه‌ستانه‌که‌وته‌غاردان، له‌سه‌ر پییه‌که‌ماندا پووباریکی قوول و ئاویکی زوری لی بوو، پردیکی دارینیان له‌سه‌ر پووباره‌که‌دروست کردبوو، پو‌ژگاریش پرده‌که‌ی شق و شر کردبوو، من به‌پ‌چه‌وانه‌ی سواره‌که‌ی خو‌مه‌وه‌هه‌ر له‌دوره‌وه‌زانیم پرده‌که‌بی‌سه‌روبه‌ره و پزیوه، ده‌با وریا بم و به‌ئه‌سپایی به‌سه‌ریا تییه‌رم، به‌لام تییه‌لدانه‌کانی ئەو بی‌مروه‌ته و بی‌ئینسافه‌خو‌رسکه، برپاره‌که‌می له‌ناخمدا قوول‌تر کرد، تووره‌بوونه‌که‌م سه‌ری کرد و گوتم:

– خودایه‌بیخنکیینه و منیش بو‌جه‌ه‌نه‌م.

به‌هه‌مان توندی و چالاکییه‌وه، گه‌یشتینه‌پرده‌که، به‌ته‌کانی لاییک له‌پرده‌که‌پووخا (راکب و مه‌رکوب)^(۱۱) که‌وتینه‌نیو‌ئاوه‌که، ده‌ست له‌گه‌ردان نو‌قم بووین.

ئییستا کاتی ئەوه‌هاتوو، له‌خزمه‌تی کاکی ئازیزی خو‌مدا، نه‌ک بو‌تانه

۱۱- راکب: سوار: مرکوب: ئەوه‌ی سواری ده‌بن.

و تەشەر بەلکو بۆ زیاتر زانین و ئاگاداری، ئەوا عەرزتان دەکەم، ئیوێ لەم مەسئەلەیدا چی دەفەرموون، ئیئمەتان بەبێ کەلک و بی سەرۆبەر و بی عەقل لە قەلەمداو، ئیئمەتان کردووەتە پەند کە گواپە هەر هیچ نازانین... ئیئمە بەبێ دەرس و مەشق مەلە دەزانین دەتوانین خۆمان لە ئاو دەربینین! (۱۲)

تایفەى ئیوێ – لە ئیئمە باشتەرن، ئیوێ شەریفترین مەخلوقاتن ئیوێ خاوەنى سمیل و خۆپەسەندن، زۆریش لەخۆبایین، ئەگەر بکەونە نیو ئاوەو، پێشتر فیئى مەلەکردن نەبووبن، وەك کەرى نیو قورپاوتان لى دى و دەستە پاچە دەبن، لەمەشدا هونەرى سروشتى ئیئمە، لە ئیوێ پێشکەوتووترین.

بەکورتى کورپەكەى (طغان بەگ) نەیتوانى خۆى بەمنەو بەگرى و من بەمەلەکردن هاتمە دەرى، ئەویش زیاتر بەرەو نووقوم بوون دەچوو دایک و باوک، لە کەرەکانى خویان دابەزین، بەزەحمەت توانیان کورپەكەیان لە خنکاندن پزگار بکەن، هەموویان بەوریایییەو بەسەر پرده نیمچە پروخواوەکەدا پەڕینەو من لە کەنارى روبرو بەکەدا دەست و پیم لە زەوى گیر کرد، خۆم راتەکان، چەند سانیهێك دلۆپە ئاو بەدەورو بەرما پەرش و بلاو دەبوونەو، دەستم بەزەڕین کرد، ئەم زەڕینەم بۆ تەمى کردنى ئەو جوامێرە بوو، کە ئەو هەموو سووکایەتى و دەستدێژییەى کردبوو سەرم، ئیدى ئەو کەسە لەخۆبایییە جورئەتى ئەوێ نەکرد سواری من بى، بەندەیان سپاردە برا بچوو کەكەى، کە تەمەنى دوانزە سالان دەبوو، منالێكى خۆش خوو و خۆش روو بوو... کاروان بەئاسپایى کەوتە رى ئەوێ لە رێگادا دەیانگوت ئەمە بوو:

زەعیفە بە (طغان بەگ) دەگوت:

– من هەر کاتى دیمە ئەم زیارەتگایە، لەبەرئەوێ گورپستانە و

۱۲ – لیژەدا نووسەرى بابەتەکە بەهەلەدا چوو، پێى وایە، کەر مەلەوانى دەزانى، لە راستیدا کەر مەلەوانى نازانى، هێستەر و ئەسپ مەلەوانى دەزان (م).

مردووانی له ژیر خاکدایه حالم تیکده چی.

(طغان بهگ) ولامی دایه وه:

- ترسی تو له چیه؟ ئایه له مردووانه دترسی که لیږدا به خاک

سپړدراون؟

گوته:

- من له مردووهکان ناترسم، به لکو ئه وهم دیته وه بیر، که رۆژی لیږدا
منیش به خاک دسپړن، تویش یه کسهر (بی بی) کچه هاوسیکه مان
دهخواری.

(طغان بهگ) قه شمه ری به ژنه که ی ده کرد، تا گه یشته زیاره تگا که
به ته وه گالته ی له گه لدا ده کرد. له ده رگای حه وشه وه چووینه ژووری،
سهرتا گورستان بوو، ماوه ییک رۆیشتین تا گه یشتینه شوینی مه زاره که
به سواری چوو بووینه نیو گورستانه که وه، سواره که ی من له پر هاواری لی
هه ستاو گوته:

- ئه م مناله بهسته زمانه، خو ی داو ته سهر ئه م گوره، لیږدا چ ده کات؟

له سهر پشتم هاته خواری، پوهو مناله که رۆیشت. مناله که سی سالان
بوو، خو ی دابووه سهر گورپکی تازه و ده گریا، له مناله که یان پرسى بوچی
لیږدا ی؟ وه لامی دایه وه:

- دوینی داپیره م مرد، هی نایان بو ئیره، منیش له گه لیا هاتم، به لام
له بهر ئه وه ی زیندوو بووم منیان له گه لیدا نه خسته گوره وه، من نه مال و نه
که سم هیه، ته نها که سی ئاگادارم ده بوو، ئه م داپیره یه م بوو، منیان له
ته نیشت گوره که یدا جی هیشت و رۆیشتن، له دوینیوه تا نیستا برسی و
تینووم (۱۳).

۱۳- ئه م یه ش هه له یه که، چونکه منالی سی سالان، قسه ی هه ند ره وان نییه، منالانی

سی سالان به ئاسته م ده توانی چه ند که لیمه ییک بدرکینی نه که به م ره وانیه قسان

بکات (م).

(طغان بەگ) و ژنهكەى و كورپه گه ورهكەى و منالەكانى ديش، له دهورى ئەم منالەدا كۆبونووه، غەمیان بۆ دهخوارد، ئەو خۆراكانەیان له گەل خۆدا هینابوو هەندیکیان دایه منالەكە، هەرکە منالەكە هاتەوه سەرخوی لییان پرسى:

- چۆن بى دايك و باوك بوويت؟ چۆن بهههتيوى ماويتهوه؟

منالە سى سالەكە، هیشتا زمانى پاك نەکردبوووه، هەرچۆنى بى و تا ئەوهندهى دەیتوانى، پوونى کردەوه كه دايك و باوكى ماوهييك پيش ئیستا مردوون، ئەم بەسته زمانه كهوته ئەستۆى داپیرهيهوه. داپیرهيش بهشیری مەر و بزى، بهزهحمەت و بهههژارى و بینهوايى تا دوا هەناسه ئاگادارى بووه...

بيسهرانى ئەم منالە، دليان پى سووتا و بهزهبييان پيا هاتەوه، (طغان بەگ) پهروهردەى منالەكەى له ئەستۆى خۆى گرت، پاش زیارهتى ئەو شۆينه شهريفه، منالە چكۆلهكەى (طغان بەگ) سواری من بوو جيشى بۆ منالەكە کردەوه بۆ مالليان هینا... من بۆ ئەم جوامیری و دل ناسکيهى (طغان بەگ) گەلى كهيفخوش بووم بهپيچهوانەى بۆچونەكانم، له مەر ئينسان تا ئەوكاته له زهينمدا بوو، بهكورتى له مانای ئينسانيهت حالى بووم، ئەگەرچى هەمان بۆچوونى جارنم هەيه، ئەم ميهره بانىيهى (طغان بەگ)م به (خهوارق ئەلعادات و نهوادرى ئيتفاق زانى، ئەلنادر كهلمهعدوم)^(١٤) چونكه ئيوهى بهنى بهشهر سيفاتى تايبهتيتان هەيه، له سيفاتى حەيوانهكانى دى خراپتر و چاوجنۆكتر و نالايقترن.

١٤- خوارق العادات: عادت سمين، كارى دهگمەن، كارى له ژورور سروشتى ئينسان بى رەچاو نەکردنى عادت...

النادر كالمعدوم: شتى دانسقه وهك نهبوو وايه: مەبهست ئەوهيه ئەو شتهى به كەمى دەسكەوى وەكو ئەوه وايه كه هەر نەبووى.

ئەوئەلەن، دىنيا و مەقامى ئىۋە بەخۆرسكى ناسازگارە، ئەوئەى ھەيانە دار ئەلبوارە^(۱۵) و جىيى پەشئوى و بى چارەبىيە، سامان و مولكتان و ھەموو ئەو نىعمەتانەى خواوئەند بەئىۋەى داو، چىژى لى وەرناگرن و دىياكەى خۆتان دەكەن بە جەھەنەم، ھەمان دىياى ئىۋەى بەنى بەشەر وەك نەخۆشخانەيىكى گەرە وايە ھەريەك لە ئىۋە، مانەندى بىماران بەئەوپەرى بى ھىزىيەو گەرفتارى نەخۆشى جۇراو جۇر بوون، ئەگەر باوەرناكەن، لە شارىكەو بۇ شارىكى دى سەفەر بكەن، بەكوچە و كۆلانەكانى ئەو شارانە تىپەرن، چوونە ھەر مالىكەو، لە ھەر كەسكى ئەو مالە بپرسن:

– ئايا بەختەوهرى و خۆشگوزەرانى لەم مالەدا ھەيە؟ ئايا ئاسوودە و خۆشبەختن...

لە ھەموويان دەبىستى، كە يەك رەئىيان ھەيە

– ئىمە خواوئەنى ئەو نىن، كە تۆ باسى دەكەى.

ثانىەن، ھەموو ژيانى ئىۋە بەھۆى درۆو، كە خوتان پىۋە گرتوۋە جۇرىكە لە مىزاج، يا راستەر درۆ تىكەلى مىزاجتان بوو، درۆتان كر دوۋەتە مەرج بۇ گەشى ژيانتان... ئىۋە لە تەر و برى سروشتى ژيان دووركەوتوونەتەو و لاتان داو، بەئەنجامى درشت و بۇگەن گەشتوون. ئەلبەتە مومكىن نىيە خۆتان لە سنوورى گەنن دەرباز بكەن، لە نىۋ درۆدا لە دايكبوون، لە نىۋ درۆدا پەرورەدە بوون، لە نىۋ درۆدا ژيان دەگوزەرىنن، چۆن دەتوانن ئەم عادەتى درۆيە تەرككەن؟

ئەوئەى دەيلىن و ئەوئەى دەيكەن، سەراپا درۆيە! ئەوئەى دەيكەن و ئەوئەى دەيلىن رىك پىچەوانەى خەيال و خواستتانە!

رپى دەربازبوون و سەرمايەى ژيانى خۆتان بەفرتوفىل و تەزوير

چنیوه، ئەگەر لە نیوان ئیوهدا، کەسێ بەراستی رەفتار بکات و بەپێچەوانەی تەبیعەتی دوومی ببزوی، ئەوا بەهەلەدا چوو، چونکە بەرانبەر بەراستگویی جگە لە درۆ هیچ نابینی. بەدرۆ دەکەونە رێ، بەدرۆ دەچنە نیو مەجلیسانەوه، بەدرۆیش عیبادهت دەکن. بۆ نمونە، کە رۆبەرپرووی ئاشناییک دەبیتەوه، سەلامی لێ دەکەیت، مەبەست لە سەلامەکت چییە؟ هەر ئەوه نییە کە تۆ خوازیاری سەلامەتی و ئاسوودەیی ئەویت؟ یا راستتر سەلامەتی و ئاسوودەیی ئەوت بوو! کەسێ دێتە مالهەکتەوه، رۆوخۆشی دەنوینی، سوور دەبی لەسەر ئەوهی زیاتر لە مالتدا بمیڤیتەوه. کاتێ کە دەروات دەست دادەگری و دەلێیت: (ئەمجارەیان قەبوول نییە، چاوەرپیی هاتنی تۆ دەکەمەوه) میوانداری دەکەیت، هەموو پێداویستیەکانی خۆشگوزەرانی بۆ فەراھەم دەکەیت موحامەلەئە کەسێ دووان دەکەیت و دیارییان دەدەیت، کەسێ ناخۆشی و پرسەئە هەبێ بەسەری دەکەیتەوه، کەسیکیش خۆشی هەبێ بەپەلە پیرۆزیایی لێ دەکەیت... بەرێککەوت چاوت بەئاشناییک بکەوێ کە لەمیژە یەکدیان نەبینیوه، دەچیتە مالهەکتە... دۆستی کە لەمیژە ئاگات لێ نەماوه، بۆ سۆراغی دەچیت، هەوایی دەپرسی، نەخۆشە یا سەلامەتە، چ پێویستیکی بەریعایەتی ئیوه هەیه یا نە؟ دەچیتە پەرستگا، دەگرییت، هەموو ئەم شتەت درۆی فی درۆیە!

ئەو کەسەئە سەلامی لێ دەکەیت، هەر پاش سلاوەکە هەوایی لە نیو چوونیت بدەنێ غەمبار نابیت، ئەگەر سووربی لەسەرئەوهی کەسێ ببینی و دەعوەتی بکەیت و جارێکی تر بۆی دووبارەکەیتەوه، ئەو کەسەئە کە فریوی قسەکانی تۆی خواردوو و جارێکی دی بیته مالهەکتە، وەکو ئەوت لێ دێ کە مار پێوهی دابی، کاتێ کە خەلکانی بۆ مالهەکت دەعوەت دەکەیت، چەندین جوور نیعمەتیان بۆ فەراھەم دەکەیت، بەلام لە ناخی خۆتەوه بەسووکی و بەچکۆلەیی سەیریان دەکەیت، دەیان شتی بەدیان

پى دەلىيى... كاتى كە بۆ ميوانى و دەعوەتى دەرويت، لەبرى ئەوہى مەمنونى خاوەن مالەكە بيت، لە دلەوہ نەفرەتى لى دەكەى و جنىو بەخاوەن مالەكە دەدەيت، دەلىيى خۇزىا ئىستا لە مالە ويرانەكەى خۇمدا بەئاسودەيى دادەنىشتم...

پىدەكەنى كەچى لە دلەوہ دەگرىيت، بەهەر كەسى دەگەيت، بەجورى روىپەرووى دەبىتەوہ، كە لەمە زياترت لى چاوەروان نەكات، بەلام لە دلدا دووہزار جنىوى بۆ دەنىرى. لە پرودا مېھربانى بۆ خانەخويكەت دەنوئى، خەجالەتى خۆت بۆ موحىبەتى ئەو دەردەبەرى، بەلام لە دلدا ئىرەيى پى دەبەى كە بۆ چ لای تۇدا كەرەسەى ئەم ميوانداریيە فەراھەم نىيە... سبەى شەو خانەخويى پيشووت، بۆ دیدەنيت بيت، دەرگای مالەكەتى لە پرودا دادەخەى، لە پاشملەيدا ھەزار جنىوى پى دەدەيت، دەچىتە مالى كەسك كە ئەسلەن مەيلى ئەوہت نىيە دیدارى بكەيت، لە جەژندا جەژنانە دەبەخشيت، لە ژىر لىوہوہ بەتورەپىيەوہ، لەمەر جەمىشد دەوئيت كە ئەم جەژنەى داھىناوہ، بەبەدگويى لەمەر كەسانى دەوئيت كە غائىبن، لە حزووريشياندا ماستاو سارد دەكەيتەوہ، چاپلوسىيان بۆ دەنوئى، ھەركاتىكيش كە يەكدى ببينن لە دلەوہ زىللەت و شكست بۆ يەكدى دەخوازن، ئەم جوړە ژيانەشتان لەخۇبايىبوون و ھەوہسپرانىيە، موەعاشەرەتى ھاوړەگەزەكانى خۆتان ناكەن، ئەگەر مەبەستى سوودىكتان نەبى، رپايى بۆ كەسى دەكەن بتانپارىزى، يا لە سوودى ئەو نائومىد بن، بەخەيالى ئەوہى لە شەرى خۆتان بپارىزن دیدەنى دەكەيت، يا بۆ ميوانداری و زىافەت و دیارى بەخشين، دارايى خۆت سەرف دەكەيت، ئەمىش ھەر بۆ ئەوہیە، بەرانبەر بەيەكى لە ھاوړەگەزەكانى خۆت بەدگويى بكەيت، كار و پلەوپايەكانى ئەو بۆ خۆت وەرگريت، يا بۆ ئەوہى ئەم دەسكەوتانەت وا بكات خەلكى دووچارى ئىرەيى و غەم بكەيت، زەحمەت دەكىشيت بۆ ئەوہى ئاسوودەيى لە خۆت حەرام كەيت، ھەموو

ھەول و كۆششت بۆ ئەوھىيە، تەلارى بەرز دروست بىكەيت، فەرشى لى
 راخەيت و ئارايىشى كەيت؟ قاپ و قاچاغى زىپ و زىوى تيا دانىيت،
 پىويستىيەكانى جوانكارى و شكۆى بۆى داين كەى، تا خۆت لە
 ھاورپەگەزەكانى خۆت بەباشتر بزانيت، دەچىتە خەلۆتەو، عىبادەت
 دەكەيت، بۆ وەدەست ھىنانى سوودى خەيالى دەگرىت، ھەر بۆ سوودى
 خۆتان چاوتان تەر دەكەن، بۆ كوشتنى ھاورپەگەزتان فرمىسكەكانتان
 وشك دەكەنەو، ئەم لووت بەرزى و خۆپەسندى و لەخۆبايىبونەى بەنى
 بەشەر ھەمىشە نەخۆشى خستوو و بەدبەختى كر دوون، لەوھش غافلن كە
 ئىو بەپىچەوانەى ئىمەو پىويستتان بەھاورپەگەزى خۆتانە، تا ھەنگاو
 بەرەو جىھانى پىشكەوتن و شارستانىت نەھاون زەلىلتر و بەدبەختترىن
 جانەوھرن، كىنە و فەساد و چەندىن نىيازخراپى، بوووتە زەرورەتى
 سازشتان، بوونەتە دوژمنى يەكدى، لە ھەموو شوئىنىك و بەھەموو جوړى
 رپى خىانەتتان گرتوووتەبەر.

فہرستی پینجہم

وهك عەرزەم كەردن، گەلئى بەخۆشەختى و ناز و نىعمەت لەلای داپپىرەى
(تارى وىردى) دەژيام، تا دنياى دەنى، بەعەدەتى دىرینی خۆى هەنگوین
تیکەل بەزەر دەکات، هەسوودی بەئارامى و خۆشنوودی من برد...

باوکى (تارى وىردى) كە سەرباز بوو لەگەل فەوجەكەى خۆیدا، بۆ
يەكئى لە سنوورەكان مەئورىەتى هەبوو، لە سەفەر گەرايەو، يەكئى لە
خزمە نزیكەكانى ئەو لە فەوجەكەدا روتبەى سولتانی هەبوو، خاوەن
سامانیكى زۆر بوو، جگە لە باوکى (تارى وىردى) چ میراتگریكى نەبوو،
لەم سەفەرەدا گیانى لە دەست دا، سامانى ئەو خزمە، خانەوادەى (تارى
وىردى) لە عالەمى گەدایییەو بەمەقامى سولتانی برد... زەلیلی
گوندنشینى بە فەزىلەتى شارنشینى گۆرپیەو، هەرچى شتیکى تاییەت
بەژيانى گوندەو هەبوو، فرۆشتیان، چوونە شار، منیش لەو شتانه بووم
فرۆشرام، من كە قەدرزانی خۆشەویستى و میهرەبانى داپپىرە و (تارى
وىردى)م، قەرزى ئەوانم هەمیشە لەبەر چاوبوو، لەم لیکدابران و
جیابوونەو هیه گەلئى غەمبار بووم، ئەو دوو ئینسانە بەحەقیقەت كەسانى
شەریف بوون...

خۆزیا (براگیان) دەمزانی ئەم گۆرانکارییەى وەزعی (تارى وىردى) و
داپپىرەى، كە گوندیان جئى هیشت و بوونە شارى و منیان لە نیو ئاگرى
هەسەردا سووتاند. بۆ خۆیان چ کاریگەریكى هەبوو، هەر تاییە و

قەبىلەيىك، يا ھەر بىنەمالە و كەسەك، مادامى مژولى زراعت و پەرودەردەى مەرۇمالات و ھەندى پىشەى پىۋىستى ژيانن، وەك رستن و چىنىنى پۇشاكىن، لە ئەوپەرى بەختەوهرى و خۇشيان ژيان دەگوزەرىنن، ئەگەرچى دراو و خىلى گرانقىمەتيان نىيە و ھەژارن، بەلام ھەرگىز ھەژارى و پەرىشانى حەقىقى دەستيان بەسەرا ناگرى، چونكە پىۋىستىيەكانى ژيان لە برى زىر و خىلن، ھىچ كاتى تەسەورى ئەو ھەنەرى، لەبەر برسەتى و سەرماو بى بەرگى و بى جىيى بمرن، بەلام ئەو كەسەى پەيوەندى خوى لەگەل زەويدا برىو، كە لە برى دايكە و خۇراكدەرىەتى، لە نىعمەتەكانى سروسىت كە پەرودەگار بو ژيانى فەراھەم كىرەو، دوور كەوتوونەتەو، نان و ميوە و ماست و ئازەلى كەويكراو و بالندە و درندەى جەنگەل و ماسىيە بەلەزەتەكانى روبرار و دەرياچەكان، لە بىابان و كىتوكال و گوندەكانيان دووركەوتوونەتەو، لە نىو چوار دىوارى مالانى شاراندا خويان پەنھان كىرەو، ئەو كاتە بو ئەوان مومكىن نىيە بەئاسانى دەستى خويان بو عەمبارى خۇراكى نەباتى و حەيوانى ببەن، ھەرچى پىۋىستىيەكانى ژيان ھەيە بەئاسانى و دەستى بەئىنن و سەرفى بكن، بەلام كاتى كە بوونە كەسەكى شارنشىن، رەنج و ئازارىكى زور دەدن و رپى پىشەسازى ھەلبىژىرن، بەرھەمى پىشەسازى لە برى بەرھەمى سروسىتى كە پىشتر خاوەنى بوون، بەوانەى بگورنەو و سەرفى بكن.

ئەگەر لەم ئالوگورپىيەدا ھەندىكى كەمىان سوودمەند بن، ببەنە خاوەنى سەرەوت و سامان، ئەوا ھەندە زۆرەكەى دىش، تەوشى ھەژارى و برسەتى و بى چارەيى دەبن.

لەم سەردەمەى ئىمەدا، زۆرەى مىللەتان، بەرەووكەش پەپرەوى مەدەنىيەت دەكەن، گوندى زراعت و ىران دەكەن و شارەكان ئاوەدان دەكەنەو و پر خەلكى دەكەن. وا لە خەلكى دەكەن روو لە پىشەسازى ناپىۋىست بكن،

سوودی رهنجیشیان بۇ خوشگوزهرانى ههندى ههوسبازانه.

بۇ نمونه: خهلكىكى بى چاره، له كارخانهى چهكسازيدا كاردهكهن، سهئهئنجامى كارهكهشيان چهك دروستكردنه، تا زياتر چهوساوهكان و لاوازهكان بچهوسيننهوه... خهلكىكى دى خهريك دهكهن بۇ دروستكردنى شووشه و بلوورو كه رهسهى نارايشت، ئهوانه پيشتير كاسبى سروشتيان زراعت و فلاحهت بووه و دهسبهردارى بوون، ئهوهى سروشت بۇ ژيانى ئينسانى دابىنى كردووه له خوئانيان بهدوورگرتووه، ورده ورده ئهم عادهت گورپينه واى لى دى، ههژارى و پهريشاني دهستيان بهسهرابگرى، برسيهتى و بى پوشاكى بهرهو له نيوچوونيان ببات له زهمانى كوئدا باوكانى ئيوه، خوئان دهسهوسان و خهجالهت نهدهكرد، خوئانيش تووشى ههژارى نهدهكرد، تا ئهيانتوانى له بهلاى ههژارى خوئان بهدوور دهگرت، له ناچاريشدا خوئان بههيلاكهت دهگهياندد... ههميشه قهرزارى هيزى بازوى خوئان بوون.

له سهرهتاى خهليقهتدا، كه مهعلمه ئينسان تهنها بهميوهى جهنگهّل و شكارى سهحرا، ژيانى بهسهر دهبرد، ههركاتى له هوّبه و خانووهكانياندا ئهم نيعمهتانه له كه مى دابا، هوّبه و شتهكانيان دهگوازتهوه بۇ جهنگهّل و سهحراى دى دهچوون كه ميوه و شكارى تبادا با. ورده وردهش بهزراعت و فلاحيهوه مژولى دهبوون، ئهگهر زهوييهكانيان بهپيت نهبا، ئهوا بۇ شوينى دوورتر و زهوى بهپيتتر دهچوون، خانوى تازهيان وهدهست دههينا. مهبهستيش تهنها ژيانگوزهراندن و حهوانهوه بووه...

ئهگهر تووشى كيّشهش هاتبان بهناچارى له نيوان دوو عهشيرهدا ناكوكى پروويدابا، ههنديكيان دهمارگير دهبوون، تهرهفى سهردهكهوت و تهرهفهكهى ديش له ناو دهچوو... بهم شيويه ههميشه كوچبهران له شوينىكى دوورهوه، بهرهو شوينىكى دوورتر له كوچدا بوون...

تایفه‌کانی تاتار و تورک و مه‌غۆل، ئەوانەى له باکوورەوه بەرەو
 رۆژھەلات کۆچیان دەکرد و ئەو ھەموو جەنگە ترسناکەیان بەرپاکرد،
 ھەر بۆ ئەوە بوو گری ئاگرى برسێتەى بکوژیننەوہ و پێویستییەکانیان
 دابین بکەن. جەنگى گەورە لە نیوان دوو گروپدا ڕووی دەدا،
 میژوونووسانى چاپلوس و شاعیرانى درۆزن، بەدریژی باسیان لەم
 کارەساتانە کردووه، ئەلبەتە دەبى سەرنجى ئەوہ بدرى لە وەسفدا
 تەمجیدیان کردوون، ھەموو بۆ ئەوہ بوو سوودى و دەست بێنن و لەم
 ڕێھەوہ بژىوێ خویان دابین بکەن.

ئینسانى سەرھەتایى (ئینسانى ئەوہل) یانى لە دەورانى باوکى بەشەردا
 ئەلبەتە ھیچ کاتى غەمى ھەژارى و برسێتەیان نەبوو، ھەرچەندە ئەم
 شارستانىتە، کە سەرتاپای درۆیە شارستانىتەى دروست نییە. لە
 سەرھەتادا وا بلأوبوووہو، کە خەلکى حەزى بە تەمەدوہ، ئینسان بیعار
 بوو، سەرى بۆ ھەموو سووکایەتیک دانەواند، پێویستە بۆ ئاگادارى ئیوہ،
 جۆرەکانى ھەژارى دەستنیشان کەین...

ھەندى لە فەیلەسووف و میژوونووسان لەو باوەرەدان، کە کاتى
 ئینسان خەلق کرا، ھەژارى و پەریشانی لەگەڵدا بوو. با ئاشکراش بێت،
 ھەژارى و پەریشانی دوو جۆرن:

ھەژارى حەقیقى و ھەژارى (نسبى)

ھەژارى حەقیقى ئەوہیە، کە کەسى یا تایفەىک نەتوانى پێداویستەکانى
 خوى دابین بکات، نەتوانى باى پێویست خۆراک فەراھەم بکات و پۆشاک
 دەستەبەر بکات تا لە گەرما و سەرما بیپاریزى و نەشتوانى ببیتە خاوەنى
 کونجى، ئەمە ھەژارى حەقیقییە، بەم پێیە ھەژارى کەمە، مەگەر لە شارە
 گەورەکان و ناوھندەکانى شارستانىتە نەبى.

(ھەژارى نسبى) نەبوونى زیادەى بژىوییە، کە ھەر ھەموو بۆ ئارایشتە،

هەرکەسى بۆ جوانکاری ئارايشتکردنى بژيوى خوى بالا دەست بوو، ئەوا خوى بەدەولەمەند و بەتوانا دەزانى، ئەگەر ئەمانەى نەبوو، ئەوا خوى بەهەژار دەزانى، بەلام هەرگىز برسى و بى جى و بى پۆشاك نىيە.

بۆ نمونە: بەقالى كە دەسھاتى رۆژانەى ديارە، لە ئاست كوتالفرۆشكدا كە لە مالەكەيدا سەماوەر و چراى بلوورين ھەيە، خوى بەهەژار دەزانى، ئەو كەسانەى لە ھاویندا بەئاسانى پۆشاكى لە لۆكە دروستكراو لەبەر دەكەن و لە زستانیشدا پۆشاكى پەشم دەپۆشن خويان بەهەژار دەزانن بەرانبەر كەسانىك ئاوريشم دەكەنە پۆشاك و بەزەرپوزيو خويان دەرانزیننەو... ئەمەيە كە كەسانى ھەژارى نىببىيان ھەيە، ھەميشە بۆ وەدەستھينانى كەرەسەى ئارايشت و جوانکاری بۆ خوگەياندن بەئاستى چىنى لە خوى بالاتر، رەنج دەدەن، دووچارى تەلخى دەبنەو...

ئيوە كە لەم سەدەيدا دەژين، ھەميشە خۆتان بەهەژار لە قەلەم دەدەن، چونكە قەناعەتتان نىيە، گوندنشىنەكان لە ئيوە خوئشەختترن، چونكە گىرۆدەى خەمى پۆشاكى جوان و مالى رازاوەى بىھوودە نين، خۆراكەكانيان سروشتى و سادەيە، كەرەسەى نيو مالىيان بايى پيوستە، ئەگەرچى دراوى كەمیان ھەيە، كەرەسەى ناپيوستيشيان نىيە، لىتان مەعلوم بى ژيان لە شارەكان و ناوھندى شارستانىەتدا، ناخوئش و بەدترە لە ژيانى سەحراو گوند...

دەسەلاتداران چۆن توانيويانە و بە چ رپپەك ئەو سامانە مۆلەيان وەدەست ھيئاو، چۆن چينەكانى ديشيان بى بەش كردووە؟ ئەمەشيان فەسلېكى دىيە لە جيى خویدا باسى ليوە دەكرى...

با بچينەووە سەر باسەكەى خۆمان، بەكورتى خاوەنە تازەكەى من، كەسېكى بەد نەبوو، تەنھا عەيبى كە ھەيبوو، ئەووە بوو كە: وەلى نىعمەتى ھەرکەسى با، چ ئىنسان با يا ھەيوان، دەبا ھەميشە

به‌برده‌وامی، کاری بۆ بکات، بۆ نمونه: ئیسی من ئەوه بوو، هه‌موو رۆژی عاره‌بانەییکی چکۆله‌یان پێوه‌ده‌بسته‌وه، هه‌رچی زبێل و پيسایی ئەو ماله‌ هه‌بوو، ده‌یانخسته‌ نیو عاره‌بانەکه‌وه‌ ده‌با بیبه‌مه‌ سه‌حراو له‌ویدا رۆیانده‌کرد، وه‌کو په‌ین زه‌وییان پێ به‌هیز ده‌کرد، له‌ گه‌رانه‌وه‌شدا، په‌تاته‌ و دانه‌ویله‌یان ده‌خسته‌ نیو جه‌واله‌وه‌ و عاره‌بانەیان لێ پر ده‌کرد، به‌ره‌و مالی‌ ده‌مه‌ینایه‌وه‌...

من رقیکی تایبه‌تیم له‌ عاره‌بانەکیشی هه‌بوو، بۆیه‌ ته‌مه‌لیم هه‌لبژارد، به‌تایبه‌تی له‌و رۆژانه‌دا که‌ عاره‌بانەکه‌یان پر ده‌کرد و منیان پێوه‌ ده‌بسته‌وه‌ و بۆ بازاریان ده‌بردم، ئەگه‌رچی وه‌کو خاوه‌نه‌ قه‌حپه‌که‌ی پێشووم، ئەوه‌نده‌یان بار نه‌ده‌کردم و ئەزیه‌تیا‌ن نه‌ده‌دام، به‌لام ته‌واوی ئەو رۆژه‌، بێ ئاو و خۆراک ده‌مامه‌وه، جا‌ریکی دی سروشتی خووخده‌م و رووژا، بیر له‌ تۆله‌کردنه‌وه‌ بکه‌مه‌وه، ده‌بینیت تۆله‌یکه‌ پێم وابوو، بێ تام بیت:

ئەو رۆژانه‌ی ده‌با بچین بۆ بازا‌ر، خه‌لکی ماله‌که‌ زوو له‌ خه‌وه‌له‌ده‌سان، سه‌وزه‌یان ده‌رنی و ئەو ماسته‌یان بۆ فرۆشتن دانا‌بوو، ئاماده‌یان ده‌کرد، ئەو هیلکانه‌ی له‌ رۆژانی هه‌فته‌دا کۆیان کردبووه‌وه‌ ده‌یانخسته‌ نیو سه‌به‌ته‌وه، من ته‌واوی ئەم خۆئاماده‌ کردنه‌م ده‌بینی بۆ به‌ده‌ختی خۆیشم ده‌منالاند، تا چه‌ند هه‌فته‌ له‌مه‌وبه‌ر، هیشتا بریاری فیرارکردنم نه‌دابوو، هه‌ر بارم ده‌کیشاو بیرم ده‌کرده‌وه، یه‌کی له‌ رۆژه‌کان مژولی له‌وه‌ر بووم، له‌ ده‌وروبه‌ری مالی‌ لادی نشینه‌کاندا شیویکی پر له‌ چه‌مه‌ن و قامیشه‌لانم دۆزیبه‌وه، بیرم کرده‌وه، رۆژی بازا‌ر و بارکیشی له‌ په‌نای ئەم قامیشه‌لاندا خۆ بشارمه‌وه‌ هه‌ر واشم کرد، نزیکه‌ی سه‌عاتی له‌ نیو قامیشه‌لانەکه‌دا خۆم شارده‌وه، ده‌نگی کابرای لادیییم ده‌بیست، به‌هه‌موو لایه‌کدا هاواری ده‌کرد و داوای منی ده‌کرد، من له‌ جییه‌که‌ی خۆم نه‌بزوام، تا کابرا بێ ئومید بوو، گویم لێ بوو، به‌ژنه‌که‌ی ده‌گوت، ئەگه‌ر ده‌رگای باغچه‌که‌ت به‌کراوه‌یی نه‌هیشتبا و کللیت دابا، ئەلبه‌ته‌ ئەو حه‌یوانه‌ نه‌

دهچووه دهري و ئاوها ئيمهيش ماتل نه ده بووين، ئيستا رويشتووه تا ئه يدوزينه وه و عاره بانه كه ي لي ده به ستين، كاتمان زور له دست ده چي، چاكثر وايه مائنه كه به عاره بانه كه وه به ستين، پاشانيش ئاگاداري ئه وه بين ده رگاي باغه كه به كراوه يي جي نه هيلين.

ئهم رورهم بهم شيويه گوزه راند، له ژير باركيشان رزگارم بوو، ئيواري له په ناگاكه هاتمه دهري، مژولي له وه ر بووم، به كه مائي ئاسووده يي به ره ومال گه رامه وه، هه ركه چومه ژووري، خاوه نه كه م گه لي خوشحال بوو و ئافه ريني لي كردم، هه فته كه ي دي، رورزي دياريكراوي بازار هاته پيشي، ديسانه وه من خوم شارده وه، ئه مجاره يان خه لكي زي زورم بيني به دواي مندا كه وتوونه ته دهشت و ده ر، من له جييه كه ي خوم نه بزوام، پيگه نينم به سه رگه رداني ئه وان ده هات، ئه و رورزه يش تيپه ري و بو جاري سيه ميهش به دگان كيلوني ده رگاكه م كرده وه، به ره و په ناگاكه م تيمقوچاند، ئه مجاره يان خاوه نه كه م شيتگيرانه به تانجييه كانيه وه له ماله كه ي هاته ده ر، ده ورو به ري چه مه نزاره كه ي ده پشكني، تانجي بي مروه ت، شوين پيي منيان هه لگرتبوو، له په ناگاكه م نزيك بوونه وه، ئه گه رچي ته وواي جه ستم له نيو قاميشه لانه كه دا په نه ان بوو، به لام خاوه نه كه م دلنيا بوو له زيره كي تانجييه كان، سووربوو له سه ره ئه وه ي له نيو قاميشه لانه كه دا بمدوزيته وه، به و وشانه ي كه ده يزاني چون سه گ گال ده دري واي له تانجييه كان كرد، په ناگاكه م بدوزنه وه، كاتي وه ئاگا هاتمه وه، تانجييه كان گوئييه كان من ده بينن به ناچاري و په شوكاوي، هاتمه دهري، له نيو چه مه نزاره كه ده ستم به غاردان كرد...

خاوه نه كه م هه ر له ماله وه كه مه نديكي له گه ل خويدا هي نا بوو، به و كه مه نده مني ئه سير كرد، قامچيكي له به ر پشتوينه كه ي ده ره ينا تا هي ز له بازو ويدا هه بوو ته نديبي كردم، زوري لي دابووم گوئييه كانم بريندار ببوون، شه رمه زار بووم، به عاره بانه كه ي به ستمه وه، باري قورسيشي لي

نابوو، به‌رهو بازارپی بردم، لهو پوژوهه خاوه‌نه‌که‌م رقی لیم هه‌ستا، له
 گهرمای هاویندا شه‌وان ده‌یخستمه ته‌ویله‌وه و ده‌رگای لی دهبه‌ستم، منیش
 به‌دگان، هه‌ند لی‌هاتووانه ده‌رگام ده‌کرده‌وه و دهمبه‌سته‌وه، چ که‌سی ناگای
 لهو کارهی من نه‌بوو، شه‌ویک منیان له ته‌ویله‌دا توند به‌ستبووه‌وه، ئالفی
 که‌میشم هه‌بوو، ده‌رگام کرده‌وه و به‌رهو بیستانه‌که تیمته‌قاند، گه‌لیک
 خه‌یار و کووله‌که‌م خوارد، پاشان گه‌رامه‌وه بو ته‌ویله‌که‌ی خوّم، نه‌گه‌ر
 جیی چوار په‌لم نه‌بایی هه‌رگیز باوه‌ریان نه‌ده‌کرد که من نه‌و کاره‌م
 کردبی، به‌دبه‌ختانه جیی سمه‌کانم ئاشکرا بوون، جگه له من و ماینه
 هاوړیکه‌م چ چوارپییه‌که لهو مال‌ده‌دا نه‌بوو، نه‌و هه‌یوانه به‌نه‌جابه‌تی
 خوړسکی خو‌یه‌وه قه‌ناعه‌تی به‌ئاره‌زووی ئاسایی خو‌ی هه‌بوو،
 ده‌ستدریژی و چه‌مووشی نه‌ده‌کرد، ده‌رکه‌وت که‌تنه‌که من کردوومه،
 جاریکی دی تیلا‌ت‌ریڼ کرام، شه‌وی دیش هاتمه‌ ده‌ری، نه‌و شیرهی
 دایانابوو بو سبه‌ی بیکه‌ن به‌ ماست، هه‌موویم نو‌ش کرد، مه‌علومه
 پاداشتیشم هه‌ر تیلا بوو، نه‌مجاره‌یان تیلا نه‌ک گالته.

ئیدی ورده ورده شه‌رئه‌نگیزم کرده دروشمی خوّم، کاتی له ته‌ویله
 ده‌یانه‌ی‌نامه ده‌ری، به‌نه‌نقه‌ست جووجه‌له‌کانم له ژیر پیی خو‌مدا
 ده‌پلیشانه‌وه، وای لی هات خاوه‌نه‌که‌م به‌ناچاری بمفرو‌شیت. من گه‌لی
 لاواز و بی هیز ببووم، هیچ که‌سی ئاره‌زووی نه‌وه‌ی نه‌بوو بمکړی، پانزه
 پوژ منیان به‌سته‌وه، خزمه‌ت‌یان کردم، هیزیکم هاته‌وه‌به‌ر، منیان برده
 بازار و فرو‌شتیانم، له کاتی کرین و فرو‌شتنه‌که‌دا ده‌مويست گاز له خاوه‌نه
 کو‌نه‌که‌م بگرم یا لووشکه‌ییکي بو به‌اوم، به‌لام بو نه‌وه‌ی خاوه‌نه تازه‌که‌م
 ده‌رحق به‌من به‌دگومان نه‌بی و به شه‌رئه‌نگیزم تینه‌گات، بو‌یه پشتم له
 خاوه‌نه کو‌نه‌که‌م کرد، به‌دل‌نیا‌یی‌یه‌وه ده‌یلايم:

به‌م کاره سووکا‌یه‌تیم پی کرد.

فہرستی شہ شہم

كهسى منى كرى ژنى بوو، كچىكى سيزده چوارده سالهى نه خوښى هه بوو،
 كه سوكارى كچه كه، بو ټه وهى هه واى پاك هه لمژى، رعايه تى ميزاجيان
 ده كرد دووره شار و له گونده كاندا نيشته جييان ده كرد، باوكى ټم كچه بو
 راپه راندنى كار هه تايبه تيبه كانى خو، زوربهى كاته كانى له شارد
 ده برده سر، داىكى ټم كچه به سته زمانه، سه رگه رمى كاروبارى نيو مال
 ده بوو، كه متر فريا ده كه وت ئيه تمام به كچه نه خوښه كهى بدات، پزىشكى
 له و ده ورو به رده هه بوو، ده ستنيشانى نه خوښى كچه كهى كرد بوو كه
 نه خوښى ده ورونى هه يه، چاره سه رى ټه وه شى بو ديارى كرد بوو كه ده بى
 گهر دش و سه يران بكات، هيج شتى بو ټم كچه به قه د ټه وه مونسايب
 نه بوو كه له و ده ورو به رده گهر دش بكات، باوكى ټم كچه منى بو ټه وه
 كرى بوو كچه كه سوارم بى، بو باغه كانى ده ورو به رى گوندى ببه م.

دل م بو وه زع و حالى ټم كچه زور ده سووتا، هه موو پوژى سوارى من
 ده بوو به خوښى و ئاراميه وه بو گه رانم ده برد... سه رته كه سيكى
 شاگرديان له گه ل ټيمه ده نارد و هاوپښه تيمانى ده كرد، كاتى كه ئارامى
 و له سه رخويى منيان بينى، ئيدى پښو يست به وه نه ما كه سيكمان له گه ل
 بنځرن، هه ركاتى كه زور پوښتباين، له سوارى ماندوو با، ده چوومه
 شيويكه وه و ده وه ستام به زمانى بى زمانى خوم تيمگه ياند، له سه ره خو
 له سه ر پشتم بيته خوارى، له سي به رى ديوارى يا دره ختى به سيته وه، ټه و

پوژانهی کهش و ههوا ناجور دهبوو، کچه نه دهچوو دهري، دههاته تهويلهکه و سهردانی دهکردم، گه لای کاهو و پارچه نان و تویکله شووتی بو دههینام، ته سهو ریشی نه دهکرد جگه له من دۆستیکى دی هه بی، پیی وابوو هه رچییه که دهلی من تیی دهگه م، ده رده دلی خو ی بو باس دهکردم، هه ر کاتی دایک و باوکی بیانرهنجانبا، دههاته لای من شکاتی دهکرد، دهگریا. پوژئی هیدی هه دی هاته تهويلهکه وه، سه رپو شیکى تازه ی له سه ردا بوو، که باوکی دوو پوژ له وه وه بهر بو دایکی هینابوو، ئه و پوژه ییش سه رپو شه که یان به کچه به خشیبوو... پاش ئه وه ی روخساری منی ماچ کرد و منیش روخساری ئه وم لیسته وه، سه رپو شه که ی وه ک یالپو ش (۱۶) به سته گه رده نی منه وه، ماوه ییک به رانبه رم وه ستا نه وازشی دهکردم، کات بووه نیوه رو، باوکه کچه که ی بانگ کرد که وه لامی نه بیست پیی وابوو، سواری من بووه و چووته دهري، هاته تهويلهکه وه، بزانی من له ویم یا نه.

دهرگای تهويلهکه ی کرده وه، بینی کچه به رانبه ر به من سه رپو شی گرانبه های خستوو ته گه رده نی منه وه... باوکه هه لچوو قسه ی ناشرینی به کچه که ی گوت و پیی گوت: بی ئه ده ب، سه رپو شه که ی له گه رده م کرده وه، چه ند مشتیکى کی شایه سه ر و که لله م، ده ستی کچه که ی گرت و بردییه دهري، ده مژنه وت دایک و باوکی کچه به قسه ی ناشیرین هه ره شه ی لی ده که ن، به بی ئه ده ب و روودار بانگی ده که ن و پیی ده لین: ئیدی بو ت نییه به سواری ئه و که ره گه رده ی ده ورو به ر بکه ییت، ماوه ییکى زوری نه برده، کچه بو خوا حافیزی هاته لام، روخساری ماچ کردم، فرمی سک له چاوانییه وه دههاته خواری و به گله یییه وه گوتی:

– من چ بی ئه ده بییکم کرده وه؟ سه رپو شی درابوو به من، منیش وه ک دیاری به با شترین دۆستانی خو م به خشی، من چ به دکارییکم کرده وه؟

۱۶ – یالپو ش: گه رده ن پو شی ئه سپ.

كاكى ئازىزى من، نابەجى نىيە ھەندى لەمەر ئاداب و پرى و پەسمى كە لەلاى ئىوھى ئىنساندا بووئە (باو) قسانى لى بکەين بۆ ئەوھى وئانگا بين ئەوھى لەلاى ئىوھدا (باوھ) رېك بى ئەدەبىيە باشتەر دەزانن زاناکانى پېش خۆتان، پۆشەنبىرانى سەدەى ناوھراست و ئەم دوایىيە، بۆ مانای ئەدەب چەندىن دیوان و کتیب و نامە و لیکۆلینەوھىيان نووسىوھ، ھەرچەندە رەخنەى لە فەسل و بابەکانىيان بگرين، ئەوا دووبارەکردنەوھى بئوھودەبىيە، ئىنکار ناکریت زانایان و گەورە پىاوانى ئىوھ، بۆ پەرورەدە و تەھزىبى ئەفراى ھاوپرەگەزى خۆيان، مەبەستى تايبەتییان ھەبووھ، بەئەھمىيەت و ئىعتبارەوھ سەرنجى رېساکانىيان داوھ... وەك بەندەى مەزلوم كە لەمەر شەپەفى پرەگەزەوھ، ھاوبەشى ئىوھ نىم، وەك خۆتان دەفەرموون، ئىمە ئەوھندە شارەزایىمان نىيە، ھەرچىەكیش بخەينە پوو، لە رېى تاقىکردنەوھ و مەلومات بى، پرەنگە لەگەل بىر و بۆچوونى پېشىنانى ئىوھ و ھاوچەرخەكەتان نەبى...

ھەستى بەھىز و ئەندىشە و دووربىنى ئىمە، ئەوانەى دەبىنرین و ئەوانەى كە ناشىبىنرین، لەلاى ئىمەدا ھەلسەنگىنراوھ، ھوكمى حەقىقى كارەكانىش، لە رېى دركەوھ دەرىخستووھ و بەجوانترىن شىوھىش بەيانى دەكات، بەخىلافى ئىوھىن، كە كورتبىنن و لە پووى حدسەوھ بى ئاگان، دەبى ھەموو شتىك لە نىكەوھ بىبىنرئ بەدىقەتەوھ ئەمدىو و ئەودىو بكرئ و تاقى كرئتەوھ، ئەوھى لە رېى ھەستەوھ سەلمىنراوھ، بى خەوش دەبى، ئەم تايفە و كەسانە بەوھ لە قەلەم دەدرین كە دەتوانن ئەوھى دەيزانن بى دووكەلى قەناعەت بەخۆيان بىنن، ھەرەوھا دەلىلى كافىشىان ھەيە قەناعەت بەخەلكى بەھىنن، لىكچوون و ئەندازە لە گورپدا نىيە، ھەموو بەبىنىنى چاو ئىسپاتى دەكەن من لەو كەسانەم بەھوى (قوسرى نەزەر و زوعفى بەسەرەوھ)^(۱۷) ھەرشتىك لە نىكەوھ نەبىنم، بەدىقەت سەرنجى

۱۷- قصر نظر، ضعف بصر: كورت بىنى و لاواز بىنى.

نەدەم، ھەلیناسەنگیڭم و ەرزى ناکەم، ئەو ەززانە، يەككى له سيفاتە چاکەکانى ئىنسان، پەوشتى پەسندکراو ە که پاکی و تەقواى بەرقەرار دەکات، ئەدەبى حەقیقییە که ئاویڭەى داوین پاکی و عیفتە، ئەگەر کەسەکه دوور بى له حەقیقەت، رەنگى له ئاویڭەکه دا لیل دەبى، لەبەر ئەو ەى بەنى بەشەر، بەدۆستى و موعاشەرەتى يەکدى مەجبوورن، ناچارن بەرپووکەش ئاداب بپاريزن، ئەگەر ەریەکه لەمانە ئەم سيفاتانەى نەبى له کۆمەلگا ئىنسانىەت رەت دەکریتەو ەندى جار دەبىڭرى، که کەسى خاوەن دلکى پاک و ئەقلکى چاک و زانایە، کەچى له پرووى ئەدەبەو ە ئەو نىیە، له ەمان کاتدا کەسانى دىش ەن له پرووى عىلم و ەونەر و ەوشمەندىیەو ە، گومانىان لى دەکرى، کەچى له ئەوپەرى مۆئەدەبىدان، يەکەمیان کەسىکى مەئنوس نىیە، بەلام بەئابروو ە، دەوومىان کەسىکى دارايە بەلام مەئنوسە، ئەم سەرەمەى که ئیمە ژيان تيا دەگوزەرىڭىڭ زۆر بەى خەلکەکەى له بەشى دوو ەمن، ئەدەبەکەيان پرووکەشە بەجۆرى له جۆرەکانىش له پرووى مەعنەو ییەو ە ناسروشتىڭ.

خەلکانى خاوەن شعور و بەئاگان که بەرانبەر بە (ئولولئەلباب) (۱۸) بى گومانن که زیادەرووى له ئەدەب و تەمەلوق و رىایى... خەلکى ئابروومەند و دروست کردار، نابى ئەم جۆرە ئەدەبە – که نەوعیکە له مەسخەرە – قبوول بکەن، چونکە جۆرە سيفەتى دەدەنە کەسان، بەهیچ جۆرى خاوەنى ئەو سيفاتانە نین. ئەگەر سيفەتى بەکەسى بدرى که خاوەنى ئەو سيفەتە نەبى ئەوا گەورەترین جنیو ە پى دەدرى، بۆ نمونە کەسىکى جەبان، که خوى دەزانى رادەى ترسنوکىیەکەى، بىڭیهاىتە، بەتەمەلوقەو ە پى بگوترى ئازا و دلیر و ەکو ئەو ە وایە کەسىکى خاوەن ژنىکى بەئابرو و خوشى خاوەنى پەوشتى بەرز بى، کەچى پى بگوترى گەواد...

ئىو ەى بەنى بەشەر، دلنباين، ئەو ەى ریا و چاپلوسى و ئەدەب نواندنتان

۱۸ – اولوالالباب: خەلکى خاوەن ئەقل.

بۆ دەكات، ھەمووی درۆ و مەسخەرە، ئیوھ راستی و حەقیقەت گۆبی پەسەند ناکەن، ریاتان پئی باشتەر و حەزتان بەدرۆیە، نەك له حەقیقەت، ھەموو كەسئ عەیبەکانی خوئ له خەلكی باشتەر دەزانئ، بەلام ئەگەر دۆستیکی بەپراشكاوی عەیبەکانی پئی بلیت، ئەوا عاجز دەبئ، ئەمەیه كە هیچ كەسئکی بەنی بەشەر حەز بەبیستنی راستی ناکات، ئەگەر ھاوړئ گیانی بەگیانییەكان راستی پەپرەوكەن و عەیبی یەكدی دەرخەن، ئەوا دەبنە دوژمنی حەقیقی یەكتر، ھەمیشە لە نیوان دوو دۆستدا، بۆ ئەوھدی دۆستایەتی پوو كەشیان بەردەوام بئت، دەبئ درۆ و نادروستییان لە نیواندا بەرقەرار بئ، ئەگەر ھەردوولا راستگۆییان كرده بناغەدی دۆستایەتی، ئەوا دەسبەجئ پەپوھندیان لەگەل یەكدی نامئئ... دۆستی و موحبەتی حەقیقی دەخوایئ عەیبی یەكدی بەشیوھدی مولائیم بەیەكدی بگوترئ، ئەگەر دۆستایەتیەكە لە ئەوپەری لئك حالیوون بئ، بەزەبری قسان كردن و دەستنیشانكردنی عەیبەكان ئەوھندە زیانی نابئت، چونكە تیماركردنی نەخۆشی سەخت و نەخۆشی ترسناكیش ھەر بۆ پزگاركردنی نەخۆشەكەیه، دەرمانی موسەكین كاتییە و نەخۆشیەكە لە نیو نابات چ عەیبی تئیدایە بەزبرگۆیی پەپشە نەخۆشی دۆستەكە، بنەبەر بكړئ. چاكترین ئەدەبیش خیلافی ئەم جوړە ئەدەبە (موزەوەر و ساختانەیه كە پشتی بەتەمەلوق بەستووھ...)

ئيوه، منالانی دەولەمەند و گەورەپیاوان و نەجیبزادەكان، بەو ئەدەبەیی پەروەردەتان دەكەن ئەدەبی حەقیقی نییە، ھەموو پیا و موبالەغە و چاپلوسی و درۆیە، ئيوه لە مەسەلەئ ئەدەبدا وەك كەسئکی پوخساری كریتن^(۱۹) بۆ داپۆشینی كریتی پوخسارتان، بەمووھەقەت ماسكتان لە پوو ناو، ھەر كە ماسكەكە دامالرا، ئەوھدی ھەیه دەكەوئتە پوو گەورەكانی ئيوه، لەبەر و یقار و لووتبەرزئ، خوئان بەموئەدەب لە قەلەم داو، ھەر

۱۹- كریت: ناشیرین.

له بهرئهمه يه خويان له خه لکی دوورگرتووه، له نيوان و يقار و لووتبه رزیدا فهرقیکی زور هه يه، چینه نه گریسه که ی ئیوه، به راده بیك ئەده بیان تیكەل به ریا و موبالعه گه کردووه شهرفی ئەده بیان بردووه، ئەوان بو لاساییکردنه وه و داپوشینی که مایه تی خویان، پئیان وایه هاوړپی به سوژی قه له من، له نه سیحه تکردن و گفتوگودا، بی پرده و بی په روا قسان ده که ن، ئەم سیفه ته بیان کردووه ته نامیری عه قیده ی خه لک به لای خویندا راده کیشن پر ویا گهنده بو بهرزه وه ندییه کانی خویان ده که ن، گهن ده خه نه روو که چی جوفروشن، هه رگیز راستی و راستگوئییان لای نییه...

ده بی به نی به شهر، بو یه کدی راستگو بن، یانی ئەگه ر موحبیه تیکیان بی نی ده بی منه تباری ئەو موحبیه ته بن، موئه ده ب ئەو که سه یه ناماده نییه ستایش و موبالعه ببیستی، له بری ئەوه ی فرتوفیل بکات، به سیفاتی چاک و په وشتی بهرز و په سند خو ی له لای خه لکانی دی خو شه ویست ده کات، دلی له کینه و به دی پاک ده کاته وه، له بری وشه گه لیک که سه رله بهر درو و ته مه لوقه، په پره وی که مدووی و راستگوئی بکات، ئەگه ر نابه جیئیکی له ژیر ده ستانی خو ی بی نی لییان ببووری، هاوړه گه زه کانی خو ی به لووت به رزی و غرور ئازار نه دا، که سانی که ستایش ده که ن، ئەگه ر ستایشه که بیان له ئاستیکی مه عقولدا بوو باسی هه مان ئەو سیفاته باشه یان بوو، ئەوا که سی ستایش گو، ناحه قی نه کردووه، چونکه نو قمی ده ریای له خو باییبوونی ناکه ن.

که سی، که به خت یاری بی ت، به روتبه و مه قامی بهرز بگات، له هه موو لایه که وه، بارانی ته مجیدی بو ده باری، چاپلوسه کان. ئەو سیفاته نه ده خه نه پالییه وه، که نییه تی، شاعیره کان بو مه دح کردنی شیعیری بو دهنوسن، ئەوانه ی که ده ستیان ناگاته دامه نی که سی تازه پله وپایه به ده سته اتوو، به نووسین ستایشی ئەوتوی ده که ن، ئەو بی چاره یه له گێژاوی نه زانی و جه ه لدا گرفتار ده که ن. له لاییکی دیشه وه، ئیره بییان به ده بختی چاکی

ئەو كەسە دېتەوۋە كە ستايشى دەكەن، ئەم ئەحمەقەش ئاگاي لەوۋ نىيە، تا دويىنى چ كەسى ئاورى لى نەدەدايەوۋە، چۈنە وا ئەمپروڭ خاۋەنى ئەم ھەموو سىفاتانەيە و ھەند كەسىكى چاكىشە! سبەينىش ئەگەر ئەم پلەويپايە و جاھ و جەلالەي لى وەرگىرىتەوۋە، ئەو سىفاتە چاكانەي كە خراۋنەتە پالاييەوۋە، ئەوانەشى لى وەرەگىرىتەوۋە، ئەوا مەلومە ئەو سىفاتانە نەدراۋە بە كەسەكە، بەلكو دراۋە بە روتبە و مەقامەكەي.

ئەگەر من بە كەريەتى خۆمەوۋە، لەجىياتى گەورەپىياۋانى سەردەم بام، ئەوا ھەمىشە ھاورپىيەكى راستگۆم دەكرەدە راۋىژكار، رپى درۆ و رپام لى دەگرت، ناچارم دەكرەدە حەقىقەتى ئەحوال و راستى و واقىعم بو بگىرىتەوۋە، گەورەپىياۋانى قەدىم ھەمىشە لە دەربارى خۇياندا (طرخان و ظلخك) (۲۰) يان ھەبوۋە، كارىان ھەمىشە ئەو ھەبوۋە بى درۆ و چاپلوسى، خەوش و كەموكورپىيەكان بەراشكاۋى بخەنە روو، بەلام (طرخان و ظلخك) لە گۆرپىدا نىن، رۆژنامەكان ئەم پىشەپەيان لە ئەستو گرتوۋە، ھەموو كەسى لە خەوشەكانىان وەئاگادىنن، بەلام چ فائىدەيىك...

ھەركەسىكى پوۋچى بى سەروبەر، بگاتە پلەي بەرز، سەرنىشە و سەرگەردانى شكۆ و ئارايشت نابى، چونكە دەوروبەرەكەي واى گەمارۆ دەدەن، ستايشى ئەو شتانەي دەكەن كە نىيەتى، خەلكانى راست و بەئابروو، قەدرزانى بەرانبەر بەخۆ قەبوول دەكەن، بەلام موبالەغە و تەجمىدى زياد پەسەند ناكەن. كەسى بەئابروو دەربارەي ئەو سىفاتە چاكانەي كە ھەيەتى، زياد لە پىۋىست باسى بكەن، ئەوا لە شەرمانا سوور ھەلدەگەرى و ئىنفعال دەكات، بەپىچەوانەي خەلكى بى ئابروون كە شەيداي بىستنى ستايش و موبالەغەن.

لەو كاتەوۋەي كە نووسىن لە نىۋانى بەنى بەشەردا بوۋەتە پىشە، ئىنسان خەرىكى زانستى زمان و چەسپاندنى رووداۋەكانە، كەسى وەئاگا سەرنج

۲۰- طرخان و ظلخك: بەماناي موھەرىج و چىرۆك گىرەرەوۋە دەيت.

دهدات، رسته‌کانی ته‌ملوق له هه‌موو سه‌رده‌م و زه‌مانی‌کدا (باو) بووه، له هه‌موو سه‌رده‌می‌کیش، له نیوان هه‌ر تایفه و میلله‌تیک یه‌ک سه‌بک و یه‌ک مانای هه‌بووه... هه‌مان ئه‌و ماده‌ه پیه‌سه‌یه و له قالبی جو‌راو‌جو‌ر دارپ‌ژراوه‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر له رووی شی‌وازه‌وه جیا‌وازی‌کی هه‌بی، به‌لام هه‌مان مه‌عنای هه‌یه، هه‌مان ریا‌یه که بو‌میری‌کی گه‌وره ده‌کری، هه‌مان ته‌ملوقی‌شه که بو‌پرو‌پو‌چی‌ک ده‌کری، به‌لام ته‌نها جیا‌وازی‌یه‌که‌یان ناوه... که‌سانی ئاقل له دوو حاله‌تدا ستایش و ته‌ملوق قبو‌ل ده‌که‌ن، یه‌که‌میان بو‌مه‌دحی سو‌لتان و ئاین په‌روه‌رکان و عه‌داله‌تخ‌وازه‌کان، که به‌رگری له شه‌ریعه‌تی حه‌نیف (۲۱) ده‌که‌ن... دوو‌هه‌میشیان بو‌هان‌دان و ته‌مجیدی هه‌کی‌مان و بیریاران، که له حه‌قیقه‌تدا، شایسته‌ی هان‌دان، تا زانست والی بکه‌ن مه‌یلی خه‌لکی بو‌پرا‌کی‌شن... جگه له‌م دوو باب‌ه‌ته که‌سانه، ته‌ملوق و مو‌باله‌غه نه‌په‌سه‌ندن و نه‌پ‌یویستن، به‌لکو شتی‌کی بی‌سه‌رو‌به‌ر و ناشیرین...

ئه‌گه‌رچی ته‌مجید و مو‌باله‌غه و ته‌ملوق بی‌مه‌عان، به‌لام ئیستا بو‌که‌سانی گه‌وره، له جیهانی ئینسانیدا مه‌جبوری‌یه، چ که‌سێک هه‌یه، په‌له‌وپایه‌ی‌کی ده‌سکه‌وت، خه‌لک ده‌رحه‌قی ته‌ملوق و مو‌باله‌غه‌گویی نه‌کات، به‌لام هه‌موو ئه‌م ستایش و ته‌مجیدانه وه‌ک ئه‌فسانه‌ی دیو و په‌ری وان ناشی باوه‌ر به‌م ئه‌فسانانه بکری و ناشی بایه‌خی پی بدری، پارهی‌ک له بازاردا قیمه‌تی نه‌بوو به‌پروای منی که‌ر ده‌بی ئه‌و پارهی ده‌وره‌خه‌یه‌وه و نه‌یخه‌یه‌ته نیو کیسه‌وه، له ئاست ئاقلان و ئابروومه‌ندان میله‌ت که به‌حقیقه‌ت قابیلی ستایش، ریا‌ی زیاد و مو‌باله‌غه‌گویی که ناویان گو‌راوه و ناوی ئه‌ده‌بیان لی ناوه، چ ره‌واجی‌کیان نییه و ده‌بی تو‌وره‌لد‌رین. ئه‌ده‌بی حه‌قیقی بو‌که‌سانی سه‌ر به‌هه‌ر چین و تو‌یژیک بن، راستگو‌یییه و به‌س!

هه چى له وه زياتر بوو، چاپلوسى و موباله غه يه...
ته گهر تهو كچوله بى چاره يه، تنها حه زى به وه بوو، سه رپوشه كه ي
دايكى كرده يالپوشى من، تهوا من ده پرسم، ته مه چ بى ته ده بييكى
تيدايه...؟

له ئيوه ده پرسم، كه لله سه رى كه ر، كه شعورى هه يه ته مه لوق ناكات،
به بيستنى ته مه لوق له راسته رى لانادات له كه لله سه رى ئينسانى مه غروور
شه ريفتر نييه، ته لبه ته شه ريفتره.

فہرستی حہوتہم

یهکی له شه وهکان که به ته واوی تیرم خوار دبوو، به ئاسوودهیی نووستبووم، نیلهی ئاگرم بیست، گر به رزبووه وه، مشه وهش بووم، سهرنجی دهووبه ری خوّم دا، هه رچه ندم کرد هه وساره که بپسینم و له ته ویله بیّمه ده ری، به لام هه وساره که، ئه ستوور بوو، موقه ده ر نه بوو ئه م کاره م سه ری نه گرت چه ندین هه لهی که رانه و که شمه که شم کرد، نه سنگه که هه لکه نه را، نه گورسه که بیش پچرا، ئه وم هاته وه بیر که چاکترین چاره سه ر ئه وه یه که هه وساره که بجووم، ماوه ییک دریزه ی کیشا، تا ئه م ته کبیره م ئه نجامی به خشی، له م کاته دا ئاگره که گه یشتبووه راده یه که له به ر رۆشنا یییه که ی له قوولایی ته ویله که و تا جیی خه وی خوّم و زه ره کاکانم ده بینی...

فریاد و فغانی خه لکی ماله که و ناله ی خزمه تکاران، سه رلیشیاوی چوارپییان ده نگی سووتانی ته خته کان و داته پینی بنمیچ و دیوار، ئاشووبیکی سهیری به رپا کردبوو، ته ویله که ی من و هاورپیانی دیم، پر بوو له دوو که ل ه یچ که سی بیری له وه نه ده کرده وه ئیمه رزگار بکات، گه رما گه یشته راده یه که تهحه مول نه کرده نی بوو، ئه گه ر ده رگا که واز با ئه لپه ته خوّم ده خسته ده ری... له م بی سه رو به رییه دا، کچۆله ی خاوه نه که ی خوّم که وته وه یاد، چۆنه وا له م میحنه ته دا بیر له من ناکاته وه، هه ر له نیو ئه م خه یاله دا بووم ده رگای ته ویله که کرایه وه، ده نگیکی زه عیفی کچۆله که م ژنه وت و بانگی ده کردم، له نائومی دیا ئومی دی رزگار بوونم له م میحنه ته

هاته وه بهر، موقه دهر و ابوو دهر باز بم، خوّم بو لای کچۆله که تاودا، هه رکه ویستم، به هه ردوو کمانه وه بچینه دهری دیواری لای دهرگا که دانه پی، به جوړی ریگه که ی گرت مومکین نه بوو بچینه دهری، ئەم خاوه نه بی چاره یه ی من به مه بهستی پزگار کردنی من گیانی ئازیزی خووی خسته مه ترسییه وه، دوو که ل و ته پ و توژ و گه رما خه ریک بوو له نیومان ببات، ته گبیری کم هاته خه یال، ئەگه رچی خه ته رناک بوو، به لام زیان و پزگاری ئیمه به وه جیه ئینانییه وه به سترا بوو، به دگان قه بالم له کراسی کچۆله که گرت، له نیوان گری ئاگره که وه، به په له هاتینه دهری، پیکه و تیکی سه یر بوو کراسی کچۆله که ئاگری نه گرت، چونکه کراسه که ی له په شم بوو، په شمیش زوو ئاگر ئاگری، به سه لامه تی به نیو ئاگره که دا هاتینه دهری، له حه وشه که دا کچۆله که م له سه ر زه وی دانا، سه یری ده ور به رم کرد ئاگر له هه ر چوارا وه به رز ببوو وه، ژیر زه مینی که سه قفه که ی له خشت دروست کرابوو، ئاگره که ی بو نه ده چوو، له نیو حه وشه که وه دهرگاییک بو ژیر زه مینه که ده چوو، دیسانه وه به دگان کچۆله م هه لگرت و خوّم گه یانده ئەوی تیگه یشتم کچۆله که ده یگوت:

دایک و باو که بی چاره که م، نازانن تو منت پزگار کردوو، منت گه یان دوو ته شوینیکی سه لامه ت، ئیستا دلنیان که من له نیو چووم، پاش ئەم قسه یه ی، ماندوو یه تی ناچاری کرد، له سه ر زه وییه که دا خه وی لی بکه وی، منیش یه کسه ر له نزیکیه وه لی پراکشام و خه وتم... هه رکه هه تاو هه لات به زه حمه ت کچۆله که م له زه وی به رز کردوه، به ره و گوندی که له و ده ور به رده دا بوو غارم دا، مه علوم بوو له م ئاگر به ربوونه دا، دایک و باوکی کچۆله که هاتنه دهری، پیشوازییان لی کردن...

له بری ئەوه ی سوپاسی من بکه ن، که له خه ته ریکی گه وره کچه که یانم پزگار کردوو، به دگویییان به من و خاوه نه که م گوت... به ئەویان ده گوت:

- ئەگه ر خو شه ویستیت بو ئەم که ره بی عاره نه بوایه، هه رگیز گیانی

خۆت گرفتاری بەلا نەدەکرد، تەواوی شەویش نایمەت بە بێداری نەدەسپارد.

کچۆلەکیان برده نیو مالهکه، هیچ بایهخیکیان به من نه دا... شلهژانی نیو ئاگر و بی خوراکي و بی ئاوی و شیی زهوی ژیرزه مینه که، بو ئه و مناله بووه مایه ی گرانه تا، له رووی میزاجیشه وه ناته واو بوو، هوی دهره کیش نه خووشیه که ی قورستر کرد، له نوینی نه خووشیا که وت، من دلنیا بووم له و نوینه نایته دهری، ده بی له تابووتی نین و به ره و گورستانی به ن، له و چند پورژه ی نه خووشی خاوه نه که مدا، هیچ که سی ئاگای له من نه ما و ئالفیان نه ده دامی، منیش سه رگه ردان بووم له دهوروبه ری گونده که دا ده سوورامه وه، هه رچییه کم ده سکه وتبا ده مخوارد... سه رما که ش له راده به دهر بوو، ئاو و هه وا که شی جیاواز بوو، له دهریشدا دهنووستم، چند رۆژی تیپه ری جه نازه ی کچه که م بینی بو گورستانیان دهربرد، منی مسکینیش له غه ما ئه و ناوهم جی هیشت، شوینیکی دیم بو خۆم هه لبارد.

فہرستِ ہاشتم

له بهر سهرمای زستان و بی جیئی، به ته و اوی ژیانی پهریشانیم دهگوزهراند،
 گوشه ی جهنگه لئیکی ئەو دهو رو بهرهم بۆ خۆم هه لێژاردبوو، له گه لا وهریو و
 وشکه بووه کانی سکی خۆم تیر دهکرد، سهرمای ئەو ساله له رادهیه کدا بوو
 پروباره کانی مهیاندبوو، تینوویه تی زۆری بۆ دههینام له بری ئاو به فرم
 دهخوارد، تهنها خۆشحالییکی من ئەوه بوو، له ئەوپه پری ئازادیدا دهژيام،
 بهو هه موو نه گبه تی و پهریشانی و مه حروومی له هه ر له ززه تیک و
 ئیسراحه تی له بهرئه وهی شهره فی ئازادیم وهرگرتبوو، له که مالی شادمانی
 و گه شان هه دا بووم. ئازادی چاکترین نیعمه تی ئیلاهییه، به کی له
 فه یله سوغه به ناویانگه کانی ئیوه گو توویه تی، منیش بۆ ئیوه وشه به وشه ی
 دهگوازمه وه، تا بزائن ئەو ئازادییه ی ئیوه ده تانه وی، تهنها به گوتن ناگه نه
 حه قیقه تی ئەو حورپه ته، ئیمه ی جه ماعه تی که رانیش، هه رکاتی به م
 به خته وه ریبه بگه ین به سهرکه و تنیکی گه وه ی ده ژمیرین:

(هه ریه که له که سان و په گه زه کان له رو که شدا جیاوان، به خو و
 ره وشتی جو را و جو ریشه وه هاتوینه ته وجوده وه، له خه یالات و ئەخلاق و
 ئیستعداد و ئاره زوودا موخته لفین، به لام هه ریبه که له ئیمه وه که تا که حق و
 چاره نووسی جیا مان هه یه، بۆ پاراستنی ماف و چاره نووسی شه خسی
 خو مان، ده بی له کو ششدا بین، جگه له زاتی خوای په ره رده گار، که ژیان و
 مه رگ به خته وه ری و نابه خته وه ری ئیمه ی له ده ستدایه، هه یچ که سی له مه ر
 ناموس و حقوقی خو مان به موخته ده ر نازانین، گه وه ره پیاوانی ئاین و

خاوهنی یهقین. که رابه‌ری سه‌لامه‌تی و به‌خته‌وه‌ری ئیمه بوون، به‌فه‌ری یه‌زدانی و ته‌ئیدی ئیلاهی، ئاین و قه‌واعیدی سیاسه‌تیان فی‌رکردوین، ملکه‌چی ئه‌وانین و پ‌ری‌زیان لی ده‌گرین، چونکه سولتانه‌کانی به‌ده‌سه‌لات و دادپه‌روه‌ر، بۆ ئیمه جیهانی په‌روه‌رده و باوکایه‌تی بوون، له‌م پ‌روه‌وه خاوه‌نی قودره‌تی ته‌واو بوون، ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانیانین یاسای دادپه‌روه‌رانه‌یان، سنووری مافه‌کانی ئیمه‌یان پاراستووه. ده‌بی به‌چاوی پ‌ری‌زه‌وه سه‌رنجیان بده‌ین، هه‌ر زالم و چه‌وسینه‌ری که به‌زولم و زوری خویان، ئیمه‌یان لاواز و زه‌لیل کردووه. ئیتاعه‌تیان نه‌که‌ین ئه‌گه‌ر له‌م راسته‌پ‌رییه‌ لاده‌ین ئه‌وا تووشی ژیانی بی یاسایی ده‌بین و سستی پ‌روه‌ده‌ات، هه‌موو مافه‌ به‌جییه‌کانیشمان باتیل ده‌بی، ئایه مومکینه که‌سی جه‌سته‌ی خوی له‌گه‌ل جه‌سته‌ی که‌سیکی دیدا بگورپ‌تیه‌وه؟ ناوه‌للا، جه‌سته‌ی هه‌رکه‌سی تا زیندووه، هه‌ر هی خویه‌تی و خوی خاوه‌نییه‌تی، هه‌ندی جار عه‌شق و غیره‌تی که‌سی وا دیته‌ جوش، که گیانی خوی بۆ برا و نیشتمان‌که‌ی فیدا بکات، به‌لام هیچ کاتی نه‌مانبینیوه، که‌سی له‌جیات ی براهه‌ی خوی بناسینی، تا خوی له‌ جیی براهه‌ی ته‌سه‌ور بکات.

خالقی که‌ون و مه‌کان، ئافه‌ریده‌ی زه‌مین و زه‌مان، به‌یه‌قین ئینسانی له‌ باقی چینه‌کانی حه‌یوانات بی سه‌روبه‌رت‌ر و به‌دتر خه‌لق نه‌کردووه، ده‌بینین گروپی حه‌یوانات، ئه‌گه‌رچی بی سه‌روبه‌رت‌رین به‌شه‌کان بن، به‌ موساوات و خه‌مخوری، له‌ خوانی نیعمه‌ته‌کانی خاوه‌ند به‌هه‌ر وه‌رده‌گر، له‌ ده‌ریای پ‌ری له‌باله‌ب، چون نه‌هه‌نگی پ‌زقی هه‌یه، ئه‌و کرمانه‌ش که به‌زه‌ره‌بین ده‌بینرین، بایی خویان پ‌زق و پ‌وزییان هه‌یه، به‌ئه‌ندازه‌ی ئیشته‌ی خویان له‌ مه‌مکی سروشتی دایک، شیر ده‌خونه‌وه، به‌نی به‌شه‌ر له‌ ئاست هه‌موو چینه‌کانی حه‌یوانات، له‌م پ‌روه‌وه مومتازترین، ته‌نها شتی ماددی ناخون، به‌لگو پ‌وحیشیان پ‌یوستی به‌ خوراکی مه‌عنه‌وی هه‌یه. موحتاجی بیستنی وشه‌ی جوان و بینینی شته‌ جوان و دل‌پ‌ریه‌نه‌کانه ئه‌گه‌ر

به جوانی سهرنجی ئەو وشانە بدن که توێژەران و حەکیمان لەمەر گەورەیی خودا، چۆنیەتی خەلقکردن نووسراون، ئەوا چاوانتان وێنە و دیمەنی که لە دنیا دا هەن تا هەتایە دەپاریزی. هەست و ئەقلتان و الا دەبن، پلەکانی هەست و حدسی ئیوه بەرز و گشتگیر دەبن، ئەوجا هەست دەکن، لە نیوانی ئیوه و حەیانەکانی دیدا، هیچ جیاوازی و ئیمتیازیکتان نییه، ئیوه لە نھۆمیکی بەرزدا خۆتان دەبیننەوه، بە (لطایف ئەلحیل) (۲۲) بوونەتە سولتان و حوکمرانی سروشت، بەهیزی زانست و ھونەر که ئیوه تێیدا بەھرمەندن، فەرمانرەوایی دەکن، بەزەوی دەلین: بەکەرەسە پێشەسازی تۆم کیلاو، دانەویڵەم تیا چاندوویت، نەمام تیا رواندوویت، بەری ئەمانەم لە تۆ دەوی ئەویش ملتان بۆ که چ دەکات... بە (با) دەلین: ئەو نامیرانەیی بیرکردنەوی من دروستی کردوون، کەشتی رانیمان بۆ بکە. بمانگەینە روخی مەبەست، ئەویش ملکەچی فەرمانە... بەئاو و ئاگر دەلین لە تیکەل کردنی ئیوهی دژ بەیەک بوخار و دەست دەهینن لەم رێبەوه سەد ھەزار ھیزی دەخەینە سەر ئەو ھیزی که خالق بەئیمەیی بەخشێوه... ئەلبەتە ئەم دوو عونسرەیش نامادەن...

هیچ یەک لە ئیوه لە خەلقبووندا، جیاوازیتان لەگەڵ یەکدی نییه ئیمتیازتان بەرانبەر ئەوی دی نییه، ئەوهی لە دایک دەبی و پاشان دەبیتە پاشای جیهان لەگەڵ ئەوهی که لە دایک دەبی و لە ئەوپەری ھەژاریدا ژیان دەگوزەرنی لە مەسەلەیی خەلقبووندا یەکسانن، نە پاشا بەپۆشاکی پاشاتیەوه دیتە دونیاوه، نە پیاوی ھەژاریش بەکوڵباری گەدایییەوه دیتە (کەتمی عەدەم) (۲۳) زەمانە ھەر وایە دروودیش بۆ ئەم جیهانە...

بەم بەرابەری و ھاوبەشییە، بنەمای مەبادئی حەقیقەتی خەلقە ھەندی کەس دەسەلات بەسەر حکوومەتی مۆتلەق و سەلتەنەتی مۆستەقیل دەگرن،

۲۲- لطائف الحیل: چاکترین فرتوفیل، چاکترین چارەسەر.

۲۳- کەتم عەدەم: دنیای نەبوون، دنیای عەدەم.

يا بئى ھىچ دەسلەتتى رەگەزپەرستانە، خو بەشايستە دەزانن، سەرکەوتووخوازان، ئەمانەش جئى سەرنجى فەزلى خواوھندن... فەزلى خواوھندىش بو ھەمووانە و پەرحمەتئىش بەرئىنە، ئەگەر ھەندى كەس نىعمەتى خوايان بو خو قورغ کردوو، خەلکى دىش مەحروم دەكەن... مونعمى حەقىقى (خوا) باكى بەمە نىيە، بەلکە جەھالەت و نەزانى، تەركى حقوق و قەبولکردنى زىللەت مایەى حیرمانە، يا ئەو كەرەستانەى كە سروشت بو پلەكانى بەختەوهرى و بو و دەستەپنانى شەرەف و حەسانەوہ ئىزافەى کردوو، بەكارىان نەھىناوہ... مافى ئىنسان بەيەك ئەندازەى ديارىكراو ئازادىيە، بەبئى حورىەتى زاتى ئىنسان، ئىنسان نىيە، بەلام لەھەمان كاتىشدا، دەبئى حورىەت پابەندى كۆمەل بئت، ھەرگىز نابئت دوربئى لە بەرژوھەندىيەكانى ھاو پەرگەزى خوئى و دەسەوسان بئى... درەختى لە بىاباندا بەتەنھا پوابئى، ئەو ھىزەى نىيە، پەرگ و پىشەى بگەيەنئتە ئاو، بايى پئويستئىش لە (ھەوا)^(۲۴) خوړاك وەرناگرئى، ھەرچەندە بەھىزبئت، لەبەر پەشەبا خوئى ناگرئت، ئەوئىش لەبەر نەبوونى پەناگايئك كە خوئى بداتە پەناى، لقەكانى دەشكئن، ئەلبەتە پەرگ و پىشەيشى نامئنى، بەپچەوانەى ئەو درەختە چكۆلانەى كە لە جەنگەلەكاندا پواون و بەكۆمەل دەژئن، نە زىيان كارىان تئى دەكات و وشكى ھەوا زىيانىان پئى دەگەيئنى، بەتاقىكردنەوہ دەرکەوتووہ، زۆرى ژمارەى درەختەكان بەشئك لە شئى بو خوار دەكئشن و سەرئەنجامئش بەر دەگرن...

ئىنسان لەبەر عىجزو ناتوانى، ئەلبەتە زياتر لە ھەموو مەخلوقاتئى پئويستئىيان بەھارىكارى يەكدى ھەيە، بەو شئوہەيە كە درەختى چكۆلە پالى داوھتە درەختى گەورەتر و ناشكى، درەختى گەورەئىش تا رادەيئك پالى داوھتەوہ درەختى لەخو بچووكتەر ئەمەئىش ھەر بو خو پارسائىنە

۲۴- خوړاك لە ھەوا وەرناگرئى: مەبەست خوړاك لە تىشكى رۆژ وەرئەگرئى، ھەموو رۆوھكى دوو جوړ خوړاكى ھەيە... (النسخ الصاعد) و (النسخ النازل).

خولاسەى قسە، ئىنسان دەبىي تا ئەندازەيىكى ديارىكراو ئازاد بىي و خوو و خەدى كۆمەلەيش لە دەست نەدات، تا بتوانن لەگەل يەكدیدا ژيان بگوزەرىنن.

تا ئىرە، راپۆرتى تەحقیقى ئەو حەكىمەى ھاوپرەگەزى ئیوہە، ئىستایش با بىینەوہ سەر باسەكەى خۆمان، برسیتى زۆرى بۆ دەھىنام، جارجارى رپو لەو گوندە بكەم كە لەو دەورویەردا بوو، تا ھەندى خۆراك پەيدا بكەم و سكم پركەم، زستانم بەسەختى گوزەران بە ھار ھات، بۆ سەيرکردن بۆ ھەمان گوند رۆیشتم، سروشت لە بەھاردا لە ئەوپەرى ھىزىدايە، گىاي جۆراوجۆر لە زەويدا رپابوون. لە رپووى خۆراكەوہ بىي غەم بووم، تەنھا و تەنھا بۆ سەير و سەفا بەرەو دەورویەرى گوندەكە رپۆیشتبووم، خەلكىكى زۆرم لە دەرىي گوندا بىنى، نزيكتر بوومەوہ، بىنیم ھەموویان لە حالەتى عەيش و خۆشین و پۆشاكى جەژنیاں پۆشيوہ، سەيرتر لەمە، ھەرچى كەرى ئەو گوندە ھەبوو تىكەلى خەلكەكە ببوون، ھەندى لە ھاوپرەگەزانی من ھەوساریان لە گەردندا بوو، لە ژىر دەسلەلاتى خاوەنەكانیان بوون، خزمەت كرابوون و قەلەو ببوون، ھەندىكىشيان گولەكانى جەنگەليان بۆ كردبوونە حەلقە بە گەردنیاں ئاویزان بوون، لەنيو ئەوانەدا سەيرىكى خۆم كرد، پشت و سك و كەفەلى خۆم بە زەعيفى ھاتە بەرچا، تيمارنەكراو و پەشمى درشت و زبر لە جەستەم رپابوو بەم حالى تەمەلى و پىسيیەم كە دەمبىنى وەزعى خۆش و بەختەوہرى ھاوپرەگەزەكانمى گرتووەتەوہ، بەلام ئىمتىيازى حورىەتم لە خۆدا دەدى، ئەوان نەيانبوو، ھەزار جار لەوان خۆم لەوان بەبەختەوہرتەر دەبىنى نزيكتر بوومەوہ تا چاكتر ئاگام لە رپوداوەكە بىي، ھەندى خەلكى دىيەكە منیان بىنى، بەمەسخەرەوہ ھاواریان دەكرد ئەم حيمارە بيعارە كييە؟

بىي خاوەنە و ھەوسارى پساندووە وا سەرى ھىناوہتە نيو سەرانەوہ، لەگەل كەرەكانى ئىمەدا داواى بەرابەرى و يەكسانى دەكات، ئەگەر پياوہ

له موسابه‌قه‌ی غاردانی که‌رانی ئە‌مرۆی ئی‌مه‌دا با خو‌ی بنو‌ینی...
تی‌گه‌ی‌شتم، له نی‌و کۆ‌بو‌ونه‌وه‌ی ئە‌مرۆیاندا موسابه‌قه‌ی غاردانی که‌رانیان
هه‌یه.

له نی‌و ئە‌م به‌زم و ر‌ه‌زمه‌دا، پیره‌مێ‌ردێ‌کی به‌سالا‌چوو، که مووی برۆ‌کانی
شۆ‌ر‌ه‌وه‌ببو‌ونه سه‌ر پو‌خساری، چل‌م و ت‌فی تی‌که‌ل‌ ب‌بوون، جه‌سته‌ی وه‌کو
که‌مان چه‌می بو‌وه‌وه، به‌نال‌ه‌نال‌ پ‌ه‌یدا‌بو‌و هاته‌ نی‌وانه‌وه، هه‌وای بو‌ن‌خو‌شی
نه‌ورۆ‌ز سه‌رو‌شتی پ‌یرانی گه‌نج ک‌رد‌بو‌وه‌وه، گو‌ری ژ‌یانی به‌خ‌ش‌ی‌بو‌وه
می‌زاج‌ی مان‌دووی ئە‌م پ‌یره‌ فه‌رتو‌وته‌ش. مه‌یلی گه‌ردش و بی‌نی‌نی
پ‌ه‌یدا‌ک‌رد‌بو‌و هه‌ر که‌ خه‌ل‌که‌که‌ پ‌یره‌مێ‌رده‌که‌یان بی‌نی به‌م وشانه‌ پ‌ی‌ش‌وا‌زی‌یان
ک‌رد:

– باب‌ه‌ موراد له کو‌ی بو‌وی؟ چۆ‌نه‌ وا له مال‌ی هاتو‌ویته‌ ده‌ری؟

– خو‌شی هه‌واکه‌ منی ه‌ینا‌وه‌ته‌ ده‌ری... ئی‌وه‌ چ ده‌که‌ن به‌نیازی چ‌ین؟
سو‌ب‌حان قو‌لی کو‌ری کو‌ی‌خا‌گو‌تی:

– ئە‌مرۆ موسابه‌قه‌ی غاردانی که‌رانه‌، چه‌یف‌ی که‌ تۆ پ‌یر‌بو‌ویت، ه‌یزی
ئە‌ژ‌نۆت له ده‌ست دا‌وه، ده‌نا غاری‌ش‌مان به‌تۆ ده‌دا!
بابا موراد گو‌تی:

– ئە‌ل‌ل‌ا... ئە‌ل‌ل‌ا... خوا مه‌رگم بدات. چا‌که‌ زووتر له نی‌وان ئی‌وه‌ی بی‌ نه‌وا
برۆ‌م، ئی‌وه‌ تاز‌ه هاتو‌ونه‌ته‌ نی‌و کاره‌وه، ئی‌ح‌ترام‌ی پ‌یران ناگ‌رن، خوا
ب‌مباته‌وه، زووتر برۆ‌م و له نی‌و ئی‌وه‌دا نه‌ژ‌یم.
عه‌بدو‌لسه‌مه‌دی ئاب‌یار گو‌تی:

– بابا موراد، دی‌سانه‌وه‌ باس له سه‌رده‌می ده‌قیانوس ده‌که‌ی، تۆ که
گه‌نج بو‌ویت وه‌کو ئی‌مه‌ قۆ‌ز بو‌ویت، چه‌زت به‌که‌یف‌خو‌شی ده‌ک‌رد ئی‌ستایش
پ‌یر‌بو‌ویت، له کار که‌وتو‌ویت، که خو‌ش‌حالی و ته‌ر ده‌ماغ‌ی ئی‌مه‌ ده‌بی‌نیت،
له دل‌ه‌وه‌ ده‌شل‌ه‌ژ‌ییت، چون‌که‌ هه‌ر که‌سه‌ی کار‌یک‌ی له ده‌ست نه‌ی‌یت ئیره‌یی

دەباتە بەر ئەو كەسانەى، ئەو كارە ئەنجام دەدن.

بابا موراد گوتى:

– بەلى برايان، راست دەكەن، من لە زەمانى دەقيانوسدا لە داىك بووم، ئەوكاتەى من لەگەل باپىرانى ئيوەدا زيانم دەگوزەرانى، لەگەل ئەواندا هاوتەمەن و هاومەشرب بووم، وەزعى دنيا بەم شيوەيه نەگورابوو دەوران، دەورانىكى دى بوو، جىي هەموو كەسى ديارىكراو بوو، گەنجان حورمەتى پىرانىان دەگرت، پىرانىش نەسىحتەى گەنجانىان دەكرد، چاكە و خراپەيان نىشان دەدان، خەلكان ئەگەر بىگانەش بان هەر ئەوئەندە لە گوندىكا زىابان، خەمخورى يەكدى بوون، سەرنجى تەمەن دەدرا و دەست پىشخەرىش لە گورپىدا بوو، گوڭگرتن و ئەدەب لە نىوان دەرنەچووبوو، بۆ هەموو شتى كۆمەكى يەكديان دەكرد.

سوبحان قولى رپوى وەرگىرا و بەهاورپىكانى خوئى گوت:

– چى بوو وا ئەم پىرەمپىردە ئەحمەق و خەلەفاوەى هينايە نىوانمانەو، چ بى ئەقلى بووين وىستمان رۆزى، بەخوشى بگوزەرىنين، ئىرە مەيدانى موسابەقەى غاردانى كەرانه، نەك مەجلىسى وەعزادان... وەلىكەن با خەرىكى كارى خوئى بىت...

بۆ حالى باباموراد گەلى غەمم خوارى، نە ئەو كەرى هەبوو، نە منىش خاوەن... مەىلى ئەووم پەيدا كرد هاورىيەتى بكەم و نەهئلم لە نيوگەنجاندا شكستخوردە و شەرمەزار بىت، بەخۆمم گوت: ئەگەر لە غارداندا پىش نەكەوم، چ زىانى ناگاتە كىسەى باباموراد، ئەگەر پىشكەوم، دوو تەمەنى – مەرجى خاوەن كەرانه – دەبى بە نىسبى. ئەم پىرەمپىردە هەژارە... بەم نىيازپاكىيەو چوومە نزىكى پىرەمپىردەو، گەردن و رپشىم لىستەو، ئەوانەى لەوئى بوون دەستيان بە پىكەنين كرد، باباموراد بەم مېهەربانىيەى من خوشنود بوو...

- ئەگەر ئەو خاوەنى نىيە، ئەوا من دەيخەمە ژېر حىمايەى خۆمەو،
ئەو مەبلەغەى كە حەقى موسابەقەى غاردانى كەرانە، ئەوا دەيخەمە
كىسەى عمومىيەو.

گەلى بەزەحمەت دەستمالەكەى لە گىرفان دەرھىنا، دە دانە پولى رەش
كە لە گۆشەى دەستمالەكەيدا بوو و چەندىن گرى لىدا بوو، دەرى هىنا
خستىيە نىو ئەو كالاوھى كە بە دەستى سوبحان قولىيەو بوو...

منىش لەبەر وەديھاتنى مەبەستەكەم، جۆشېكم ھاتەو بەر، كلك و گويم
بۆ لەقاند، سوبحان قولى و خاوەن كەرەكانى دىش ترسيان لى نىشت
دەمژنەوت، دەيانگوت:

- كاريكى چاكمان نەكرد، ئەم كەرە بى سەرۆبەر و بى خاوەنەمان
خستە ئەستوى باباموراد، دەترسىن بەم وەزە مەفلوك و نالەبارە، لە
كاتى غاردان پىشى ھەموو كەرەكان بكوئى...
دوژمن بە ناتوان و بى چارە و حەقير لە قەلەم دەدەن...

باباموراد دەستى بە گەردن و گوپپەكانى منا هىنا، ھانى غاردانى
دەدام ئەو بى چارە، يۇنجە وشكەو بوو پاشماو ھەكانى، بەردەمى كەرانى
دى كۆدەكردەو و لە بەردەمى مندا رۆيانى دەكرد، ئا لەم كاتەدا كوئىخاى
دى و (ئاق سەققالان) (۲۵) گەيشتنەجى، لەسەر تەپۆلكەيىك كە دەپروانىيە
مەيدانى موسابەقەكە، جىيان بۆ خۆكردەو، كەرەكانيان بەتەرتىب، لە
تەنىشتى يەكديدا راگرت، من كەوتبوومە دواى ھەموويانەو، ھەموو
چاوپرېي فەرمانى كوئىخا بوون، لەپر كوئىخا ھاواری كرد:

(- يا ئەللا سورىن سوک) خاوەن كەرەكان بەدار بەربوونە كەفەلى
ھاوپرەگەزانى بى چارەم، يەكى دووسى داريان بەرکەوت... بابامورادىش
بەدارەكەى خوئى لاسايى ئەوانى كردهو، ھەموو بەيەكجار كەوتىنە

۲۵- ئاق سەققال: وشەيىكى توركىيە، ماناى ريش سېيە. سورىن سوک: ئەم وشە
توركىيە، دەى لىخوپن.. غارکردن.

غاردان له سهره تادا خوّم ماندوو نه کرد، که سهد ههنگاوئ
 دوورکه وتینه وه، بهئه وپه پری هیزه وه دوایان که وتم، گه یستمه ئه وان، پاش
 دوو دهقیقه پیشی هه موویان که وتم، له پسر سه یرم کرد که ری، که که وتبووه
 دوای منه وه، به دگان کلکی گرتم، ئه وهنده گوشاری خسته سهر و جویی
 یه که له سی بهشی کلکم له نیو ده میا مایه وه...

به لئ کاکئ نازیزم، هه سوودی نه که تنها له نیو ئه وهی به شهردا هه یه،
 ئیمه ییش له عالی می که رایه تیماندا، بو وه جیه ئینانی سه ریچی
 وه حشیانی هه خوّمان چ له ئیوه که متر نین، تنها ئه وه نه بی ئیوه
 به که مائی زیره کی، پکه به ری و چاولیکه ریتان له به یندایه... له مه شدا
 سوودتان به رده که وی. هه ندئ جار گه وجانی ئیوه، بو ئیمتیا زئ که
 ها وره گه زه که ی هه یه تی سه فیهانه گیانی نازیزی خو یان ده خه نه
 مه ترسییه وه، رهنگیشه ده جار له م ئیمتخانه، جاریک مه به ست نه پیکی.
 به لام ئیمه ی که ران پکه به رایه تی ده که ین، زور جاریش سوودی
 شه خسیمان ده سنا که وی به کورتی، له بهر نازاری کلکم، هه وه سه له م له بهر
 برابوو، له ناخه وه ها وره گه زه که ی خوّم به خاوه ن حه ق له قه له م ددا،
 چونکه نه یده ویست پاشی من که وی، به لام ته که بیری ئه وه که ره ته که بیریکی
 باش نه بوو، چونکه نازاری کلکم منی زیاتر هینایه جوش و خروش، له
 سوژی دلّه وه وه که فرین سهد ههنگاو به پیشی که وتم، بی شه ریک و ره قیب
 گه یستمه جئ (به یده ق) (۲۶) ده مبیست ته ماشاچییه کان ئافه رینم لئ
 ده که ن، خاوه نی ئه وه که رانه ی پاره یان خه وان دبوو، نه فره تیان ده کرد و
 جنیویان ددا، ئه له به ته ده زانن جنیوی هه سوودان له ززه ت به خشه،
 به هه رحال من گره وه که م برده وه و سوودم به باباموراد گیاند و ئیفته خار
 و شه ره فیشم بو خوّم زیاد کرد، که به فه لاکه ت و زه عیفی خوّم، له چاو
 ها وره گه زه که انندا، که قه له وه و ته ر ده ماغ بوون، پیشیان که وتم و
 بردمیانه وه.

ئىستاش نۆرى ئەۋەپە ۋەرن سەپركەن، خاۋەن كەرەكان چ جۆش و خروشىكىيان لا دروست ببوو، كەسى نەبوو بلى:

– ئەي پياۋانى كەر! ئەۋەپە پىشكەوت، يا ئەۋەپە دواكەوت، ھونەر مەند بو، يا بى ھونەر بو... جانە ۋەرنك بو و بەس! ئىدى ئۆۋە بۆچى بە پىشى خۆتانە ۋەپان دەبەستن، بۆچى ئەم ھەموو فەرتەنەپەتان لە چىپە؟

گەشىتمە نىكى تەپۆلكەكە، كوئىخا و پىش سىپيان لەۋىدا دانىشتىبون، خاۋەن كەرە دۇراۋەكان، شەرمەزار بوون، بەكامى دل بەتپلا بەرببوونە سەر و پوۋى كەرەكانيان، منىش لەم نىعمەتە بى نىسب نەبووم، ھەندىكم تپلا بەركەوت، لە رقا لەقەبى (كەرى كلك براۋ)يان پى بەخشىم، ھەرچى بو ھەرچىە كىشىان پى كردم، ئىفتخار و ئىعتبارى من زىادى دەكرد... كوئىخا پارەكەى داپە باباموراد، ئەم پىرە لىكەۋتەپە، لە كەرى مفت پارەى مفتىرى ۋە دەست ھىنا، ۋا بوغرا ببوو، شای بە سەپان قىبوول نەدەكرد، ئەگەرچى بەھۆى بوونى مەنەۋە، مەبلەغى پارە كەۋتە دەستى باباموراد، بەلام من بۇ خۆم جگە لە برىنى پارچەپىكى كلکم چى دىم دەسنەكەوت، باباموراد گەراپەۋە بۇ گوند، منىش لە سەھرادا بەتەنھا مامەۋە.

ئىستاپش دەبى مەسەلەى قەدرزانى و ھەقشەناسىتان بۇ شى بىكەمەۋە، تا بزەنن نا سوپاس كىپە و ھەقشەناسىش چىپە...

خەلكى عالەم لايان چەسپىۋە، كە خەلكى ناسوپاس و ھەق نەناس زۆرن پۇشراۋىش نىپە، موھسنىن و چاكەكاران كەم و دانسقەن، لە سەرھەتادا بۇ شىكردنەۋەى ئەم كارە توۋشى ئىشكال دەبىن، بەۋ ماناپە ئەگەر پىۋاچاكان كەم و دانسقە نەبن، رەۋشى چاكەكار و ئىنسان دۇست بەرقەرار نابى، قەۋمى ئىھسانى نەدىبى، ناسوپاسى دەكات، بۇ چارەسەرى ئەم كىشەپە رەنگە دوو تەئۋىل بگرىتە خۆى:

پەكەمىان: كەسى چاكەكارە، لە تەۋاۋى تەمەنپا خەرىكى خىر و

ئىحسان بوو، خەلکىكى لە ژمارنە ھاتوويش لە نىعمەتى چاکەکارى ئەمىيان بەرکەوتوو، بەلام زۆرجارىش پاداشتىيان بەگلەيى و گازاندى و كىنە و ئىرهىيى داووتەو، ئىدى حەقنەشناس ژمارەيان زياد دەبى، بى ئەوھى چاکەكاران پىيان بزاند، پرووى دووھەمىشى زۆرجار تۆمەتە نەك لە پرووى واقىع و حەقىقەتەو، ئەم مەسئەلەيەش كاتى بەجوانى تەفسىر دەكرى و پروون دەبىتەوھە كە پىناسەي چاکەكار و پى نەزان بەچاكى شى كەيتەو.

بۆ ماناي چاکەكار ھىچ ئىشكالىك نىيە، تەنھا دەبى بەشەكانى چاکەكارى بزاند، بۆيە دەللىن، ئىحسان سى قىسمە:

بەكەمىيان ئىحسانى حەقىقى، دووھەمىيان كەرامەت و عىنايەت، قىسمى سىھەمىش، تەقرتەن نەوئىكە لە خزمەت و دەستگىرۆيىكردن، ئىحسانى حەقىقى ئەوھىە كەسەكە بەرپەزاي دل و خواستى خو، نەك بەزۆر و نابەدلى لە كات و جىي خۆيدا چاکە بكات... كەرامەت و عىنايەتەش ئىحسانىكە لە گەورەيى و جوامىرپىيەوھىە بەرانبەر بەكەسانى نا موستەحەق دەكرى، بۆ نمونە، كەسى ئەركى خو وھجى نەھىنابى (موقەسر بووبى) ئەوا حەقى تەمىكردن و سزادانى ھەيە. بەلام دەرھەقى عەفوكراو، ئەو موقەسىرە عىنايەت و مەرحەمەتى بۆ كراو...

خزمەت و ھارىكارى و دەستگروى ئەو كەسەي كەرسەي فەراھەم كرددو، تا خەلكانى دى سوود و مەنفعەتەي وەرگرن، دەبىت ئەوھ بزاند چاکەكار، بەيەكى لە سى ئىحسانەوھ دىتە گۆرې، يا چاکەكارى خۆرپسكە، سەخى و چاوتىرە، بەخۆرپسكى پاكەو، بى ھىچ ھۆيەكى دى، چاکەكانى خو دىھكات و چاکەكارى ش تىكەلى خوئى بوو... يا ئەو چاکەكارە كە سەرچاوى چاکەكارىيەكەي لە خۆپەرسىيەوھ وەرگرتووھ يا نىيەتى سوود وەرگرتنى ھەيە. بەلام موھسىنى حەقىقى ئەو كەسەيە كە ھەمىشە خۆنەويست بوو، چاوتىرى و پاكى سروشتى بە خۆرپسكى تىكەل

به پرفتاری بووه، كه سى كه چاكه ي كرد، هيچ مه به ست و سوود وهر گرتنى له پشت ئهم چاكه كارىيه ي نه بوو، ئه وا ئه و كه سه چاكه كارى حه قىقيه ... به لام ههر چاكه كارىك به م جوړه نه بوو، ئه وا ده چي ته خانه ي ده ستبلاوى، ئه مه يان له گه ل جواميړى و به خشه نده ييدا، جياوازي هه يه ... جياوازييه كانيش زورن له نيوان چاكه كارى خوړسك و چاكه كارى موزه وهر، ئه لبه ته بينيوتانه ده ستبلاو چاوچنو كه ...

چاكه كارى موزه وهر يش مه غرووره ... ئه گه ر كه سى له پووى خو پيه سه ندييه وه و به مه به ستى ناوبانگ په يدا كردن چاكه بكات، وا له خه لكى گه يي نييت و په مى به بى نه وايان كردووه، ئه مه جوړي كه له بى سه رو به رى، به م رييه نابه جييه، له به رچاوى خه لكيدا خو ي به زل بنويى، به م ناوبانگه ناحه قىقيه ده سه لات به سه ر كه سانى هاوسه رده مى خو ي فه رزكات سه رنجدانى حه قىقه ت ئه وه نييه، به زه ييت به كه سانى به ده بختا بيته وه، يا ده ستى ميهره بانى به سه ر پشتى دلشكاواندا بيى، ئه مه به دهره له ته بعى كه ريم و هيمه تى به رز ... چاكه كار به و مه به سته وه چاكه بكات كه خه لكى بييين به جواميړى تى بگن و باسى چاكه كارىيه كانى بكن ... خاوه نى ئه م په وشته گه لى كه ره، هاوپه گه زه كانى خو ي له په نزمه كانى په وشندا دايدهنين، چاوپوشيش له چاكه كارىيه كانى ده كهن.

به شى سيهه مى چاكه كاران، نه خوړسكه و نه له سه ر غروور بنيات نراوه، كه سه كه ده بينى، فلانه كه س روژى موحتاجه و فرياي ده كه وي هه ركه موحتاجى كه سه كه نه ما، روژى دووه م كه سى موحتاج هه ولده دات خزمه تى چاكه كاره كه بكات، به واتاييكي دى قه رزه كه ي ده داته وه، ئه م جوړه مو عامه له يه كرپن و فروشتنه، نه ك ئي حسان و مه كره مه، له م جوړه كه سانه زورن.

به كورتى چاكه كارى حه قىقى دانسقه ن و كه من ... ئي حسانى بى غه رز و حه قىقى له بووندا نادیده و كه ميش روو ده دات ... ئي ستايش ده بى له مه پ

نمەك حەرامان و حەقنەناسان قسان بکەین... بۆ پروونکردنەوهی ئەم کێشەیه، وەك دەلێن قسە قسان رادەکێشی، رەنگە باسکردنی بۆ سوود نەبی، دەلێن نمەك حەرامان، وەك چاکەکاران سێ جۆرن:

نمەك حەرام ئەو کەسەیه چاکە دەبینی و فەرامۆشی دەکات، یا هەر ئینکاری دەکات و هیچ بایەخی بەو نێعمەتە نادات ئەمەیش سەرچاوهی لە سێ شتەوه وەرگرتوو، یا درکی سستە یا مەغرورە، یا هەر بیری لە سوودی تاییبەتی خۆی دەکاتەوه، چینی یەکەمی نمەك حەرامان، کەسانیکى بۆ هەستن، کە دەبێ ئەمانە لە خانەى موستەزەفیندا بن، چونکە ئەمانە لەمەر حقوقى ئینسانی باى پپۆیست زیرەکیان، بۆ هیچ کارى پى دانانگرن و خاوهنى رەئى و عەقیدەى پتەو نین، هەرکە دووچارى پپۆیستى بوون تووشى شلەژان و دلەراوکى دەبن، بىر لە رابردوو و داهاوو ناکەنەوه، بۆ ئەوهى بیز لە زۆرکاری و قیزهوهنى و چهوساندنەوه بکەنەوه، شەرم دایاننانگرى، قەبولى ئیحسان و مەرحەمەت دەکەن، پاش ماوهییکى کەمیش هەمان مەرحەمەت فەرامۆش دەکەن، وا دەکەونه روو خاوهنى ئەوه نین، بتوانن لۆمەى نەفسى خۆیان بکەن، ئەو چاکەیهى فەرامۆشى دەکەن بەبەدکاری و کاری نابەجیى بزائن... ئەم گروپەش شایستەى دوژمنکاری نین، بەلکو شایستەى ئەوهن بەزەبیان پیادابیتەوه و رەحمیان پى بکرى، لە چاکەدا دريغیان بۆ نەکرى...

نمەك حەرام، لە حەقیقەتدا جیى سەرزەنشت و بەدگۆیین، چونکە ئیحسان و مەرحەمەتەکە دەبینن و هەستیشى پى دەکەن، کەچی سوورن لەسەر ئەوهى ئینکاری بکەن، لە کاتیکیا بەئەوپەرى زەلیلییهوه داواى یارمەتیان کردوو، پیاوهتیش ئەوهیان لى دەخوازى بۆ شوکرکردنى ئەو ئیحسان و مەرحەمەتەى دەرەقیان کراوه، زمانى چاکە بخەنە گەر، کەچی رۆژگارى سەختى خۆیان لە بىرەبەنەوه و شەرم لە بەدبەختییهکانى رابردوى خۆیان ناکەن، بەوهى کە نمەك حەرامییهکەیان ماپەى شەرمەزارییه و

غرووره که شیان زیان به خشه، ده شی ئەم جوړه که سانه، پوژئی به ختیان یار بی، له زینده گیدا بگه نه دواپلهی خوشگوزهرانی، له چالی نه گبه تیبه وه بگه نه جاه و جهلال و چاکه یش له گهل خه لکیدا بگه، به لام ته وای چاکه ی ئەم که سانه، له پرووی غرووره وه یه، له مانا حه قیقیه که ی چاکه دوورن، مه به ستیان داگیرکردنی مه قامی چاکه کارانه، پییان خو شه به جوامیر له قه له م بدرین و باری منه تیش بخه نه سه ره ستوی که سانی دیبه وه دهرهستی قهرز و حقوق دانه وه نیین که له پیوستیه کانی عه داله ته، ئەم جوړه که سانه له پو شاکی ئینسانی (عاری و بهرین) (۲۷) حه ق ده خه نه ژیر پی، کاره پیروژه کانی حه قدانه وه، فه راموش ده کهن... به شی سیه می نمه ک هه رمان، ئەوانه ن که له حه ق نه ناسیدا ریگه ی تاجیره کان ده گرنه بهن، چاکه ییک ده بینن به ته رازوی خه یالی خو یان هله ده سه نگیئن، به م پیوره حه قی ده دهنه وه، ئەم به شه یش وه که ئەو مه غروورانن که پی شتر باس مان کرد، نابی به چاوی دوژمنکاریه وه سه یر بکریئن، به لام به چاویکی که متر له موسته زعه فین سه رنج بدرین، ئەمانه ش لایان وایه حه ق دانه وه ی چاکه به ئاست و کیشی چاکه که بیئ، به لام چاکه ی حه قیقی هه رچییه که بیئ، نابی نرخی دیاریکراوی بو دانریت، مه رجیشه بو که سی چاکه کار ریژدار بی و خه لکانی دیشی لی رازی بن... تا ئەو حه قه ش له جیی خویدا بمینیته وه چاکه دیده که ش خو ی به ئەستو پاک نه زانی تا چاکه که هه لنه وه شیته وه.

له جوړه جیاوازه کانی نمه ک هه رامی، ده توانین بزانین حه قشناسی چییه، ئەم هه سته شه ریفه په یوه ندیکی مه حکه می به گه ردن به ندی ئاده مییه وه هه یه، خاوه نی ئەم هه سته هه میسه ده یه وی له ری خزمه ت و سوپاس گوزاری و منه تباری خو ی بو که سی چاکه کار بخاته پروو، جیاوازی زوره له نیوان حه ق گوزاریک که به راست و دروست سوپاسی

۲۷- عاری و بهری: پرووت و بی بهرین: به واتایه کی دی پو شاکی ئینسانیان له به ردا نییه، ئینسانییه تیش له وان به ریئه.

چاڪه كار دهكات و هيوای بهردهوامی بۆ دهخوازی، حهقگوزاری دیش ههه بهسوپاس و ریاکردنهوه، چاوهپرسی چاڪه و مهرحمهتی تازه دهكهن، من به كهراهیتهی خۆمهوه، ئا لهم كهسه ماستاوچی و دهنیانه بیژ دهكهمهوه، چونكه بهجۆره موبالهغهکردنیکی بی شهزمانهوه دینهگوپرسی. باسی چاڪه و مهرحمه و ئیحسانی ههندی له پیاوه گهورهكان دهكهن، ترش و خوی وهردهدنه كارهكانیان، بهم کارهیان داوی تهماهی دی دهتههن، بهناوی پیژانین و سوپاس گوزاری و شوكرهوه خۆ دهخهنه روو، دیاریشه ئهم تایفه دوور نییه، زهبوونی سوپاس و حهقگوزار نین... هیچ کاتی پیاویکی دهولهه ندم نه بینیه كه دهیان كهسی موزهوهر و موتهمهلیق دهورو بهریان نهگرتبی زهوق و خهیاالیان ماندوو نهگرتبی، بهباوهری كهراهی من، بهنی ئادم دهبی ئیحسان و مروتهی خوی پهنهان كات، كاره چاك و خیرهكانی پاش ئهوهی وهه نجامیان دهگهیینی، بیانخاته تاکی فهرامۆشی و بیرچوونهوه، چاكهی ههركهسی له پاشملهدا باس كات نهك بهبی ئههنازهیی و فهوقهعهادهیی، چونكه ئهحمق ئهم كارانه دهكات بۆ ئهوهی تهزویری شتهكان بكات، مهگهر ههستهكانی سهركات شكور و مهرحمهتی كهسی چاكهكار بلاوكاتهوه و موبالهغهیشتیا بکات، لهم حالتهدا هیچ ئیعترازیك نییه...

گومان لهوهدا نییه سوپاس گوزاری بۆ ئینسان باریکی گرانه و ئاسان نییه، بهلام ئهركی ئینسانیته بهسنگ فراوانیهوه ئهم باره له ئهستۆگری، ئهوه كهسانهیی كه له کاتی بهخشش و مهرحمهتهدا بهئاسانی ئهه ئینعامانه وهرناگرن و پرکیشی ناکهن، ئهوه كهسانه وریان و دهزانن چوونه ژیر باری ئهه جوهره كارانه تا چ رادهیهك ئهزهیهتی كوئیان دههات، ئهوانهیی كه بهناچاری قهرز دهكهن له خاوهن قهرز زیاتر پهلهیهانه قهرزكه بدهنهوه، جیاوازن لهگهله ئهوهكهسانهیی بهئاسانی قهرز وهردهگرن و بهبی زهروورتهیش قهرز دهكهن و خهمی دانهوهیان نییه، قهرزدانهوهش

زېر دەستی و هونەر مەندی دەوی، نەك بەمەیل و ږغېهتی قەرزارەكە بیټ،
دەبئ ئەو هوش بزانی حەق شناسی بەئەوپهړی پلهی حەسەسەوه بەستراوه،
بەلام مامەلەکردن لەگەل كەسانی حەسەسە قورسە.

هەندی پښیان وایه کارکردن کافی نییه، دەبی نییهت پاکی و هەستی
دەروونیش تیکەل بەکارهكە بیټ... بەلام باوهری وایه كه كاری چاك له
گۆریدا بوو، نییهتی چاكیش بەزوویی تیکەلی ئەو كارە چاكە دەبی و یهك
دەگرنهوه، چونكه بۆ خەلكان ئاسانتره، خەیاالیان لەگەل كارەكانیان یهك
بگریتهوه. ئەوكاتە غیرهت و هەستی شەریف دەبیته سەرچاوهی كاری چاك
و سیفاتی پەسەند، ئەمەیش یهكەم بناغەي پەيوهنديیه لەگەل یهكدی...

تیبینییهکی دیش له كارەكەدایه، ئەویش ئەوهیه، چۆن رپی و شوین و
پایه ی ئیحسان یهك جوړ نییه، حەقدانەوهی چاكەیش جیاوازه و یهك جوړ
نییه، ناشبی یهك حالەت بگرنه خویان، بۆ نموونه كهسیکی سەرسەری له
زیادهی نیعمەتەكانی خووی دەستگروویی كهسیکی موحتاج دەكات، ئایه
ئەمه له رووی بی موبالاتی و خو دەرخستنهوه نییه؟ بەوردی سەرنجی ئەوه
نەدراوه كه موحتاجه كه شایسته یه یا نا؟ ئەمه دەسبلاوی و ئیسرافه، كه سان
هەن بەفروقیل دەسەلات و سامانی خویان دەخه نه روو، هەموو رۆژیکیش
خەلكی ساغ و سەلیم لەبەر دیوه خانەكه یدا كو دەكاتەوه، هەركه بیهوی بۆ
شوینی بچی و حەرەكەت بكات، مشتی پاره و پولیان بۆ هەلدهات،
كه سەكانیش دەچنه گزی یهكدی، بهتواناكان، بی هیژەكان دەخه نه ژیر
دەست و پیوه، كه سانیکي كه میان بههندی له و پاره و پولە شاد دەبن... یا
گروپی له قەلەندەران ی پەشمینه پۆش دەرویشی دەنوینن، له دەوریا
كو دەبنهوه، بههەریه كه یان شتی دهبەخشی، بۆ ئەوهی ئەو هەژارانه توانای
و دەستهینانی رزقی خویان هەبی و بەردهوامی بهژانیان بدن، ئەم
دەرویشە خەرقە پۆشانەش بتوانن هاریکاری هاوڕهگەزهكانی خویان
بکهن.

فەسلى نۆيەم

وهكو پيشتر گوتم، تهنها لهم چه مهنزارهدا دهژيام، تهنهياي لهم حالتهدا
 بو من سهخت و دژوار بوو، گهلي غه مبار بووم، به تايبه تي برينه كه ي كلکم
 گهلي ئەزيه تي ده دام، به خو م گوت: کام تاي فيه وا له ئاده مي بي مافتره؟
 به هه رلايه کدا بچن و سه رنجي هه ر شتي بدن، جگه له بينيني سوودي
 خو يان چاويان بو هي چي دي هه لئا يتي، ئەو سوودانه ي که له رپي
 خزمه تکار و زحمه تکيشانه وه به ده ستيان هي ناوه، هيچ ئاورپي کيان لي
 ناده نه وه، ئەم به دکاري به زياتر نيگه راني کرد بووم، جنيوم به وه فاداري و
 چه قناسي ره گه زي ئيوه ده دا.

له پر ده ستي کي چکو له له پشته وه گه يشته گه ردنم، ئاوازي کي شيرين وه ک
 ئەوه ي له شم شاله وه بيته ده ر ده ي گوت:

- که ري به سته زماني بي چاره! خه لکي به دکاري بيان ده رحه قت کرد وه،
 بي سه ره رشتيان هي شتي وه، تيماري برينه کاني کلکتيان نه کرد که بو
 ئاده مي به ختت کرد بوو، ئي ستايش با بروين بو لاي نه نکم، دلنيام له
 خاوه نه کاني پيشووت چاکتر ئاگادارت ده بي، ئالف ت ده داتي و تيمارت
 ده کات، که ري بي چاره چه ني لاواز بوويت و چه ني کيش مه زلومي.

لامکرده لاه، منالي کي هه شت نو ساله ده ستي خوشکه چوار ساله که ي
 گرت بوو، پيره مي رد يکيشيان له گه لدا بوو، ئەمانه م له تهنيشتي خو مه وه
 بيني، من بو ئەم ميه ره بان ييه گه لي مه منوون بووم...

کاکي ئازيز! زۆربەي ھاوړهگه زاني ئيوه، پييان وايه، کاتي نواندن و درخستني ئيحسان و چاکه کاري به دهگمەن دەست دهکوي، هه رکه سي ئهم باوړه ي هه بي، په بي به حه قيقه تي چاکه و ئيحساني کاميل که متر پهيدا بي، ئه وه هه ر پوژ و هه ر سه عاتي، جوړه جيا وازه کاني ورده چاکه بو ھاوړهگه زه کاني خو تان دهسته بهر بکه ن. ده توانن ده سگيرويي که ساني شايسته بکه ن، بو نمونه، ئه ده ب نواندن بو که سان جوړي که له ئيحسان، زمان شيريني و سوژ نواندن بو که سان و نزیکان ئه مه شيان جوړي که تره له ئيحسان، به نه رمي رهفتار کردن له گه ل که ساني له خو چکو له تر و ئه وه يان له دل ده رکه ن که له پله و پايه ي ئيوه دا نين، وا به نا چاري خزمه تي ئيوه ده که ن، تپيانگه يينن له ره گه ز و ئينسانيه تدا، يه کسان، ئه مه ئيحسان يکي گه وره يه، هه روه ها نه سيحه تکردن، دلدا نه وه ي که ساني په ري شان، دلنه وايي که ساني غه م باريش ئيحسانه، له بهر ئه وه ي ئهم کارانه زه حمه ت نين و زيان نابه خشن، هه موو که سي ده تواني زۆربەي کاته کاني خو ي بو ئهم کاره خيره سه رف کات... به باوړه ي که رانه ي من، هه رکه سي له ھاوړهگه زه کاني ئيوه په يره وي ئهم نه سيحه ته ي من بکات ئه وا هه ميشه له خو شي و به خته وه ريدا ده بيت. نيواني چاکه و خراپه ته له مويه که، ئه گه ر باباموراد تواناي ئه وه ي نه بوو من به خيو بکات، مومکين بوو به لاي که مه وه، ده ستي به گه ردن و گو ييه کانه ما بيني و مه منوني خو ي نواندبا، ئه و جا گه ر ابايه ته وه بو گوند.

به کورتي کچو له که له برا که ي خو ي پرسي:

- کاکه چ له م که ره بکه ين؟

براکه، ناوي حه يده ره عه لي بوو گوتي:

- له بهر ئه وه ي دل م به ته نهايي بي چاره يي ده سووتی ده يبه مه وه بو مالي.

خوشکه که گوتي:

- وا بي من سواره که.

کچو له يان سواري من کرد، له بهر ئه وه ي هه وسارم نه بوو تا به ره و مال

پامکیشن، حەیدەرەلی دەسماڵەکەى خۆى دەرھینا بەستىگەردنى منەوہ
پىرەمپۆدەکە ھەلچوو و ھاوارى کرد:

– دەستماڵى گىرفان بۆ کەر بەستەوہ نىيە، بۆ پاککردنەوہى دەست و
پوخسارە...

بۆ ئەم تىھەلقورتانەى پىرەمپۆدەکە لە ناخەوہ ئازارم چەشت، بەخۆم
گوت:

– بۆگەردن و پوخسارى من پاکتر نىيە لە سەر و پوخسارى ئەم
منداڵە...

بەلام مېھربانىيەکەى حەیدەرەلى، ئەوئەندە زۆر بوو، تەقسىرى
پىرەمپۆدەکە ببەخشى، دەستى مناڵەکەم لىستەوہ، بى ئەوہى پىويست
بەھەوسار بکات، لە دواى ئەوہوہ رۆم گرتەبەر.

حەیدەرەلى بەپىرەمپۆدەکەى گوت:

– ھىچ کەرىکت بەم ملکە چىيەوہ بىنيوہ؟

پىرەمپۆدەکە گوتى:

– ھەچ کەرىکم بىنيوہ سەرکىش بوون، لە ھىمنى ئەم کەرە سەرم
سوورماوہ...

من بەچاويک کە پربوو لە مېھر و خۆشەويستى سەيرى حەیدەرەلىم
دەکرد، بەچاوەکەى دى، بەئەوپەرى ھەيبەت و توندىيەوہ سەيرى
پىرەمپۆدەکەم دەکرد.

پىرەمپۆدەکە، پوخسارىکى بەد و ناشىرىنى ھەبوو.

حەیدەرەلى گوتى:

– من لە سەرنجەکانيا جگە لە سۆز و مېھر چىدى نابىم.

ھەردوو لەسەر حەق بوون، لەبەرئەوہى ئەم دووہم بەيەک چاو
نەدەبىنى... پاش چارەگە فەرسەخى رۆيشتن، گەيشتىنە گوند منيان لە

پاره‌وه‌که ږاگرت و چوونه مال‌ه‌وه، منیش به‌سه‌بکی که‌رانی موئه‌دهب بئ
جوول‌ه‌وستام، له جئیی خووم حه‌ره‌که‌تم نه‌کرد، بئ ئی‌جازه نه‌چوومه
ژووری، دوو ده‌قیقه‌ی نه‌برد، حه‌یده‌رع‌لی و دایکی، له ده‌رگاوه هاتنه
ده‌ری، ده‌مژنه‌وت حه‌یده‌رع‌لی به‌دایکی ده‌وت:

– خزی دارم هیچ وزیر ندارد، حماری که نظیر ندارد (۲۸)

دایکی وه‌لامی دایه‌وه

– ده‌بی ببینری، ئه‌وجا ستایش کری!

کور و دایک نزیکی من بوونه‌وه، چند هه‌نگاوئ بو پیشوازیان چووم،
سهرم خسته سهرشانی دایکی حه‌یده‌رع‌لی وه‌کو ئه‌وه‌ی گهر‌دنی خووم
بخورینم، گهر‌دنی به‌شانی دایکی حه‌یده‌رع‌لی ده‌ساوی... ئه‌و زه‌عیفه‌یه له
میهره‌بانی من گه‌لی که‌یفخووش بوو، به‌کور‌ه‌که‌ی گوت:

– ئایه مومکینه ئه‌م که‌ره بئ خاوون بیت؟

حه‌یده‌رع‌لی به‌دایکی گوت:

– ئه‌گهر خاوونی هه‌با ئاوها بئ سه‌روبه‌ر نه‌ده‌بوو.

ئه‌سلان... ی مه‌یته‌ریان بانگ کرد و منیان سپارده ئه‌و، ئه‌سلان بو
ته‌ویله‌ی بردم، حه‌یده‌رع‌لی و خوشکه‌که‌ی به‌رپیان خستم ئاخوړپکی پر
له وینجه‌ی وشکیان بو ئاماده‌کردم، ئه‌سلان پاش ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی خوئی
وه‌ئه‌نجام دا، چووه‌ده‌ری. حه‌یده‌رع‌لی له ئاخوړی دوو ئه‌سپ و که‌رئکی
دی، که‌هاوته‌ویله‌ی من بوون، هه‌ندی ئالفی دیی ده‌ره‌ینا خسته‌ی نیو
ئاخوړه‌که‌ی منه‌وه، کاتی ئه‌سلان گه‌رپایه‌وه، ئاخوړه‌که‌ی منی بینی، که
زیاد له پیویست ئالفی تیا‌یه، به‌ح‌ه‌یده‌رع‌لی گوت:

– ده‌بی بایی ئه‌ندازه و پیویست ئالف به‌م که‌ره بدرئ ئا ئه‌م بئ چاره‌یه
نه‌خووش نه‌که‌وئ.

۲۸ – خزی دارم هیچ وزیر ندارد، حماری که نظیر ندارد: که‌رئیک هه‌یه هیچ وه‌زیرئیک

نییه‌تی، که‌رئیکه بئ هاوتایه.

راستیش وایه، دهبی ئەم حاله له بهر چاو گیرئ، هیچ له گهنی تهحه مولى شتی له قهبارهی خوئی زیاتر بی ناکات، ههر چهیوانی له ئەندازهی خوئی زیاتر خوراک بخوات نهخۆش دهکهوی، ههر ئینسانیکیش له وزهیی خوئی زیاتر هیژ سهرف کات دهردهدار دهبی.

پاش ئەوهی که زیاد له ئیشتیهایی خۆم ئالفم خوارد، بۆ حهق نهناسی باباموراد، ئاهیکم هه لکیشا، وهک میریکی گهوره که پال بداته وه سهه نوینه کهی خوئی، منیش ئەوهالی خه وتم، سههینی زوو چهیده رهعلی منی له تهویله هینایه ده ری و منالانی سواری من کرد، لهو دهوور به ره دهستان به گهردش کرد، له گه رانه ودا دیسان چهیده رهعلی سی به رابه ر ئالفی خسته نیو ئاخو ره کهم، سی رۆژی نه برد له بهر زیاده خووری نهخۆش که وتم، بۆ بهیانی رۆژی سیههه نه متوانی له جیهه کهی خۆم هه لسم، هیژ له ئەژنومدا نه مابوو، سههه به سهختی ژانی ده کرد، تاییکی قورسم لی هات بوو ئەسلانی مهیتهه ر نزیکی من بووه وه، دوو سی جار گوپی هکانی راکیشام له جیهه کهی خۆم نه بزوام، کلکی بهرز کردمه وه، دیسان هه ره که تم نه کرد، له م کاتدا چهیده رهعلی گه یشته لام، که منی بینی نهخۆشم و له پی که وتووم، دهستی به گریان کرد... بارامی باوکی چهیده رهعلی له گریه و ناله ی مناله کهی سهه ری سوور مابوو، به په له هاته نیو تهویله له سۆنگه ی گریانه کهی پرسى... چهیده رهعلی به گریان وه منی نیشان دا، بارام له سۆرانی چریک بوو، چهنه د جارئ به مه ئموریهت سههه ری کرد بوو، به یتالی ده زانی، نزیکی من بووه وه، دوو سی پیله هه ی پیاکیشام نه متوانی له جیهه کهی خۆم ببزویم، له ئەسلانی پرسى:

– پی ده چی ئەم چهیوانه جوئی زۆر خوارد بی.

گوئی:

– من نه مداوه تی، کوربه که تان له بهر مو حیهه تی خوئی زۆری دهر خوارد

داوه.

بارام گوتی:

- حالی ئەم حەیانە گەلی بەدە، برۆ نالبەندی دێیە کە بانگ کە
بایتالیش دەزانی.

من بەم تایە زۆرەیشەو پیکەنینم بەم عیلاجە هات، دەردی من لە کوئی
و نالبەند لە کوئی...

دوور لە گیانی ئیو، نالبەندە کە داوای تاووی کرد، نەمزانی ئەمە ی بۆ
ویست، بێ ئەدەبی نەبی لە پرووتان، هەرچی پیسی هەیه کە لە ماووی
پەرئیشانی و بێ خۆراکیدا کە بەزەحمەت پەیدام دەکرد و دەمخوارد لە
ریخۆڵەکانمەو هاتنە دەری... هەندێ ئاسوودەیم بۆ گەڕایەووە عەسریش
نالبەندە کە هاتە دیدارم، بەو چەقۆیە کە لە کەمەریدا بوو گەردەنی
خویناوی کردم، بەجۆری ئاسوودە بووم، شەو بەئێستراحت خەوتم
بەیانیش دەمتوانی بەپیو بوووەستم، دەرکەوت نالبەندە کە لە عیلمی
بەیتالیش شارەزایە، بەرەوشی ئەهلی مەملەکەت فیژی ئەم عیلمە بوو، بۆ
چارەسەری بيماریش شت تیکەل و پیکەل ناکات بەپێچەوانە ی بەیتالەکانی
دی کە بەرەوشی بیانییەکان تیمار دەکن، ئەوانە ی کە نەفیژی عیلمی
ئەسلی خوینان بوون نە عیلمی بیانییەکان، لەلای بەیتالەکانی شەرقی
هەندێ ئیستلاحي بیانی بەکار دەهینن لەلای بیانییەکانیشدا خوینان
بەشاگرد دەزانن، بەم جۆرە عیلمە کە ی خوینان پەنھان دەکن، ئەمە بوو تە
هۆی ئەووی هاورپەگەزانی ئیمە لەو تە ی ئەم بەیتالە سیفەت نەعامانە
پەیدا بوون، لە مەملەکەتی ئیمەدا (کەرمرگی) زیاد بوو، بەکورتی هەشت
پۆژ نەخۆشییە کەم درێژە ی کیشا، حەیدەرەلی پۆژی دە جار دەهاتە لام،
گەلای کاهوو و کەلەر می دەرخوارد دەدام، تەنانتە لیفە ی خوشکە کە ی
بەدزی دایک و باوکییەو دەهینا و دادەپۆشیم، بەیانی پۆژی هەشتەم
نەخۆشییە کەم نەما و بەتەواوی چاک بوومەو بەنازەو لە تەویلە هاتە
دەری، خاوەنە چکۆلە کەم سوار ی خۆم کرد، بۆ گەردشم برد.

فہرستی دہیہم

پوڭزىكى ديش ديسانەو موسابەقەى پاكردنى كەرانىان ساز كرد، ئەمەيان بۇ گروە نەبوو، ھەر تەنھا لەبەر ھەز و ھەوەس بوو، كەرىكى زۇريان لەو دەوروبەرەو ھىنابووە نىو مەيدانى گوندەكە، زۆرىەى كەرەكان ھەمان ئەو كەرەنە بوون كە جارى پيشتەر من لەگەلىاندا موسابەقەم كردبوو بەتايبەتى ئەو كەرە درندە و نالەبارە كە بەدگان كلكى جاويبووم، ھەر كە ئەمبىنى بە سووكايەتتییەو، ھەرەك ئەوەى سەيرى سەگ بەم ئاواھا سەرنجم دا...

ھىشتا پوڭز سەعاتى زياترى تىپەراندبوو، خەلكى گوند بەخۆيان و منالەكانيانەو، ھاتبوونە نىو مەيدانەكەو، سيانزەى نەورۆز بوو، ھەوا گەلى خۆش بوو و سازگار بوو، ژن و پياو، كوران و كچان، پۆشاكى جەژنىان پۆشيبوو، مەيدانەكە لەبەر رەنگى جۇراو جۇرى تۇخ - گوندنشىنان - ھەزىان لىيەتى، مەيدانەكە وەك گولزارىكى لى ھاتبوو، ھەموو دەيانگوت:

بابچىن بۇ قەلاى (گبرى) ھەندى ژن و مناليان سوارى كەرەكان كرد، پياوھەكان بەپيادە كەوتنە رى، ھەيدەرەلى و خوشكەكەيشى ھەردوو سوارى پىشتى من بوون، نزيكى قەلاى (گبرى) بووينەو، ئەلھەق شوپىنىكى دگير و با سەفا بوو، جەنگەلىك لە نزيك ئەم چەمەن و تەپۆلكەيەدا ھەبوو، لە نىوانى تەپۆلكە و جەنگەلەكەدا مېرگوزارىك و قەلايىكى نىمچە ويران بەرچاو دەكەوت... فېنكى بەھار و مەوسمى نەورۆز، درەختە سەوزەكانى گەشاندبوو، زەويش وەك فەرشىكى رەنگىنى لى ھاتبوو، منالان لە سوارى دابەزىن و بەپيادە رۆيشتن، پىويستىيەكانى خواردن و

خواردنه وه بیان له گه ل خۆدا هینابوو، بردیانه ژیر سیبهری پیره چناریک، ههوساری ئیمه بیان بهردا، ئیمهیش به ئازادییه وه دهله وه راين.
من زیاتر حهزم له قسانی ئینسان دهکرد، له و کومه له لادییه
دوورنه که وتمه وه گویم بو هه لخت... دهیانگوت:

- ئەم قه لای (گبری) یه شوینیکی ترسناکه، به ئیستلاح زهویه که ی قورسه، شهوان هه که سی بیردها تیپه ری دهنگی سهیر و عه جیب ده بیستی، یا جیی هه وان وه ی جنو کانه، یا پوچی ئەو که سانه یه که پاش سه رکه وتنی ئیسلام کوژراون، شهوان له گوڤه کانی خویانه وه دینه دهر و پوو له م قه لایه ده که ن ده گریین... به هه ر جوڤی بی چاره ی ئەم مه سه له یه، گه ر هاوڤه گه زانی ئیوه په یتان پی نه بردی، ئەوا من بریارم داوه به پیی توانا هه ول ده دم ئەم رازه ئاشکراکه م.

هه وساره که بیان له گه ر دنم، پیچابوو، بو سهیر و ته ماشا چوومه نیو که لا وه که، به ری که که وت به ره و بورجی پویشتم که که وت بووه گو شه ییکی قه لا که وه، ماوه یه یک له سیبهری دیواریکدا وه ستام، بیرم له و وه رچه رخانه ی دنیا ده کرده وه، له وه رامام که ئیره بهر له ئیستا شوینیکی ئاوه دان بووه، خه لکه که ی له خو شی و به خته وه ریدا ده ژیان ته مرویش جگه له دریغ و ئەفسوس بو شوینه واره گوم و نادیاره کانی هیچی دی تیا نه ماوته وه... له گیژاوی ئەم خه یالا تانه دا بووم له ژیر پیی خومه وه دهنگی ترسناکم ژنه وت، سه رم به ره و خوار شوڤ کرده وه، گویم هه لخت، هه ستم کرد دهنگه که له ژیر زه مینیکی ژیر بورجه که یه وه، نه م ده زانی ری ژیر زه مینه که له کوپوه یه، له پر سه رم له نیوان خشته شکاوه کانه وه برده ئەو دیو، سهیری ده ور به رم کرد، ده مژنه وت یه کی به ئاسپایی ده یگوت:

- چ که سی دیار نییه وه رنه ده ری، با ئەم که ره ی هاتووته نیو ئەم که لا وه یه بدزین پاشانیش خاوه ن که ره کانی دیش پووت که ینه وه و که ره کانیشیان ده دزین.

دوانزه کهس له و کونه هاتنه ده ری. له پێشدا منیان گرت پاشان له قه لا که

چوونه دهري. ئەو كهرانهي له داميني قهلاكه دهلهوه رين ئەوانيشيان به (ئالجه) (٢٩) برد ده مبینی هاو پیکانم به تیللا و به زحمهت ده برده نیو چاله كه وه، زانیم ئەو قسانه ی له م قهلايه وه گه یشتو وه ته گوئی خهلكی نه دهنگی جنوكه یه و نه په ریه و نه روهی كه سانی تره، بهلكو دهنگی ئەم دزه رپگرانه یه، من له بهرئه وهی نه رمیم نواندبوو، كاتی كه دهستگیران کردم، ئەزیه تی زۆرم بینی، چونكه له ر و ناشیرین بووم نه خوشی ئەو چهند رۆژه ی پیشوویش له پتری کردبووم، سه رتا ئەو كه سه ی منی دهستگیر کرد، پیشتر له منی چاكتری دهسكه وتبوو، ته نها زنجیری هه وساره كه می له زه ویدا داكوتی، خوی چوه ژیر زه مینه كه... منیش به ئاسپایی میخی هه وساره كه م هه لكه ند، له قه لا ویرانه كه چوومه دهري بینیم منالان به گه مه كرده وه به ره و قه لاكه دین، به ره و پووینان چووم ریم لی گرتن نه مه یشت بچنه ئەو شوینه خه ته رناكه، ئەوان هه رچه نده داكوکیان له وه ده کرد بچنه نیو قه لاكه وه، من ریم لیگرتن و نه مه هیشت برۆن. تووره بوون و چهند به ردیکیان تی گرتم، من له بهر موحیبه تی هاو ره گه زانی ئیوه، ته حه مولی ئەو به ردانه شم کرد، به هیچ جوړیک نه مه یشت منالان بچنه ژووری حه یده ره علی به وان ی گوت:

– كه ره كه ی من دانایه، تا خه ته ریکی نه دیبی، ئاوها ریمان لی ناگرئ چاكتر وایه بگه رپینه وه، ئاگاداری كه سانی خو مان بکه ین.

ئەوان له پیشه وه، منیش دوایان كه وتبووم، گه یشتینه ژیر پیره چناره كه منالان رووداوه كه یان گپرایه وه، وهك پیشتر باس كرا بارام كه سیکی دنیا دیده بوو گوتی:

– له م كه لاوه یه دا كاریکی فه قولعاده وجودی هه یه چاكتر وایه به زووی بگه رپینه وه، ئەویش نزیك بووه ته وه، زۆرجار بینیومانه حه یوانات زووتر له ئینسان درك به خه ته ره دهكات، ده بی بگه رپینه وه بو گوند... ئەری كه ره كان دیارنن، له كویدان؟

٢٩- ئالجه: ئەو مال و كه ره سانه ی پاش هیرش به ئەسیری ده یگرن: ئەنفال، دهسكه وتی

هەرکەسەو لە جیجی خۆیەو هەلسا، بەدووی کەرەکیدا دەگەرا...
کەرەکانیان نەدۆزییەو... یەکەم شتی کە هاتە خەیاڵیان، هەموویانیش
هەمان رایان هەبوو، کە باوکی حەیدەرەلی دەریبەری.

– هێشتا درەنگ نییە... ڕەنگە کەرەکان بەلەوەر ڕووەو تەویلهکانیان
رۆیشتن... لە گوندەکەو زۆر دوورن، منالە چکۆلەکان سواری ئەم کەرە
دەکەین، خۆشمان بەپیاده دەگەڕێینەو.

چوار منالە چکۆلەکانیان سواری پشتی من کرد، هەرچواریان بەقەدەر
یەك پیاو قورس بوون.

باوکی حەیدەرەلی سەرەتا هەستی بەو کردبوو، دزان کەرەکانیان
دزیو لەبەرئەوێ ژنان و منالان هەراسان نەبن، بێ دەنگ بوو، هیچی
نەدەگوت تا گەیشتەو مائی لەویدا سواری ئەسپەکەیی بوو، بەرەو
قەسەبچەکە کەوتە ڕێ تا ئاگاداری (قەرە سوران) (٣٠) بکات، تا بێن شوینی
دزەکان دەستنیشان بکەن، ئەگەر ئەوانیان دەستنەکەوت، کەرەکان
پەیداکەن و بیانگەڕێننەو بۆ خواوەنەکانیان... هێشتا دوو سەعاتی شو
تینەپەری بوو، بارام لەگەڵ دە قەرەسوران گەیشت نەو مائی، شیویان
خوارد و شیویان بەسەربرد، نیازیان وابوو بەر لە خۆرەلاتن بگەنە
جەنگەلەکە بەلکو کاریکی سوود بەخش ئەنجام بدن، پاش شیو خواردن
ئەنجومەنی شوریان دامەزاند، بیریان لە گەمارۆدان قەلاکە و هیرش
دەکرد. بریاریشیان دا منیش بکەنە هاوڕێ و ڕانمای خۆیان، چونکە
کیاسەت و (٣١) شعوری من موکەرەپ بەتەجرەبە سەلماندبووی لەو دەقەرەدا
بەخواوەن فیراسەت ناسراو بووم هەر لەبەر ئەمانە بریاریان دا ببمە پێش
قەرەولیان.

بەرەبەیان دەستیان بەحەرەکەت کرد. دەرگای تەویلهیان کردووە، منیان
لە خەوی شیرین خەبەر کردووە، ئەسلان-ی مەیتەر قەمەییکی لە کەمەر

٣٠- قەرەسوران: پاسەوانی ڕیگا و کاروان.

٣١- کیاسەت: زیرەکی، بیریتری، زووحوالی.

بهستبوو، له گه ل دهمانچه يک و کوته کيکي نه ستووری پي بوو، کلاويکي
 له سر بوو، سواری پستی من بوو له پيشی هه موویانه وه، که وتینه
 حهره کهت، من له مه بهسته که گه یستم که هندی ئینسان له م مه وقیعه دا
 پیوستی یان به رانمای که ریکه... بو جاریکي دی و بو سه لماندنی
 ههسته کانیا ن بریارم دا شه رافه تی ره گزی خو م له ئاستی چینه کانی
 دیی مه خلوقات دا نه مجاره ش ئاشکرا که م، بو یه به که مالی وریایي و
 ئیحتیا ته وه به ریډا ده رپویشتم، به ئینسافیشه وه ده لیم قه ره سوره کان و
 باوکی حهیده رعلی، ههنگاوی نه سپه کانیا ن بوونه ها وه هنگاوی من و
 به هه مان وریایي و ئارامییه وه وه ک سه رداریک له پيشی سوپایه که وه
 بروات و نهوانی دیش دووی که ون نه وها ده رپویشتم، له بهر ده رگای
 قه لاکه دا وه ستاین، نهوانی دیش وه ستان، ته کانیکم دایه به رخوم نه سلان
 تیگه یشت ده بی دابه زئی، قه ره سوره کانیش هه موو دابه زین و پیاده بوون،
 هه وساره که میان پیچایه گه رده نمه وه بو نه وه ی به ته واوی له حهره که تدا
 نازاد بم و سه رپشک بم من له ده رگای قه لاکه وه، که ده بی قه ره سوره کانیش
 بکیشنه دواوه و له هه مان شویندا بوه ستم، نه و جا به ته نها گه رامه وه له
 ده رگای قه لاکه وه چوومه ژووری، ده ستم به زه رپن کرد... هه رکه ده نگم
 به رزبووه وه، ره فیه کانی من که له ژیرزه مینه که دا حه پس بوون، نه وانیش
 به یه ک ده نگ ئاوازی خو یان به رز کرده وه، یه کی له دزه کان به هه مان
 وریایي رپوژی پيشتر له کونه که هاته ده ری و منی بینی و هاواری کرد:
 نه مه هه مان که ره مه فلوکه به د خووه که ی دوینییه، ده بی نه مپو بیگرم و
 به ره و ژیرزه مینه که ی به م، له کونه که هاته ده ری، نزیکي من بووه وه،
 منیش به ره و پاش ده کشامه وه تا نه و شوینه ی قه ره سوره کانی لی بوو— که
 له پستی دره خته کانه وه خو یان شار دبووه وه هه رکه وه ستام، دزه که ده سستی
 بو هه وساره که م برد، له چوارلا وه قه ره سوره کان هیرشیا ن کرده سه ری و
 گرتیا ن و ده ستیا ن له پشته وه به ست... جا ریکي دیش به ره و قه لاکه لاهه که
 چوومه وه، سه ره له نو ی ده ستم به زه رپن کرده وه... نه مجاره یان ده نگي

رهفیکه کانم بهرز نه بووه، زانیم دزهکان فیلیکیان به کارهیناوه، ئه ویش به کلکی ههریه که له رهفیکه کانم بهردیکیان بهستووتهوه.

ئیمه ی کهران کاتئ که بزهپین، ناچارین کلک بهرزکهینهوه، ئه گهر شتیکی قورس به کلکمانهوه بهستن، ئیدی ناتوانین کلک بهرزکهینهوه و ناشتوانین بزهپین، به کورتی له رهفیکهکانی خومهوه هیچ وهلامیکم نه بیست، به لام دزیکى دی به ههمان وریایی و ئیحتیاتهوه، له کونه کهوه سهری دهرهینا، بو ئه وهی بمکاته نیچیری خوی، هه لساو به رهو پرووم هات به ههمان ته گبیری پیشوو سپاردمه دهستی قهره سورهکان.

له زمانى رهئیسى سوارهکانهوه ده مژنهوت که:

- ئهم که ره گه لئ شایسته یه ده بی مه دالیای ئیمتیازی بدریتئ، له زومره ی رهئیسى پۆلیسدا جئى شایسته ی هه بی.

باوکی حه یده رعه لی گوئی:

- به یه قینه وه ده لئیم ئهم که ره له نه وهی که ره که ی حه زره تی عیسیاه.

رهئیسى قهره سورهکان وه لامى دایه وه.

- مه شاعیری ئهم که ره- که له سه رده می شارستانیته و مه دهنیه تدا ده ئئ- ئه لبه ته له مه شاعیری ئه ژدای کیرامی پیشکه وتووتره...

جاریکی دیش بو که لاوه ی قه لاکه چووم، دهستم به زه پین کرد که سئ نه هاته ده ری، مه علوم بوو دزهکان به دگومان بوون و خه ریکی ته گبیری کارى خو یان بوون، به په له گه رامه وه به ئیشاره تی تایبه تی هانی قهره سورهکانم دا هیرش به رن.

شهش دز به ده مانچه و تفهنگه وه هاتنه ده ری و پرووه و ده رگای قه لاکه رایانکرد، هه رکه چاویان به قهره سورهکان کهوت تفهنگ و ده مانچهکانیان خالی کرد، یه که قهره سور کوژرا دوانی دیش بریندار بوون، حهوت که سی دی له گه ل بارام و ئه سلانی مه یته ردا بوون تفهنگ و ده مانچهیان پی بوو، ته قه یان له دزهکان کرد، سیانیان کوژران و دووانیان بریندار بوون،

برینه‌کانیان سهخت بوو، هی ئه‌وه نه‌بوون بتوانن ږاکه‌ن.

پاش ئه‌م سهرکه‌وتنه، به‌رانه‌ایمی من ږووهو ژیرزه‌مینکه که چووین سی
به‌شی ئه‌م قه‌لایه ژیرزه‌مین بوو درابوونه دم یه‌که‌وه، له یه‌که‌م ژیرزه‌میندا
ږه‌فیکه بی‌ زمانه‌کانمی تیدا‌بوو، به‌ردیان به‌کلکه‌وه به‌ستبوون، گوئیان
شورپبووه‌وه، من پیشکه‌وتم به‌ سهر و لموز کلکی ږه‌فیکه‌کانم نیشان دان،
هاوه‌لان زانیان که ده‌بی یه‌که‌م شت کلکی زمان به‌سته‌کان بکرینه‌وه، له
ئیشاره‌ته‌که‌ی من حالی بوون، ئه‌م میهره‌بانیه‌یان به‌ران‌به‌ر به
هاورگه‌زه‌کانی من نواند، هه‌رکه کلکیان له‌وته‌لانه ږزگار‌بوو
ئیس‌تراحه‌تیاں کرد، هه‌موو به‌یه‌ک دنگ ده‌ستیاں به‌زه‌رین کرد، به‌جوړی
ده‌زه‌رین خه‌ریک بوو گوئی بیسه‌ران که‌ر بی، له‌م ئاوازه‌ که‌ریه‌ه
قه‌ره‌سوره‌کان په‌ست بوون، ده‌ستیاں به‌به‌دگویی کرد، منیش بزهم ده‌هاتی
و ده‌مگوت: هیچ مؤسیقایه‌ک له‌ زه‌رینی که‌ران موناسیتر نییه، ئه‌مانه چ
پیاوگه‌لیکی ئه‌حمه‌قن که‌ خو‌ش و ناخو‌ش له‌ یه‌ک جیا‌ناکه‌نه‌وه.

گه‌یشینه ژیرزه‌مینى دووم، خه‌لکانی‌کمان بینى دوو دوو به‌زنجیر
به‌سترابوونه‌وه، ئه‌مانه ئه‌و بازرگانانه بوون که له‌ ده‌ورویه‌رى قه‌لاکه‌دا
تپه‌ږېبوون، ږیگره بی‌ دینه‌کان گرتبوویانن، ئه‌مانه به‌م حاله‌ته‌وه
خزمه‌تى دزه‌کانیان ده‌کرد.

ژیرزه‌مینى سیه‌م جی‌ تایبه‌تى دزه‌کان بوو، پیستیاں ږاخستبوو،
که‌ره‌سه‌ی جه‌نگیشیاں به‌دیواره‌کانه‌وه هه‌لو‌اسی‌بوو. قه‌ره‌سوره‌کان
به‌نده‌کانیان ئازاد کرد، که‌ره‌کانیشیاں له‌ ژیرزه‌مینوه هینایه‌ ده‌ری،
به‌هه‌مان ئه‌و زنجیرانه‌ی به‌نده‌کانیان به‌ستبووه‌وه خودی دزه‌کانیان
به‌سته‌وه، کوژراوه‌کانیان له‌ هه‌مان شویندا جی‌ هیشت، بو‌ قه‌سه‌بچه‌که
گه‌رانه‌وه تا ږووداوه‌که بو‌ حاکمی قه‌سه‌بچه‌که باس که‌ن، داواى هه‌ندی
خه‌لکیشیاں کرد هاریکاریان بکه‌ن بو‌ له‌ گوړنانی کوژراوه‌کان و
هه‌لگرتنى ئه‌و که‌لوپه‌له‌ دزراوانه‌...

فہرستی یازدہم

حهیدره‌ع‌لی ئامۆزاییکی هه‌بوو ناوی سه‌فده‌ره‌ع‌لی بوو به‌ته‌مه‌ن و خووره‌وشته‌یش له‌یه‌کدی ده‌چوون، بو‌گه‌ردشی ده‌وره‌ه‌ر جار جارێ سه‌فده‌ر سوارم ده‌بوو، حورمه‌تی زۆری لێ ده‌گرتم نه‌قیزه‌و داری نه‌ده‌گرته‌ ده‌ست قایلێش نه‌ده‌بوو، هه‌یچ که‌سی ته‌عه‌دام لێ بکات.

پۆژی هه‌دوو کوره‌م مام بو‌گه‌ردش هه‌ندی له‌گوند دووره‌که‌تینه‌وه‌ له‌ پێدا منالێکی رووتیان بینی، له‌به‌ر برسییه‌تی گه‌لی بی‌ حال بوو، نزیکه‌ بوونه‌وه‌ و پرسییان:

– کوری کئیته‌؟ لێره‌دا چ ده‌که‌یت؟

مناله‌که‌ به‌گه‌ریانه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌:

– بی‌ که‌سم، روخسارم گه‌واهی حاله‌مه‌.

حه‌یدره‌ع‌لی پرسى:

دایکت و باوکت نییه‌؟

مناله‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌:

– ئه‌گه‌ر دایک و باوکم هه‌با، لێره‌دا چیم ده‌کرد؟

سه‌فده‌ره‌ع‌لی پرسى:

– ئه‌ی چۆن پۆژگاری ره‌شت به‌سه‌رده‌به‌ی؟ گوتى:

– ئیبنی سه‌بیل و بی‌ که‌فیل (۳۲)

۳۲- ابن السبیل و بلا کفیل: ابن السبیل، رېبوار، ئه‌و رېبواره‌ی که‌ له‌ پێدا ماوه‌ته‌وه‌، موسافیری بی‌ نه‌وا...

بلا کفیل: ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ چ که‌سیکی نییه‌ به‌خپوی بکات.

حهیدره‌علی له ته‌مه‌نی پرسى، گوتى:

– نازانم، به‌لام سالى پار كه دايكم مرد، به‌هاوسىكانى گوت:

– ئەم منالە شەش سالانە، ئاگاتان لى بى و به‌بى كەس نەمىنیتەوه.

سەفدەرەلى پرسى:

مالت له كوئيه؟

منالەكه وتى:

– شەوان له ته‌ويله‌دا پوژده‌كه‌مه‌وه، به‌يانىانيش له سەرەرپيه‌كان

داده‌نیشم، له پى سەده‌قه‌ى خەلكيه‌وه پاروه نان په‌يدا ده‌كەم، ئەگەر وهك

دوینى شو و ئەمرو، خوراکم دەسنه‌كه‌وى حالم وای لى دى كه ئیستا

ده‌مبىن.

حهیدره‌ له ناوى پرسى، گوتى:

– قەنبەر

حهیدره‌علی دلى به‌بى كه‌سىيه‌كه‌ى منالەكه‌ سووتا، به‌گریانه‌وه رپوى

له سەفدەرەلى كرد، بو ئەم بى چاره‌يه‌ چ ته‌كبیرى بکه‌ين... هەردوو

رپکه‌وتن كه قەنبەر سواری من بکه‌ن، خویان به‌پياده‌ به‌ره‌و مالى حەیدەر

بروون كه به‌تواناتر بوون له مالى سەفدەرەلى... قەنبەریان خسته‌ سەر

پشتى منه‌وه، گه‌راينه‌وه، هەرکه‌ گه‌يشتین پاروویك نان و هەندى

په‌نیریان دایه‌ قەنبەر، ئەم منالە له‌بەر برسپیه‌تى به‌چاو و دەم ماشتییه‌وه،

من ترسى ئەوهم هەبوو پاروو له قورگی گیر بیټ، كه تیر بوو، هەندى

ئوى خوارده‌وه، هەناسه‌یىكى هەلكیشا، دوعای خیری بو ئەم دوو كوره‌

مامه‌ كرد.

حهیدره‌علی به‌راکردن بو ماله‌وه چوو، دایكى بانگ كرد و پى گوت:

– دایه‌ گیان دیاریمان هیناوه، ئەگەر زیانى دنیاى تیاى، به‌لام

سوودی بۆ ئەو دونیا گەلی گەورەترە، منالیکى بى چارهى برسى له سەرپریدا کهوتبوو من و کورپی مامهکه م هینامانهوه بۆ مالى... خۆزیا له سەر ئەم کاره خیره مان سەرزەنشتت نەدەکردین.

دايكي حەیدەرەلى، ژنیکى چاکەکار بوو منالەکهى خۆى ماچ کرد و نەوازشى سەفدەرەلیشى کرد، هاته باغهکهى دەرى، قەنبەر لهوى بوو بەزەبى پياها تهوه به ميه ره بانیه وه برديه ماله کهى... ئیواره بارام هاته وه بۆ مالى، له پرووداوه که ئاگادار بوو، ئافەرىنى له کورپ و برازا کهى خۆى کرد، پاش ئەمیش، ئەو شه وه هەرچى به نسیب بوو، به شى منالە کهیان دا، سپاردیانه دەستى ئەسلان-ى مەیتەر، له هەيوانى نزیکى تهويله که دا جیيان بۆ راخست و خەوت، سبهینى ناردیانه حەمام. له بهر ئەوهى پۆشاکه کانى حەیدەرەلى و سەفدەرەلى گهوره بوون، بۆ بهرى منالە که نەدەبوون... بارام چەند قرانیکی دایه دەستى کورپه کهى و قەنبەرى برده قەسه به که، له ویدا لای بهزازی به پى ئەندام و بالای قەنبەر پۆشاکى بۆ کرى، قەنبەر-یان سواری من کرد، ئامۆزاکان پىشى من کهوتن به رهو قەسه به که رهوشتن، له ویدا چینی بازرگانان، ئەگەر برائى جووله که کان نهين، ئەلبه ته کورپه مامیانن حاجى رهمه زانى بهزاز تا تاقه تى تيا بوو، پۆشاکه کانى به گران فرۆشت، ئەوهى نه قد بوو وهرى گرت، له بهر ئەوهى باوکی حەیدەرەلى دەناسى باقییه کهى به قەرز قبول کرد، تا ئیوارى بیته مالى و داواى قەرزە کهى بکات، ئیمه به ته واوى خوشحالییه وه گهراينه وه، حەیدەرەلى به دریزی باسه کهى بۆ باوکی گپرايه وه، به لام به وردى نرخى پۆشاکه کانى نەدەزانی، ئیواره حاجى رهمه زانى بهزاز هات، داواى باقییه کهى ده کرد، بارامیش یه که یه که نرخى بۆ پۆشاکه کانى کو کرده وه، بۆى ده رکه وت حاجى رهمه زان نەزانی منالە کانى به فرسه ت زانیوه و بارى کردوون، حاجى رهنگى تیکچوو به فه زیه ته وه له ماله وه ده ریانکرده ده ری، حاجى رهمه زان له کو لانداهوارى ده کرد و که وته

به دگویی گوتن، هندی خه لکی بی کار و بیعار له دوریدا کۆبوونهوه، بارام بی ئه وهی توندییك بنوینی له بهر چاوی کویخای دیدا، بۆ ئه وهی کیشه که په ره نه سینی پۆشاکه کانی قه نه بهری دووباره قیمه ته کانی کۆکردهوه، ده رکهوت حاجی په مه زان فیلی کردوه، له گه ل ئه مه شدا ئه و دووسی قرانهی داوای ده کرد وهری گرت:

کاکي ئازیزی من!

هه ندی له حه کیمه کان برۆیان وایه مه ده نیهت و خواسته کانی شارنشینان وای لی کردوون تووشی نه وعی له موحتاجی بن، ئه مپیش ناچاری کردوون راسته ری به ردهن، خه می ته داره کی پیوستیه قه له کانیان بن، ئه مه پيش ئسولی ته مه دون نییه، بادیه نشینه کان که ره وشت و ئادابی وه حشییانه یان هه یه به خشل و ئارایشتی مه ده نیهت خویان نارازینه وه، ئه گه ره به چاکی سه رنجی به دین خاوه ن به زه یی و میهره بانن به رانه ره یه کدی و که م ئازارترن... له هونه ری زولم و جه فا و فرتوفیل زور ئاگادار نین له ساده یی خویاندا ساده و بی وهین...

له ئیمکاندایه، پاراستنی ره گه ز و که سانی ها وره گه ز بۆ به نی ئاده م که زه عیفتترین و عاجزترین مه وجوداته تا له و دنیا یه دا داوای سه وابی بۆ بکه یت، ئه مپیش شتی نییه منه ت به سه ر خوا و پیغه مبه ردا بکه یت... نیگا هدا ری ها وره گه زه کانی خۆتان که یه که به یه کیان، هه ره که له جیی خویدا که ره سه و سۆنگه ی خزمه ت، خزمه تکرده ی ئه وان، خزمه تکرده ی خودی خویه...

سه رچاوه ی سه خاوه ت و مروه ت سه رمایه ی ئاده می و جوانمه ردی و به زه بییه به ها وره گه زه کانی خۆ به تاییه تی، به توانا و به هیز خزمه تی زولم لیکراو و لاوازان بکه ن، هه ندی له حه کیمان سه رچاوه ی عیشقیان له مه وه زانیوه، هه ره به م مانایه ئه گه ره عیشق سیفه تی به زه یی نه گریته خۆی ناگاته ئه نجام عاشق نیسه بت به مه عشوقی خۆی، هیچ جو ره مه کروه یك په سه ند

ناکات، با به واتایکی دی، توانای بینین، یا ژنه وتنی نازاری مه عشوقی نییه، ئەمه‌یش خووی له خویدا یه‌کێکه له به‌هره‌کانی به‌زه‌یی، ئەه‌گه‌رچی بینوومانه‌ که‌سانێک به‌سه‌ره‌اتی خه‌م ئامیز یا بینینی رووداوی جه‌رگب، ئەوه‌نده‌ کاری لی کردوون، تا راده‌یێک ئیراده‌یان له‌ ده‌ست داوه، به‌گه‌رمی ده‌ستیان به‌گریان کردووه... له‌ شوینیکی دیشدا تیغی بی پ‌رحمیان هه‌لکێش‌اوه، به‌ئ‌ه‌وپه‌ری بی به‌زه‌یییه‌وه‌ کۆمه‌لی له‌ هاو‌ره‌گه‌زانی خو‌ییان ده‌کوژن... ده‌لیم دلنه‌رمی و خه‌مخواری له‌و کاته‌دا سیفه‌تی به‌زه‌یی ده‌گرێته‌ خووی...

جه‌ماعه‌تی له‌ فه‌یله‌سوفه‌کان رێگه‌یێکی دییان گرتووه‌ته‌ به‌ر، خو‌یان به‌نه‌وعی مومتاز له‌ قه‌له‌م ده‌دن، هه‌رکه‌سی ببینن تووشی به‌لا و میحنه‌تی بووه‌ خو‌یانی لی نه‌بین ده‌کن، چ په‌نج و نازاری، ناچیزن بو به‌لاکانی هاو‌ره‌گه‌زی خو‌یان، ده‌لین بو ئیمه‌ نازار بچیزین، ده‌لین:

(مه‌رگی نازیزت له‌ بیر به‌ره‌وه... یا... سه‌دمه‌یێک به‌ر تو‌که‌وتوو به‌ر ئیمه‌ نه‌که‌وتوو، ئەو به‌لایه‌ی تو دیوته، ئیمه‌ نه‌مانبینیوه، ببه‌ به‌فه‌یله‌سوف... فه‌یله‌سوفه‌کان ئیستراحه‌تی خو‌یانیان له‌ هه‌موو شتی پی باشته‌).

ئالیردا مه‌علوم ده‌بی، ئەم تایفه‌یه‌ له‌ وه‌حشییه‌ خو‌ینخو‌ره‌کان نه‌گریستن، له‌ سیفه‌ته‌ ئینسانیه‌کان داشو‌راون، به‌م پیوهره‌ بی غیره‌تی و بی عاری و بی به‌زه‌ییان ده‌که‌وێته‌ روو، ئەم فه‌یله‌سوفانه‌ که‌ خه‌می هاو‌ره‌گه‌زه‌کانی خو‌یان نییه، له‌ مانای په‌وشت و نه‌نگی نازانن، له‌ پاینتیرین و پیستیرین چینه‌کانن، چونکه‌ پیاوی وه‌حشی چاو و گوئی خو‌ی ناگری، تا له‌ بینین و ژنه‌وتنی به‌لای هاو‌ره‌گه‌زانی خو‌ی، خو‌ی غافل ناکات. به‌لام ئەم جو‌ره‌ فه‌یله‌سوفانه‌ که‌ گوايه‌ موته‌ دینن، خو‌یان له‌ بالاتیرین پایه‌ی زانستیدا ده‌بینن، ده‌زانن و به‌مه‌به‌سته‌وه‌ پێش‌نیازی غافل بوون ده‌کن، چاو و گوئیان ده‌گرن ئەم فه‌یله‌سوفانه، له‌ په‌وشتی په‌سه‌ن و فیتره‌تی ئەزه‌لی خو‌یان که‌ مروه‌ت و په‌حم، خواوه‌ند تیکه‌لی کردوون، خو‌یان به‌ئه‌نقه‌ست

دهسبهرداری بوون. خووخدهبیکی نوییان که له سروشتی لابه لاه وهدهست هیئاوه و پهیرهوی دهکن... ئەگەر له رپیدا له نیوان رەشه خەلکەکهدا کیشەییك رووبدات، ئەمانه خویمان بهحهکیم دهزانن، بهپهله تیدەپەرن، بهلام خەلکی تر که ئەم کیشەیه ببینن، بازووی هیمهتی لی هەلدهمالن، بو نههیشتنی کیشەکه بهجورئەتەوه دینه مهیدان، تا ئاگری جهنگ بکوژیننهوه و خوینی خەلکیکی زوریش بپاریزن... ئەو فهیلەسوف و عاقلانەهی که که نارگیری رپی عافیەت هەلدهبژیرن، ئیستراحتی خویمان له رهنجی خەلک پی پێشتره، دهفعی فەساد له نیوان عیباده پێچەوانەهی رهوشتی خویمان، دهزانن له سیفتهی رحم تهناهت ههموو مهزایای ئینسانی رووت و بهرین، ئەسیری خویرهستی و جهسته پهروهین، نهگریستن له زومرهی عوام، بههاورپی بههائم و ئەنعام (۳۳) دهژمێردرین.

رحم کردن له سیفاتی ئیلاهییه، هەر له پوژی یهکهمهوه لهگهڵ قوری ئینسانیهت و خەلقى بهشهری شیلدراوه، ههركهسی لهم سیفته ئیلاهییهی کهم بی، بهههمان ئەندازه له خوداوهندهوه دووره، له رهحمهتی خوداوهندیش بی بهشه، ناوهپوکی ههموو کتیبهکانی یاسا و شریعت هەر له سهههتاوه تا ئیستا باسی عهده... عهدل له نیوان خەلقهندهکانی خوا، سههههتاجامی عهدهلیش رحم و مروهته...

دز له هەر یاسا و شریعهتیکدا، دهبی عقاب و نکال (۳۴) بکری. دز مهغرووری توانای خویهتی، یا له تهردهستی و حيله بازیهکهی خوئی دلنیايه، رحم و مروهت دهخاته لایهکهوه، لاری دهگری، مالان دهدزی، که خەلکان بهتهمهنی رهنج و عارهقی نیوچهوان پهیدایان کردووه. دز هاورپهگهزی خوئی دووچارى ههژاری و ئیفلاسی دهکات له ههموو

۳۳- بهائم وانعام: ولاخ، چوارپییان.

۳۴- عقاب: سزا.

نکال: ئازار و ئەشکهنجه، بو ئەوهی ببیته عیبرهتی خەلکانی دی.

حاله تېكدا دزى بى مروهت ده بى سزا بدرى (ئەوھى بۇ خۆتى پەسند دەكەى بەخەلكى دىش بەرھوای بزانە).

ئىنسان ئەگەر پەرورەدە نەكرى، دەبىتە وەحشى، بەلام لە تەبعيا شەرير نىيە، وەحشىيەت عادەتلىكى ترە، شەرپىش حالەتلىكى تر... لە نىو تايغەكانى وەحشى و بەدەوى ھەندى جەماعەتى مەدەنى كىنە لە دل نىن و مەيلى تۆلەسەندەنە وەيان نىيە، گەر كەسى زەرەريان پى بگەينى و وەكو سەگيان لى دى... گەر كەسى بەرد بۇ سەگى تىگرى، بەمە ئىكتفا دەكات. ئەوانىش ھەمان حالى سەگەكەيان ھەيە. زەرەر و زيانىك لە ھاورەگەزى خۆيانەوہ پىيان بگات تا بتوانن خۆيانى لى لا دەدەن، كىنە ھەلناگرن و بۇ چارەسەرىش بىر لە تۆلەسەندەنەوہ ناكەنەوہ.

يەكى برسىيە و ئىمە تىرىن، يەكى نەخۆشە و ئىمە ساغ و سەلېمىن، يەكى ھەژارە و ئىمە دەولەمەندىن، خەلكانى ئەنواعى سەختى و بالا و ناھەموارى پرووى تى كردون، قەومى بەختەوہر و خۆشەخت و كامەرانە نە دەولەمەند بۇ دەستكورتى ھەژاران مۆتەئەسىرە، نە كەسى ساغ و سەلامەتېش غەمى نەخۆشەكانى ھەيە، لەگەل ئەمەشدا ھەندىك ھەن بەرھەمىن بەرانبەر خەلكانى مسكىن و نەخۆش... كە دەبىنى خۆى ساغە بەبى سۆنگەيىكى مادى پەرسىتارى كەسى ناساغ دەكات، دەولەمەندەكەيش بەبى ھىچ مەبەستى مال و دارايى خۆى بۇ مسكىن و دەرويشان خەرج دەكات، رەحم و مروهت سەبەبىكى مەعنەوييە و كارىكى پوحانىيە، سەرچاوەى سىفاتی پوحانى لە ئاسمانە، ھەركەسى پوحىانەتى زياتر بى لە عالەمى سوفيلىيەوہ بۇ عالەمى علوى^(۳۵) نزيكتر دەبىتەوہ و رەحمى زياتر دەبى، ھەر كەسىكىش لەم مەقامە موقەدەسەوہ دووركە وىتەوہ، زولم و زور و دلرەقىيى زياتر دەبى. رەحم لە زمانى ھەركەسىكدا بى، ئەوا چىژى شىرىنترە، چونكە كەسى خاوەن بەزەبى پىي وادەبى لە جىي ئەو كەسە نىيە كە شايستەى رەحم

۳۵- عالمى سفلى: دنيای ژيرين... دنيای پائين.

عالمى علوى: دنيای ئاسمانى... دنيای مەلەكوتى.

پېكردن بېت، به لام كه هاريكاري و ئيحسان دهره قى بى نهوايان دهكات،
خوش وهقت و شيرين گوزهر دهبى.

حهسوودى تاله، چونكه ههركاتى ههسوود بهخته وهرى و خوشگوزهرانى
مههسوود بېنېتته بهرچاو، نهوا تالى روو له هزر و ژيانى دهكات...
هه له مههپ ههسووديه وه نه مه تان دهخه مه وه بېر...

(له زهمانى دهسه لاتى لوى پانزه هم) (٣٦) دوك ديبوربون، سه رهك
وهزيران بوو، كه سيك لى پى پرسى:

– بوچى كه سانى ليها توو و به توانا بو كاروبارى دهولت دانامه زرينى،
هه رته نها خه لكى بى سه روبه رو نه ناسراو و بى نمود ده كه هيت بهرپوه بهرى
ئيداراتى دهولت؟

دوك ديبوربون هه ناسه ييكي هه لكيشاو گوتى:

– من تووم به پياويكى عاقل دهزانى، بو مه شاعيرى تو حوسنى زهم
هه بوو، ئيستا حالى بووم، من له مههپ تودا به هه له تيگه يشت بووم پياوى
ئازيز، من سه رهك وهزيرى بو شه خسى خووم ده كه م، نهك بو دهولت،
خوپه رستم نهك دهولت خواز، چونكه نهو ليها توويى و شاره زايى و لياقه ته
له خوومدا بهدى ناكه م كه له رووى ئيستحقاقه وه بگه مه مه قامى به رزى
سه رهك وهزيران، بويه مه قامى سه رو كايه تى داده گر مه خواري، له گه ل
وه زعى نزم و بى نمودى مندا به را به ريان ده كه م... گه كه سانى گه وه و
عاقل بكه مه شه ريكى خووم، ليگه پريم له ئيداردا عه قليان بخه نه كار، نه وسا
بى عه قلى و نه زانى من ئاشكرا ده بى... بويه خه لكانى بى نمود و هيچ و
پوچ و ناشايسته له سه ر كاره كان داده مه زرينم، تا به ناسانى دهسه لاتم
به سه رياندا بشكى و سه ركه ومه سه ريان.

٣٦– لويى پازده هم: لوى راسته، عه رب كردوويه تى به لويى، لوى بو پياوه.

لويى بو ژنه م.

كاكى ئازىزى من!

ئەم نەسىحەتە لە منەوہ بژنەوہ:

منالانى خۆت بەشۆوہيىك پەرورەدە بکە، لە گەنجيدا تۆوى ئيرەيى و غرور و خۆپەسەندى لە ميشکدا نەرويت. مەبەستم ئەوہيە بەختەوہرى رووکەشى خەلکى لەلايدا بەرجەستە مەکە، زەرۇ زيو و ئارايشى دەربارى پادشاهى، فەرشە خوسرەوى گرانبەهاکان و جورەها ژيان و خواستەکانى نەفسى بۆ مەخەرە پوو، مەبيە بۆ مەجاليسى ئەرباب و عيزەت و دەولەت، ئەم شتە رووکەشانه، فريودەرن، زەخرەفەى پىرسنگدارن، مەهيڵە ئەم شتانه لە ناخيا رەگ داکوتى.

سەرەتا ئينسان و ئەهلى کەمالى بەتۆپزى پى بناسينە، نەک مال و دینار، چونکە لە سەرەتای وجودى ھەر ئينسانىک کە ھاتووتە نيۆ ژيانەوہ، نە پاشا بوو و نە وەزير و نە ئەمير و نە موشير^(۳۷)، بەلکو ھەموو بى توانا و بەرووتیيەوہ ھاتوونەتە نيۆ ئەم عالەمەوہ.

ھەر و ھا بەھەمان ناتوانى و ناچارىش ئەم جیھانە جى ديلىن، دەبى يەکەم ئينسان بەمنالەکەت بناسينى، پاشان دینا، يەکەميان ئەسلە و دووھەميان ميمل و سەربارە.

ھەندى لە سولتانەکان، بەزۆرى بەرانبەر رەعيەتەکانيان بى پەرحم کەمتر لە نيوانياندا خەلکى بەرەحم پەيدا دەبى، چونکە خويان لە رەگەزى رەعيەتەکانى خويان نازانن، مەگەر لە مناليدا بەدەستى باوکەوہ نازاريان چەشتبى، لە رپى پەرورەدەوہ لە ھەموو ئاسوودەيىک مەحروروم بووبن. بەلام ھەر لە منالاييەوہ بەشازادەيى و نيعمەتەوہ پەرورەدە کرابى، لە گەورەييشدا کە دەسلەت دەگریتە دەست نە رەحم لە دلیدا ھەيە، نە سەرنجى حالى مەزلوميش دەدات، بەلکو خوى لە گەورەيى و سەلتەنەتدا بەھاولفى مەخلوقى تر نازانى.

۳۷- موشير: مشير، راپوژکار.

فہرستی دوازدهم

ئازیزی من!

پاش به‌هار بووه هاوین، پاش هاوینیش بووه پایین، بووه وهرزی شکار، بارام و خلیل بهگی برای و هاوسیکه‌یان که ناوی (اقاداداش) (۳۸) بوو برپاریان دا رۆژی جومعه بچنه کیویکی ئەو نزیکانه و دەست به شکار بکەن...

سەفەر عەلی و حەیدەر عەلی و مەمش که کورپی ئاقاداداش بوو له باوکانی خۆیان پارانه‌وه، بەشدارێ شکار بکەن و له‌گەڵ خۆیاندا بیانبەن، یه‌که‌م ته‌ماشای جووری راوه‌که ده‌کەن. دووه‌میش خۆیان بەشدارێ تیا ده‌کەن...

به‌یانی زوو هەرسی پاوچی له‌گەڵ کورپه‌کانی خۆیاندا هه‌ریه‌که تاپرێک له‌ شان و فیشه‌کدان له‌ که‌مه‌ر، له‌ مالی بارامدا ئاماده‌بوون حەیدەر عەلی به‌ ئامۆزاکه‌ی خۆی گوت:

ئەم‌رۆ رۆژی یه‌که‌می شکاری ئیمه‌یه، ئە‌لبه‌ته‌ ئە‌وه‌نده نیچیر شکار ده‌کەین، له‌ تواناماندا نه‌بی هه‌لیانگرین، چاکتر وایه‌ که‌ره‌که‌ی خۆمان به‌ین و نیچیره‌کانی لی بارکه‌ین.

له‌ نزیکه‌وه‌ گفتوگۆی مناله‌کانم ده‌ژنه‌وت، له‌ ناخدا گه‌لی تیکچوم، چون‌ تفه‌نگ ده‌دریته‌ ده‌ستی ئە‌م منالانه‌وه، که‌ نازانن چون‌ خالیی بکەن

۳۸- ئاقاداداش: ناویکی نازهریبه. به‌کوردی هه‌مان ناوی (کاکه‌برا)یه.

و ئاگایشیان له ده‌ور و به‌ری خو‌یان نابی، ده‌شی نیشان‌ه‌ی له که‌ویک بگرن، له جیی که‌وه‌که من بپیکن.

حه‌ید‌ه‌ر‌ه‌لی له‌وانی دی به‌ته‌مه‌ن‌تر بوو، له‌لای باوکی جه‌سوور بوو به‌بارامی گوت:

– باوکه... واچاکه که‌ره‌که‌یش له‌گه‌ل خو‌ماندا ببه‌ین.

بارام به‌پیکه‌نینه‌وه وه‌لامی دایه‌وه.

– بوچی؟ بو‌خه‌یالی ئه‌وه‌ت هه‌یه، ئه‌م که‌ره بی چاره‌یه راوکه‌یت؟ یا ده‌ته‌وی به‌سواری که‌روه به‌غار‌دانی چوار ناله‌ که‌و بپیکیت؟
حه‌ید‌ه‌ر‌ه‌لی گوتی:

– نه‌ء... باوکه... که‌ره‌که‌مان بو‌ئه‌وه‌یه نیچیری شکاره‌کانمانی لی بارکه‌ین!

بارام گوتی:

بو‌پیت‌وایه ئه‌م‌رو چه‌نی نیچیر شکار ده‌که‌یت که‌ پیت‌وستی به‌که‌ر هه‌بیت؟
حه‌ید‌ه‌ر‌ه‌لی گوتی:

– باوکه... بیست فیشه‌کی تا‌پرمان پییه، ئه‌لبه‌ته له‌ بیست فیشه‌ک پانزه‌یان نیشان ده‌پیکتی.

بارام گوتی:

– باگ‌ره‌وی بی. بو‌ئیه‌ی سی‌که‌س که‌ویک ئاسانه به‌لام مشکیکیش شکار ناکن.

حه‌ید‌ه‌ر‌ه‌لی گوتی:

– گه‌ر وایی ئیدی بو‌بین بو‌شکار و ئه‌م تفه‌نگه‌ قورسانه‌ش هه‌لگ‌رین؟
ئه‌گه‌ر ئیمه‌تان پی ئه‌و که‌سانه‌ نییه‌ شایسته‌ی شکارکردن بین، له‌گه‌ل خو‌تاندا مه‌مانه‌ن.

بارام گوتی:

– کوره‌که‌م... هه‌چ راوچییه‌ک له‌یه‌که‌م جاردا و له‌سه‌ره‌تای تیر ئه‌ندازه‌یا، نیچیری نه‌پیک‌اوه... ده‌بی بچیته‌ راو، چه‌ند جارێ تفه‌نگ

بهاوی. چاو و دەستت راډین... پاشان دەتوانی شکار بکهیت.
مەمش بەئاسپایی دامەنی سەفدەرەلی^(۳۹) راکیشا، گویم لی بوو که
دەیگوت:

– باوکت تی ناگات! دەبینی ئیمە سی نەفەر بەقەد ئەوان راوه کهو
بکهین.

حەیدەرەلی گوتی:

– چۆن؟ زیاتر...

مەمش گوتی:

– لەبەرئەوهی ئیمە گەنج و چوست و چالاکین، باوکانی ئیمە پیر و
لیکەوتەن...

بەکورتی، سەفدەرەلی بەئاسپایی لە پشتی درمختەکانەوه هاتە لای
من هەوسارەکهی منی گرت و راکیشامە لای هاوریکانی، سەبەتی که
پیشتر تریی تیانابوو لە قەسەبچەکه فرۆشتبووی، خستیە سەر پشتی
منەوه... بۆ مەغروروی ئەم منالانە پیکەنینم دەهات دلنیابووم چۆن بە
سەبەتەیی بەتالەوه لە مالمیوه دەردەچین و دەکهوینە ری بەدەستی
خالیشەوه دەگەرپنەوه... باوکی منالەکان هەندی لە پێشەوه دەروێشتن،
وەستان تا گەنجەکانیش پێیان بگەن، کاتی که منالانیا بە من و
سەبەتەکهوه بینی، تەعەجوبیان کرد... ئەگەرچی حەیدەرەلی
بەپێچەوانەیی بریاری باوکی لەخۆرا ئەزیەتی منی داوو، ئەم کارەیی بە
خەتایەکی گەورە نەژمارد، بۆ تەمیکردنی منالەکان، تەنھا بەپیکەنینیکی
تەوس ئامیز ئیکتفای کرد...

۳۹– لێردا بەهەلە ناوی سەفدەرەلی دەهینی... دەبی بلی حەیدەرەلی چونکه
حەیدەرەلی کوری بارامەو سەفدەرەلی برازایەتی... نەمویست ئەم هەلەیه راست
بکه مەوه، بەچاکم زانی وەک خۆی بەهەمان هەلە بینوو سەمەوه ئەم ژیر نووسەشی
بۆ بنووسم. (م)

ماوه پیک به کیوه که دا سه رکه وتین، که وه کان له راست و چه په وه
هه لده فرین، من بو ئیحتیات وهرگرتن خوم به ره وپاش ده کشان و خوم
دوا ده خست، بارام به مناله کانی گوت:

- به مه سافه حه رکه که ت بکن هه رکه نیچیره کانتان به ران بهر به خوتان
بینی سیره ی لی گرن و ئه و جا ته قه بکن.

توله سه گه کان پیشی بارام و هاو پیکانی که وتبوون، هه رکه که وی
به رز ده بو وه بفری، ده سه به جی ته قه یان لی ده کرد و ده یان پیکاو
ده که وتنه خواری...

مناله کان له پشته وه ده هاتن، چاکترین هونه ریشیان ئه وه بوو به فیشه ک
که سیان بریندار نه کرد... منالان نزیکه ی دوو سه عات له باوکیان
دوا که وتبوون، باوکان وه ستان، تا مناله کان پیمان بگن، له و ماوه یه دا
ئیستراحه تیان کرد، پاشان خه ریکی شکار بوون، ئیمه نزیک بووینه وه...

بارام پرسى:

- ها... چیتان شکار کرد؟

هه رسی مناله که له شه رمه زارییا سه ریان داخست، مه مش - که منالیکی
بی حه یاو روودار بوو گوتی:

- ئیوه، که ره سه ی شکار تان له گه ل خوتانا بردووه، ئیمه بی توله سه گ
ماوینه ته وه... تا به م شیوه یه خه جاله تبارمان کهن.

بارام گوتی:

- بو توله کان راو ده که ن؟

مه مش گوتی:

- دلنیاین به بون که وه کان ده دوزنه وه و هه لیان ده فرینن، ئیوه ش
ئاماده ن و ته قه له که وه هه لفریوه کان ده کهن، پاش ئه وه ی که پیکاتان، له
نیو ده وه ن و بنچک، یا له ژیر به رده کاندا گه ر خو یان بشارنه وه، توله کان

بۆتانی دەدۆزنەو و دەبھێنن... چۆن ئێمە ئەم ھەموو فیشەکانەمان تەقاندوو لە ئیوہ زیاتر کەومان نەپیکابی لەبەرئەوہی توولەمان نەبوو، نەمانتوانی نیچیرەکانی خۆمان پەیدا کەین...

بارام و ھاوڕیکانی، لە قسەکانی مەمش و جەختکردنەوہی قسەکانی دوو منالەکە ی دی پێدەکەنین.

نزیکی نیوہرۆ بوو، سیبەری داریکی گەورە لەو نزیکانە راوچییان بانگھێشت دەکرد، تا لەویدا فراڤین^(٤٠) بخۆن و پاشان دەست بە شکار بکەنەوہ. سفرەییك بە کۆلی یەکیك لە لادییەکانەوہ بوو، دایکی ھەیدەرەلی ئەمڕۆ بوو راوچیانی ئامادە کردبوو، رایانخست مژولی فراڤین خواردن بوون، منیش لەو نزیکانەدا دەلەوہریم... دیسانەوہ باسی توولە ھاتە ئیو قسەکانیانەوہ، بارام بە مەمشی گوت:

– ئەگەر ئێمە توولەکانی خۆمان بەدەین بە ئیوہ، خۆمان بی توولە بکەوینە پڕی، ئیدی ئیوہ ھیچ بیانووپیکتان دەمیئی؟
مەمش گوتی:

– نە... بەلام ئەو سەگانە خوویان بەئیوہ گرتوو لەگەڵ ئێمەدا نایین...

ئاقاداداش گوتی:

ئیوہ پێشکەون و ئێمە لە پاش ئیوہ دەین... سەگەکانیش لەگەڵ خۆتانان بەن. ئەم لادییەکی کە سفرە ی خواردنەکە ی لە کۆلە، با لەگەڵ ئیوہدا بی، سەگەکان بەبۆنی خواردنەکەوہ دواتان دەکەون.

٤٠ – فراڤین: خواردنی نیوہرۆ...

تیشت: خواردنی بەیانی.

سشیف: خواردنی ئیوارە.

(ئەم سی وشەییە بادینین، لە سۆرانیدا دەگوتری نانی بەیانی، نانی نیوہرۆ، نانی ئیوارە).

پاش فراقین خواردن، منالّه‌کان که‌وتنه‌رې، سه‌گه‌کان پېشيان که‌وتبوون، من بوّ ئیحتیات وهرگرتن، پېش نه‌ده‌که‌وتم، که‌وه‌کان هه‌لده‌فرپین و منالّه‌کان تفه‌نگیان تی‌ده‌گرتن... به ئینسافه‌وه قسان ده‌که‌م تووله‌کان هیچ قسوورپکیان نه‌نواند، ئە‌گه‌ر له ژیر به‌رد و بنجه‌که‌کاندا که‌وی برینداریان نه‌هینابوو ده‌رې. له‌به‌رئ‌وه‌وو هیچ که‌ویک بریندار نه‌کرا‌بوو تا خو‌ی په‌نهان کردبې... مه‌مش پېشی هاو‌رپکانی که‌وتبوو، له بری ئە‌وه‌ی تفه‌نگه‌که‌ی بو‌ه‌وا بته‌قینې، ده‌ستی له‌رزی، به‌ره‌و زه‌مین نیشان‌ه‌ی گرت، نالّه‌ی سه‌گې به‌رزبووه‌وه لادییه‌که رایکرد و هاواری کرد که باشت‌ترین توولت کوشتوو، ده‌ست و پېی سه‌گه‌که‌ی گرت و له زه‌وی به‌رزی کرده‌وه، به مه‌مش‌ی گوت:

– ئافه‌رین بو‌تو میرشکار، له بری ئە‌وه‌ی که‌و بپیک‌ی له سه‌گت داوه...
 حه‌یدهر‌عه‌لی و سه‌فده‌ره‌عه‌لی ده‌یان‌زانی بارام چه‌نی (لیان-ی) – ناوی تووله سه‌گه‌که‌بوو – خو‌شده‌وئ، گه‌لێ ترسان، ئە‌لبه‌ته پاش ئە‌م کاره کوله‌کی چاک ده‌خو‌ن.

من له پشته‌وه سه‌یری وه‌زعه‌که‌م ده‌کرد، ستایشی عه‌قل و دوور‌بینی خو‌مم ده‌کرد و ئافه‌رینم به‌خو‌م ده‌گوت... نزیك بوومه‌وه، بینیم لیان-ی بی چاره‌ی دو‌ستی ئازیزی چه‌ندین ساله‌م بووه‌ته نیشان‌ه‌ی تفه‌نگی مه‌مش‌ی هه‌رزه و کورت‌بین، له‌مانه‌ش به‌دتر، ئە‌م دو‌سته ئازیزه‌ی چه‌ند ساله‌م، خرایه نیو ئە‌و سه‌به‌ته‌یه‌ی که له‌سه‌ر پشتی مندا بوو، به‌ره‌و باوکانیان گه‌راپنه‌وه. بارام له دووره‌وه ئیمه‌ی بینی و گوتی:

– باش بوو زوو هاتنه‌وه... بزانه‌م چیتان پێیه، دل‌نیام له بری که‌و مه‌رپکتان پێکاوه، یا له بری که‌رویشکی به‌رخیکتان شکار کردوو...
 لادییه‌که‌گوتی:

– منالانی ئیوه، هی ئە‌وه نین شکاری مه‌ر و به‌رخ بکه‌ن... سه‌گیان پێکاوه، لیان-ی بی چاره‌یان کوشتوو.
 بارام له واقیعدا، عاشقی ئە‌م سه‌گه‌بوو، لیان سه‌گیکی به‌سیفه‌ت و

شايسته‌ی ئەو موحىبه‌ته بوو، نزيكى سه‌به‌ته‌كه بووه‌وه، به‌ويه‌پرى
په‌رۆشيه‌وه سه‌گه‌كه‌ى له نيو سه‌به‌ته‌كه‌وه هينايه‌ ده‌رى، چه‌ند
شه‌پازله‌ييكي له كورپه‌كه‌ى خۆى دا...

ئاقاداداش (سه‌نبه‌ى^{٤١}) تفه‌نگه‌كه‌ى خۆى ده‌ره‌ينا، تا تاقه‌تى تيا بوو
له مەمشى دەدا، خۆشبه‌ختانه هيج كه‌س شه‌فاعه‌تى بۆ نه‌ده‌كرد... ته‌مى
كردنى مەمش، نه‌ده‌بووه مایه‌ى زیندوو بوونه‌وى لیان-ى بى چاره، هەر
له‌ويدا لیان-ى فرى دا و به‌ره‌و گوند گه‌رانه‌وه...

كاكى ئازيزى من!

ئەو چالاكییانه‌ى بۆ پیاو پیاو پیاو، به‌بروای من، شايسته‌ترین بینین و
ژیان گوزهراندن شكاره... به‌و مه‌رجه‌ى له‌ پرووى ته‌ربيه‌ت و بناغه‌ى
دروسته‌وه بى، هەر ته‌نها به‌هه‌وه‌س و كات به‌سه‌ربردن نه‌بى...

شكار دوو نه‌وعه، يه‌ككيان به‌پى رپوشتى باوباپيران قورغ نه‌كراوه و
شكارگای سنوورداریشى نیه... پیاو به‌پیاوانه، تیر و كه‌وان يا تفه‌نگ
هه‌له‌ده‌گرى له‌گه‌ل سه‌گى تاييه‌ت، په‌روه‌رده‌كارى شكار به‌يانى له‌ مالى
دیته‌ ده‌ر، له‌ كيو و پیده‌شت به‌ پیاوه، يا به‌سواری يه‌ك دوو نيچير شكار
ده‌كات، به‌ره‌و ماله‌كه‌ى ده‌گه‌رپیته‌وه...

ئەم نه‌وعه‌ پراوه، شكارىكى سروشتى و ئازاده بۆ هه‌موو كه‌سى
مونا سيبه... راوچى ده‌كاته كه‌سى خاوه‌ن ته‌جره‌به‌ ئاماده‌ ده‌بى بۆ جه‌نگ
و جه‌دل، جوړيكيشه له‌ وه‌رزش... هه‌ر بۆيه سولتانه كو‌نه‌كان له‌ كاتى
ئاشتى و ئیستراحه‌تدا، كر دبوویانه عاده‌ت هه‌ر ساله و يه‌ك دوو جار
سوپاكانیان بۆ شكار ده‌برد...

به‌لام نه‌وعى دووه‌مى شكارى ئاسایى ئەم سه‌رده‌مه شكارى
بیانییه‌كانه، باغه‌يه‌يك، يا نيمچه جه‌نگه‌لى قورغ ده‌كهن، له‌م پرووه‌وه

٤١- سه‌نبه: نيزه‌ى تفه‌نگ: ئەو شيشه‌ بارىكه‌يه، ساچمه‌زهنى پى پر ده‌كرى،
بارووته‌كه‌ى ده‌كو تیته‌وه... تفه‌نگى پى پاك ده‌كر تیته‌وه.

راوچی هیچ هونەر و ئازایه تیڤک ناخاته روو، چونکه بو دۆزینه وهی نیچیر، هیچ ئەزیه تی نابینی، نیچیرش له شوینه قورغکراوه که دا گهلی زۆرن، ئەگەر راوچییه کهیش چه ند تیر و فیشه کهیشی به خه سار دا و نیشانی نه پیکا، به لام هەر ده بیته خاوهن نیچیر، ئەم جوړه راوچییا نه، هه مان حاله تی ئەو که سانه یان هه یه که شکاری حه رام ده کهن، یه کی له گه وره پیاوه بیانیه کان ئیعتراف بهم حاله ته ده کات کاتی به منی گوت (٤٢):

– وه زعی شکاری ئیمه پیاوانه نییه، به لکو ژنانه یه... به هیژترین به لگهش بو ئەم قسه یه م ئەوه یه ژنه موحته رهمه کان له م جوړه شکارانه دا ئاماده ده بن، تفه نگیش ده هاون راویش ده کهن.

ئەم نه و عه شکاره، گه لی سووک و قیزه وه نه، نه به هونهری پیاوانه ده ژمی رد ریته نه ده بیته مایه ی شانازی، نه په فتار و ره وشت و مروه تی شکارچیانی راسته قینه یان هه یه و نه ویژدان... نیچیر گه لیکیان له باغی کدا گه مارو داوه، رپی فیرار کردنیان لی گیراوه، به فیشه کهیش ده یان کوژن... ئەم هه یان به راوی پیاوی مه ردانه ناژمی رد ریته...

٤٢ – لیژمه دا ئاماده کهر و وه رگیژی فارسی، تووشی هه له ییکی هونهری بووه، دیکه تی ئەوه ی نه داوه، ئەم که ره به سته زمانه، هه ره له ئیراندا بووه و فه ره نگه ستانی نه بینیه، تا گه وره پیاویکی فه رهنگی قسه ی له گه لدا بکات و ئیعترافی بو بکات، مه به ستم له م روونکردنه وه یه ئەوه یه که ئەم کتیه یان به جوانی (نه یان فارساندوه) (م).

فہسلی سیژدہم

وهك له فەسلێ پێشوو، وەدەم دابوو سەرگوزشتە و ژيان ئەحوالی
(ليان) و چۆنەتی ئاشنايەتيم لهگەڵيا باس كەم...

زۆر لەمیژ بوو (ليان-م) دەناسی، لە مالى ئاسنگەرى له قەسەبچەييدا
دەژيا، ئا لەويدا له دايك بووه، وهك خۆى بۆى گيڤابوومهوه، شەش مانگ
بەسەر تەمەنيا تێنەپەرپبوو، پشیلەييك له مالى ئاسنگەرەكە و لە مەتبەخدا
پارچە گۆشتى دەفرينى و دەچیتە دەرى و لیان-يش دواى دەكەوى، پشیلە
دزەكە له ترسى گیانى خۆى رادەكاته سەر دارى، وهك ركه بەرایەتيكردنى
-ليان- لەسەر چله بەرزەكانى درەختەكەدا دەست بە خواردنى گۆشتەكە
دەكات، (ليان) نەیدەتوانى هەلگژیتە سەر درەختەكە، وهك حەسودانى
هەرزە بەتوورەپییەوه دەوهرى و بەدەورى درەختەكەدا دەسووراپیەوه،
هەندى منال له مەكتەبەوه دەهاتنە دەرى و بۆ مال دەچوون (ليان) یان له
پایینی درەختەكەدا بینی، پشیلەكەشیان لەسەر درەختەكەدا بەرچاو
كەوت... گەلى بەردیان له ژیر درەختەكەدا كۆكردهوه، تەرزەى بەلايان
دابارانده سەر پشیلەكە، له بەرزى درەختەكەوه بۆ نشیوى میحنەت
خستیانە خواری، هێشتا بلاچەى ئاگرى شەرخوازی منالان
دانەمرکابوووه، ژيانى پشیلە بەسەرچوو، سەرى ببوو جیى پى لهقەى
لەسەریەكى منالان...

(ليان) گوتى: من بەبى مەبەست بوومه هوى كوشتنى پشیلەكە، گەلى

په شیمانی ئەم کرداره بووم، ئیدی ئەفسوس و په شیمانی تێمهوه ئالان، ئاسمانیش نهیویست جهزای من تهنها په شیمانی و ئەفسوس بیټ بو ئەم گوناھەم... پوژگار هه موو پرفتاری له زاگیره ی خویدا تو مار دهکات، نزیك و دوور، هه مان پوژ له به شیوه ییکی دی، که هاوسهنگی ئەو کردهویه بیټ، دههینیتته بهرچاوی خاوهن ئەو کردهویه، پاداشتی ئەحمق و نهزانیس له پوژگار داوا دهکری... پوژگار بهوه ناوهستی که بیټه شاهیدیک و بهس. جهزا و پاداشتی خو ی دهخاته مستی خه لکانهوه، به کورتی کوشتنی پشیله که نه بووه مایه ی ئەوه ی ئاگری غهزه بی منالانی دلر هق بکوژینیتتهوه، دهووبه ری (لیان) دهگرن و ئەسیری دهکن هه ریه که و به جوړی لی دعات، دهست و پی و کلکی ده بهستن، یه کیکیش گو ییه کانی توند دهگری، یه کیک ی دیش پشتوینه که ی دهکاتهوه، ملی ئەم حه یوانه ی پی ده بهستی، به رهو پووباره که (سه گکیشی) دهکن تا له ویدا بیخنکین... بهر یکهوت هه ندی جووتیار که به شیکی پووباره که یان جیا کرد بووهوه بو ئەوه ی ئاوی کینگه کانی خو یانی پی بدن، ئاگری توو به یی ئەم منالانه ده بین - لیان - ی بی چاره رزگار دهکن، به نیوه گیان (لیان) ده به نه وه بو ماله که ی... یه ک دوو مانگی له زادگاکه ی خویدا مایه وه، ژنه ئاسنگه ره که به مێرده که ی گوت: ئەوهنده خو راکمان نییه به جار ی دوو سه گ راگرین... دایکی لیان بو پاسی ماله که سه رو زیاده...

لیان گوتی:

- منیان له پشتی ده رگاکه جی هیشت، ده رگیان له پوومدا داخست... له پووی وه فاوه، که لکاوه به سروشتی ئیمه وه، چه ند پوژی له دهووبه ری ماله که دوور نه که وتمه وه، ئاسنگه ره که له پووی پووداریه که ی مندا، جوامیریکی نه نواند، له سه ر خواست و مه یلی ژنه که ی گوریسیکی له گه رده نم به ست، منی بو گوندی (موسائاباد) برد و به ره لای کردم...

ژنه قهچپه، خاوهنه پېشووکه، که له فەسلې يه که مدا باسم کردبوو، ئەم سەگه به بې خاوهن دەبيني، بۆ ئەوهی پاسی ماله که ی بۆ بکات، دەبیاته لای خۆی، هاوژمانیش منی کرپوو، من ئەوهنده پیر نه بووم به لام (لیان) له من گه نچتر بوو به هه مان جوړ، خاوهنه قهچپه که ی من که ئازاری دەدام ئاوه اش ئازاری ئەو حیوانه بې چاره یی دەدا، به شی له ئازاردانه ی من ئەوه بوو ئالفی که م دەدامی، تهنه قووتی لایه مووتی پی دەدام.

(لیان) له گه ل مندا خو شیه ویستی پهیدا کردبوو، هه رکاتی پارووه نانیکى دهر فاند، دهیه ئنا بۆ من و تکای لی ده کردم له جیاتی ئالف و جو هه ندی برسیه تیمی پی که م که مه وه، به (لیان) م دهگوت:

– هاوړپى نازیزی من، ئەوهی وه ده ستت هیناوه، خۆتی لی بې به ش مه که، لی گهړی با من به م برسیه تی و بې چاره یی به وه بمینمه وه...

وه لامی دەدامه وه دهیگوت:

– من له رپی دییه وه ده توانم خوړاک وه ده ست بینم، تو که درک دهخوی و بار ده به ی، به سه د دهردیسه ری و فه لاکه ته وه به کا وشک قه ناعه ت ده که ی، به لام ئەم پارووه نانه بۆ جهسته ی ناتوانت، هیزیکى ده داتی، نابى ده سه بر داری ئەمه بیت، ده بی له گه ل دۆستی هاوړپى خۆت – که شاهیدی ئەم به ده به ختییه ی تو یه – دلسۆزتر بیت، من وه کو تو بالا و جه فا و ماندوویه تیم له سه ر نییه، من به ده ست و پی هه ول ده دم سکی خو م پر که م، ئەمه چکۆ له ترین خزمه تیکه، بی عزوور هینانه وه لی می قبوول بکه... به ئەوه پهری سوپاس گوزارییه وه، هه ر پۆژه و پارووه نانیکم لی وه رده گرت، شه وانیش له ته ویله دا گویمان بۆ قسانی یه کدی هه لده خست و خو شگوزهران بووین، جوانترین له زه تمان ئەوه بوو، مه جلیسمان ئەغیاری تیا نه بوو، خه لوه تیشمان بی مودعی بوو...

دلنیا یی ئیوه گه ل که خواست و دیدتان، تهنه و تهنه به ده نگ

گوزارشتی لی دھکری، باوهر ناکهن، ئیمه‌ی حه‌یوانی بی زمان، چۆن له خواسته‌کانی یه‌کدی حالی ده‌بین و درکیان پی ده‌کهن... حه‌قتانه ئه‌گهر ته‌عجوب بکه‌ن! چونکه ئیوه پله و راده‌ی هۆش و درکتان بالاتر نییه له سنووری له‌فز و وشه، ئیمه به‌راده‌یی‌ک له ئیشارات و حه‌ره‌کاتی چاو و گوئی و کلک و سه‌ر، مانا ورده‌کانی یه‌کدی تی ده‌گه‌ین، هه‌رگیز عه‌قلی ئیوه به‌مه نه‌گه‌یشتوه...

شه‌ویک لیان - م بینی گه‌لی غه‌مبار بوو، پرسیم و گوتی:

- دووری له ئیوه، گه‌لی بیزارم ده‌کات... چونکه ئه‌مپرۆ خاوه‌نه قه‌حه‌په‌که‌مان ده‌یگوت (ده‌بی ته‌واوی رۆژ سه‌گه‌که له تاریکیدا به‌سه‌رتیته‌وه، شه‌وانیش به‌ریدری تا پاسی ماله‌که بکات).

ئیدی به‌رۆژ ده‌مه‌سه‌تنه‌وه و شه‌وانیش ئازادم ده‌که‌ن. کاتیکیش ئازاد ده‌بم ئه‌و کاتانه‌یه که هه‌موو ده‌رگا‌کان داخراون، ناتوانم هه‌ندی نانت بو و ده‌سه‌ت بیتم...

به‌(لیان) م گوت:

- پیم وایه، به‌ندکردنی تو، دژواتره له‌وه‌ی که برسی بم، له مه‌یش به‌ولاوه دوینی نیمچه کونی‌کم دۆزیوه‌ته‌وه، ده‌رپوانیته سه‌ر عه‌نباری یۆنجه... ئه‌مپرۆیش بایی پیویست یۆنجه‌م هیناوته ده‌ر و خواردومه... پاش ئه‌مه‌یش، خو هه‌موو رییه‌کان نه‌گیراوان.

لیان، که ئه‌م مژده‌یه‌ی بیست شادمان بوو و گوتی:

- پاش فراقم له تو، چی بکه‌م؟

گوتم:

- دیسانه‌وه، به‌شه‌و و رۆژ له یه‌کدی بی خه‌به‌ر نابین...

سه‌به‌ینی، وه‌ک لیان باسی کردبوو زه‌عیفه قه‌حه‌په‌که (لیان) ی به‌سته‌وه،

من به تهنها مامه وه، کاتی ئیواره لیان رپسمانه کهی خوئی جوی و ئازاد بوو، له زیندانه کهی هاته درئی... زعیفه قهچپه که ئاگای له مه بوو، کورپه کهی خوئی بانگ کرد، به ههردووکیانه وه لیان-یان گرت به هه مان گوریس که پارچه ییکی به گهردنه وه مابوو لیان دها، ئه و بی چاره یه، فریادی دهگه یشته ئاسمان، به سه رسورمانه وه له تهویله که وه هاتمه درئی. به هانای دهنگی هاوړیکه مه وه چووم، هه رکه حاله ته که م بینی، به دگان بازووی کورپه که م گرت، چه ند لووشکه ییکیشم بو لای دایکی نارد، لیان نه جاتی بوو، به ره وگو شه ییک رویشته، گاز و لووشکه ی منیش جیی خوئیان کردبو وه، کورپه به لایه کدا که وت و دایکه ش به لاییکی دیدا، خه لکی نیو مال وه ئاگاهاتن، ئه م دوو شه رپه نگیزه یان برده ژووری منیش فرسه تم وه ده ست هیئا، له گه ل (لیان) دا که وتمه قسان، وه عدم دا حه قی ئه و لیدانه ی که به ری که وتوو ه بو بکه مه وه... ئه مه بوو، هه ر پوژه و به جوړیکی جیاواز زیانم به خاوه نه قهچپه که ی خو م ده گه یاند، بو نمونه:

پوژئی دوو منالی سواری من ببوون، منیش به مه به سه ته وه به ته نیشتی رووباره که دا رویشتم، هه ردوو مناله که م هه لدا یه نیو ئاوه که... ئه گه هه ندی جلیشور له وی نه بان ئه وا هه ردووکیان ده خنکان...

پوژیکی تر له نیو باغچه ی ماله که دا، که وتمه دووی کچه سی ساله که ی، له پشتی منه وه راپکرد و هاواری ده کرد، ئه م لاوازییه م بینی گه شامه وه، پوژیکی دی دوو سه به ته هیلکه یان لی بار کردبووم بو بازارپیان ده برد، له ناوه ندی پیداهک ئه وه ی هه موو ئازای له شم کو لنجی کردبی، خو م دایه سه ر زه وی، دوو سی گه وزانه وه ی که رانه ی چاکم دا، هه موو هیلکه کان شکانه سه ریه ک...

پوژیکی تر، هه موو پو شاکه کانی ئه و ماله یان شو ردبوو، به سه ر ته نافدا هه لیان واسیبوو، یه که یه که به دگان هه موویانم هیئا یه خواری، خستم نه

سەر ئەو زىلدانەى كە بۆ پەيىنى زراعتە تەكەيان ئامادەيان كىردىبوو، بە دەست و پى پۆشا كە كانم تىكەلى ئەو زىلە كىرد، چ كە سىكىشىم لىوہ دىار نەبوو، گومانىشىيان لە من نە دە كىرد... ئاگام لى بوو عەسر خاوەنە قەھپە كەم گلەيى و سەرزەنشتى خىزمە تىكارە كەى دە كىرد، ئەم گوناھەى خستە ئەستۆى، كارە كەرە كەيش لە بەر دلتەنگى خۆى منالەكانى خاوەنە قەھپە كەمى ئازار دەدان، منالانىش لە مرىشك و ئەو مەرپانەيان دەدا كە لە مالە كەدا بوون... ئەم بگرەو بەردەيە و جنىو بەيە كدى گوتنە، ئاگرى دلى منى دادەمركاندەوہ بەئاسپايش زەردەخەنەم دەھاتى... تا ئەو كاتەى كە ئىوہ خۆتان دەيزانن و لاتان مەعلومە كە لە جومعە بازارە كەدا، چۆن خاوەنە قەھپە كەم لەگەل زەويدا تەخت كىرد و بە چ جورىكىش فىرارم كىرد... ئەم كىنەيەى من بۆ ئەو زەعيفەيە زياتر لە بەرئەوہ بوو، ئازارى دۆستى ئازىزم (لىان)ى دەدا...

پۆژى كەسىكى راپچى بە (موسائاباد) دا تىپدە پەرى، لىان دەناسى كە سەگىكى رەسەنە و زوو فىرى تەعلیم دەبى، دوو سەد قران دەداتە مىردى زەعيفە كە و لەگەل خويدا دەيبات، دوايى چۆن گەيشتووەتە دەستى بارام، ئەمەيان نازانم... من كە ھاتمە مالە كەى بارام ھاورپىيە كەى خۆم بينى و ناسىمەوہ، زۆر بەى كاتە كان بەيە كەوہ بووين، گەلى لە زەتمان لە قسانى يە كدى وەردەگرت...

پاش كوژرانى لىان ئەو ھەندە غەمبار بووم، ئەو ھەندە مەلۇول و دلگران بووم. چەند جارى ئارەزووى مەرگى خۆم دەخواست.

فہرستی چوار دہم

مهپټر، تیماری کردم، ژیر كلك و بن بالی شوږدم، کورتانی لېنام و هاوساری گرتم، به‌حه‌یده‌رعلی سپاردم... نيمه‌ی چوار نه‌فهر له گوند هاتینه‌ده‌ری، قه‌نبر سوارى من ببوو، هه‌ردوو کورپه‌که‌ی دیش له‌لای راست و چه‌پمه‌وه‌ه‌ره‌که‌تیا‌ن ده‌کرد، به‌سه‌عائى گه‌يشته‌ه‌ره‌شماله‌کان رپککه‌وت‌ئو‌ه‌ر‌وژه‌جومه‌ه‌بوو، زوربه‌ی خه‌لکانى قه‌سه‌بچه‌که‌بیکار بوون، بو‌دیده‌نى‌ئو‌وان‌هاتيوون، له‌نيو‌ره‌شماله‌کاندا ژن و پياوړیکى زور له‌دهورى‌یه‌کديدا‌کوښوونه‌وه، ژنان فالیان ده‌گرته‌وه، خه‌ریکی به‌خت خویندنه‌وه‌بوون، پياو‌انیش‌سه‌رگه‌رمى‌سه‌یر‌کردنى‌ئو‌ه‌گه‌مه‌تایبه‌تیه‌ی‌قه‌ره‌جه‌کان‌بوون، یه‌کى‌له‌و‌گه‌مانه، ئه‌مه‌بوو: که‌ریکی‌راهینراو‌هه‌رشتیک‌خاونه‌که‌ی‌پيى‌گوتبا، ئیتاعه‌تى‌ده‌کرد، نيمه‌کاتى‌گه‌يشتين‌چاوه‌روانى‌ياریه‌که‌بوون، له‌چه‌قى‌بازنه‌یه‌کدا‌قه‌ره‌جیک‌له‌گه‌ل‌که‌ریکی‌راهینراو‌هه‌ستابوون، هیشتا‌ده‌ستیا‌ن‌به‌نمایشه‌که‌نه‌کردبوو، نيمه‌یش‌له‌گوشه‌ییکدا‌جیمان‌بو‌خو‌کرده‌وه...

ئو‌قه‌ره‌جه‌ی‌ناوى‌کورد‌ئو‌غلو‌بوو‌ده‌ستى‌به‌قسان‌کرد‌و‌گوتى:

– يا ايها الناس! که‌ره‌که‌ی‌من‌که‌ر‌نیه، جه‌وه‌ه‌رى‌عه‌قل‌و‌هوشه، به‌رجه‌سته‌ترین‌سولاله‌ی‌زه‌وق‌و‌زانسته، ئه‌گه‌ر‌باوه‌رناکه‌ن‌فه‌رموو‌سه‌یرى‌سه‌لیقه‌ی‌که‌ن‌به‌چاوى‌خوتان‌بیبینن...

چه‌پکه‌گولیکى‌به‌ده‌سته‌وه‌بوو، به‌که‌ره‌که‌ی‌گوت:

– ئه‌م‌چه‌پکه‌گوله‌پيشکesh‌به‌جوانترین‌ژنى‌نيو‌ئهم‌جه‌ماعه‌ته‌بکه. که‌ره‌که‌له‌نيوان‌خه‌لکه‌که‌ده‌ستى‌به‌سوورانوه‌کرد، چه‌پکه‌گوله‌که‌یشى‌به‌ده‌مه‌وه‌بوو، دایه‌ژنى‌کورد‌ئو‌غلو، پاشان‌گه‌رايه‌وه‌بو‌لای‌خاونه‌که‌ی‌خوى‌بى‌جووله‌هه‌ستا...

کورد‌ئو‌غلو‌کلاویکى‌له‌ل‌باد‌دروستکراوى‌هینا، دایه‌که‌ره‌که‌و‌پيى‌گوت:

– ئه‌م‌کلاوه‌بخه‌ره‌سه‌ر‌ئه‌حمه‌قترين‌که‌سى‌نيو‌ئهم‌جه‌ماعه‌ته.

پهگه‌زی من، یا که‌ریه‌تی ئەو بزواندی، کلاوه‌که‌ی هینایه لای من و له به‌رده‌م و له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا داینا... خه‌لکه‌که ده‌ستیان به‌پیکه‌نین کرد، منیش له‌پاده‌به‌ده‌ر غه‌مبار بووم... زانیم ئولفه‌ت و میهره‌بانی ئەم ژنه، نه‌فرین و ترسیش له‌وانی دی، وای کرد چه‌پکه‌گوله‌که‌ بوژنه‌که‌ به‌ری... به‌لام کلاوه‌که‌ی بوچی بو من هینا و منی له‌هه‌مووان به‌ئه‌حمه‌قتر زانی؟ بو ئەوه‌ی ئەم سووکایه‌تییه له‌سه‌ر خۆم لایه‌م، به‌دگان کلاوه‌که‌م به‌رز کرده‌وه، چومه‌نیو ئاپوره‌ی خه‌لکه‌که‌وه‌ ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و لای کورد ئوغلو رۆیشتم، هه‌ردوو ده‌ستم خسته‌سه‌ر شانه‌کانی کلاوه‌که‌م به‌جۆری له‌سه‌ر سه‌ری چه‌سپاند، تا لووتی له‌ژیر کلاوه‌که‌دا په‌نه‌ان بو... کابرای قه‌ره‌ج له‌ترسا به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سوورایه‌وه، منیش هه‌ردوو پیم له‌زه‌مین گیر کرد، راسته‌وراست وه‌ستام، ئاماده‌بووان به‌جۆری ده‌ستیان به‌پیکه‌نین کرد، زۆربه‌یان که‌وتنه‌سه‌ر زه‌وی، من فاتح و سه‌رکه‌وتوو، تو‌له‌ی خۆم له‌کورد ئوغلو سه‌نده‌وه... ئیمه‌گه‌رینه‌وه‌ بو‌گونده‌که‌ی خۆمان، خه‌لکه‌که‌یش به‌ره‌و قه‌سه‌به‌چه‌که‌ گه‌رانه‌وه. ئەو سووکایه‌تییه‌م له‌سه‌ر خۆم لایه‌م و به‌هه‌وای نه‌فس ئەزه‌یه‌تی کورد ئوغلوم دا، خۆم به‌زیره‌ک له‌قه‌له‌م ددا، پاشانیش ئازاریکی گه‌لی سه‌ختم چه‌شت...

برایگان... له‌به‌رئه‌وه‌ی باس له‌قه‌ره‌جه‌کان کرا، ئەه‌گه‌رچی به‌ده‌ر له‌مه‌به‌ستی من ده‌م‌ه‌وی له‌مه‌ر ئەم تایفه‌یه‌وه‌ قسان بکه‌م و به‌ئیه‌وه‌یان بناسینم، چونکه‌ به‌شیک‌کی که‌می ئیه‌وه‌ نه‌بی، ئەسل و نه‌سه‌بی ئەم تایفه‌یه‌ نازانن، ئیمه‌ین له‌مه‌ر سولاله‌ و نه‌ژادی به‌نی به‌شه‌ر فه‌یله‌سوفانه، ته‌حقیقاتمان هه‌یه... بزانه، تایفه‌ی قه‌ره‌جه‌کان له‌هه‌ر مه‌له‌که‌ته‌ و ناویکی تایبه‌تیان هه‌یه، به‌پر‌وای هه‌ندی له‌قه‌بیله‌کانی تاتار، له‌دوو سی‌دوره‌ی جیا‌وازدا له‌دوره‌به‌ری دیواری چینه‌وه‌ هه‌ج‌ره‌تیان کرد‌وه و گه‌یشت‌ونه‌ته‌ رۆخه‌کانی پر‌وباری جه‌یحون، له‌ویدا په‌رت بوون بو ئیزان و هیند و ده‌شتی قه‌بجاق^(٤٣) له‌ده‌شتی قه‌بجاقه‌وه‌ بو‌ر‌وسیا

٤٣- ده‌شتی قه‌بجاق: سه‌رزه‌مینی نیوان (چین) و (ماوراء‌النهر)ه.

له ویشهوه بو ئه وروپا په راگه نده بوون، ئه مه ره ئیکی سه خیفه، ته نها ده لیلکیش ئه وه ده سه لمینې که ئه مانه له تایفه ی تاتارن ئه وه یه که له هه ندی شوینی ئیراندا، هه ندی ناویان به سه را سه پاندوون وه ک سوزمانی (مان) له زمانی کوئی هیاطله (٤٤) و صقالبه (٤٥) به مانای پیاو دیت، وه کو تورکمان و گرمان و نزدمان (٤٦) و مانه ندی ئه مانه ییش جگه له مه ییش ه یچ ده لیلکی دیش به ده سه وه نییه، ئه م پیوه ره ش له ئه وه په ری لاوازی دایه...

به لام ئه وه ی سه لمینزراوه، ئه م تایفه یه - خلقتا و خلقا - وه ک خولق و ره وش و خو و خده له نه ژادی ئارییه کانن، که به شیکی ئه م گروهه، به ر له هه وت هه زار سال له رۆخه کانی رووباری سه یه ونه وه بو ئیران و هیند ه یجره تیان کردوه. لیکچوونی خووخده ی ئه مانه به هیند و سند و بلوج و خه لکی خوزستان و هه ندی ته وائیفی عه رب، لیک نزیکن و هه ستیان پی ده کری...

ئه گه ر ته وای تایفه کانی جه زیره ی عه رب، ئه سه لن سه ر به م تایفه یه نه بن، ئه وا بی شه باهه ت نین له گه ل ئه مانه دا... ئه م تایفه یه له ه یجره تی یه که میانه وه له ئه فغانستانه وه چوون بو بنباب له رۆخه کانی گنگدا وه ستان، له م رپیه دووردریژدها هه ندیکیان نیشته جی بوون، هه ندیکی دیشیان ری دییان گرت به ر، له وه دوور به ردها په راگه نده بوون،

٤٤- هیاطله: جه معی هیتال-ه میلیه تیکی زهرد پیستن و بیابان گه رن له سه ده ی دوومه ی میلادییه وه، له روسیا نیشته جی بوون، ده سه یه کیان به سه رۆکایه تی ئایتلا هیرشیان کرده سه ر ئه وروپا و رۆم، به شیکی دیی ئه م میلیه ته له توران نیشته جی بوون به ناوی هه یاتیه وه ناسراون، هه روه ها له گه ل ساسانییه کانیش جه نگیان کردوه.

٤٥- صقالبه: جه معی صقلابی: یوگسلافییه کان.

٤٦- گرمه ن: ژهرمه ن، میلیه تانی شیمالی ئه وروپا، ئه لمان. نردمان: نیشته جییه کانی شیمالی ئه وروپا... نه رمه ن.

به‌تپه‌پرینی پوژگار و تیکه‌ل بوونیان له‌گه‌ل تایفه‌کانی دیدا به‌تایبه‌ت له‌گه‌ل قه‌بيله موهاجیره‌کاندا، شیوه‌ی تایبه‌تی خوینیان له‌ده‌ست دا، به‌تایبه‌ت دوو‌هزار سال به‌ر له‌ئێستا برسیره‌تیکی گه‌وره له‌پوخته‌کانی گینگدا پرووی دا، به‌شیکی زوری ئەم تایفه‌یه کوچیان کرد به‌رهو پوخته‌کانی که‌نداوی فارس تا که‌ناره‌کانی فورات پویشن، له‌ویدا نیشه‌جی بوون هه‌ندیکیشیان له‌جه‌زیره‌ی عه‌رب و شامه‌وه، به‌رهو میسر پویشن...

هیجهرتی سیه‌هه‌میان له‌زهمانی ئەمیر ته‌یموردا بوو، پاش ئەوه‌ی ئەمیر ته‌یمور سه‌رکه‌وته سه‌ر (یولدرم بایه‌زید) سولتانی عوسمانی زوربه‌ی ئەم تایفه‌یه‌ی له‌هینده‌وه گه‌رانه‌وه بو ئیران، له‌پێ ئیرانیشییه‌وه به‌رهو ئەرمه‌نستان، پاشان بو ئاسیای بچوک کوچیان کرد، له‌بواری (گالی پولی)یه‌وه به‌رهو ئیستامبول، له‌ویشه‌وه بو پوم، تا له‌ته‌واوی ئەوروپادا په‌راگه‌نده بوون، جگه له‌وانه‌ی که له (جبل الطارق)ه‌وه چوونه ئیسپانیا و پورتوگال، له‌میسریشه‌وه به‌رهو ته‌رابلوس و تونس و جه‌زائیر و مه‌راکش پویشن...

ئوه‌ی که لی‌کوڵه‌ره‌وه‌کان ده‌ستنیشانیان کردووه، ئەم تایفه‌یه له سه‌ره‌به‌ری زه‌میندا هه‌ن و له هه‌ر مه‌مله‌که‌تیکیش ناویکیان هه‌یه بو نمونه:

فه‌ره‌نسییه‌کان پێیان ده‌لێن (بوهیمن) ئینگلیزه‌کان به (ژیسی) ناویان ده‌بن که گوايه له‌میسروه هاتوون، هۆله‌ندییه‌کان پێیان ده‌لێن (کیرد) په‌نگه‌راستکراوی کورد بن، خه‌لکی ئیستامبول به (حه‌بانوس) ناویان ده‌بن، یانی شه‌یتان، له‌هیند پێیان ده‌گوتری مانوشی و کالووسند، له‌نیوانی خویندا له‌یه‌کدی ده‌پرسن: خه‌لکی کویت؟ ده‌لێن (سند) یانی سندی.. سویدییه‌کان به (فنت) ناویان ده‌بن یانی گه‌دا، سوآکه‌ر بوه‌تانیه‌کان به (زیگت) ناویان ده‌بن، مه‌جه‌رییه‌کان به (فاره‌هینک) یانی

تایفه‌ی فرعه‌ونی، ناویان دهبەن، ئەعرابیش بە (حەرامی) ناویان دهبەن... یۆنانییەکانیش بە (لاری) ناویان دهبەن... زۆربە‌ی ئەوروپییەکان بە (زنگاری) ناویان دهبەن، رەنگە مەبەستیان ئەو بە‌ی کە ئەمانە لە تایفه‌ی (زنج) زنجین... عوسمانییەکان بە (چنگانە) ناویان دهبەن... ئێرانییەکان بە سوزمانی، قەرەج بیژنگ ساز، کولی (کاوه‌لی) ناویان دهبەن، خەلکی ئەفغانستان (لولی)یان پێ دەلێن، ئەرمەنییەکان بە (پوشەر) ناویان دهبەن لە بەرئەوه‌ی ئەم تایفه‌یه‌ لە هەموو شوێنیکی جیهاندا هەن، بەزمانی ئەه‌لی ئەو مەملەکەتانه‌ قسە دەکەن کە تیایدا دەژین، بەلام لە زمانی خۆیاندا وشە‌ی سانسکریتی بەکارده‌یێن، لە نیوان خۆیاندا زمانی تایبەتی‌شان هەیه... ئەگەر (کولی)یە کە لە هیندەوه‌ بچێت بۆ ولاتی ئینگلیز، ئەوا قەرەجەکانی ئینگلیز لە زمانەکە‌ی تێ دەگەن... ئەگەرچی هەر تایفه‌ییکی ئەوان لە هەر مەملەکەتێکا بێ، بەرپووکەش تابعی دین و ئایینی ئەو مەملەکەتەن بەلام لە باتیندا شیوازی تایبەتی ئایینی خۆیان هەیه، ئەویش جوړیکی لە بته‌رستی، ئەلبەتە پەرەویشی دەکەن. لە هەر شوێنیکی زویدا بن، خەریکی گەوادی، بێ غێرەتی، دزی و قەویدەیی و ساخته و فرتوفیلن، هەرگیز عاده‌تی ئەسلی خۆیان تەرك ناکەن... زۆربە‌یان بەژن بلندن، موویان رەش و مەیلەو لووله، گۆناو پیستیان گەنم رەنگە، دگانه‌کانیان سپین بەتایبەتی ژنانیان لە ئەوپەری جوانیدان، خەریکی رەمل گرتنەوه‌ و سیحر و مەسخەرەبازی و حیوان بازین، کە پیشە‌ی سەرەکی ئەمانەن تا ئیستا نەبێنراوه‌ کەسێکی ئەم گروپە دەستیان بە‌علمی بەرز و سەنعەتی نایاب گەیشتبێ، یەکە‌مجار کە چوونە خاکی فەرەنگ لە سالی هەزار و چوارسەد و حەفدە‌ی زایینی بوو، کە لە خاکی عوسمانییەوه‌ چوونە (مولداقی) لە هەزار و چوارسەد و بیست و حەوت چوونە فەرەنسا، لە سەرەتای چوونیاندا زاناکانی مەزەه‌بی، دەرکردنی ئەوانیان لە (فرانسوای یەکە‌م پادشای فەرەنسا داواکرد)...

چەندىن جار لە ولاتى فەرەنگەوہ راونران، پاشانىش ھەر گەر پاونەتەوہ، ئیستا لە تەواوی ئەوروپادا پەراگەندەن ئیستایش لە ئیراندان... نیشتەجی نابن، مەیلی کشتوکال و شوانکارەییان نییە... تەنھا ئەوئەندە ھەيە لە ولاتانی فەرەنگدا لەجیاتى پەشمال، لە نیو گالیسکەى گەرەدا دەژین، لە ناوئەواندا ژیان دەگوزەرینن، لە شاریکەوہ بو شاریکی دی ھىجرەت دەکەن.

فہرستی پازدہم

مەمشى لەخۆبايىي كە ليان-ى ھاوپى ئازىزى منى كوشتبوو، بەرپودارى و گەوجىيەو. پاكانى بۇ خۆى دەھىنايەو، پاش ماويەك لەگەل باوكيا، ھاتنە مالى ھەيدەرەلى، ھەركاتى كە ئەوم دەبىنى ئەوئەندە ھەلدەچوم، نەفرەتم لە زار دەھاتە دەر، لەرزم لى دەنىشت ھەمىشە دەمويست فرسەتى و دەست بىنم، كارەكەى بى ئارەق پشتن بۇ جى نەھىلم، چونكە ھىشتا سيفەتى بەخشىن و چاوپوشى - كە ئىستا ھەمە - ئەوئەندە نەمبوو... ئەم منالە شەرەنگىزە لاف و گەزافى بۇرپەشىدى خۆى لى دەدا وەك عادەتى ھەموو لەخۆبايىي كەسى بەھىچ نەدەزانى، چەنى خۆپەسەند بوو لە ناخىشدا دوو ئەوئەندە ترسنۆك و جەبان بوو.

ئەو رۆزەى كە ھاتمە مالى، لەگەل ھەيدەر و سەفدەر و قەنەبەر لە باغچەكەدا يارىيان دەكرد، منىش لە گۆشەيىكدا خەرىكى لەوەر بووم، گويم لە فرىادى قەنەبەر ەلى بوو كە دەيگوت:

- ئەى ھاوار فرىام كەون، دەريازم كەن، لە چنگى ئەم جانەوەرە نەجاتم دەن.

ھەيدەرەلى پرسى:

- چ ھەوانىكە؟ ئەم قىژە و ھاوارەت لە چىيە و لە چى دەترسىت؟

قەنەبەر دەگريا، بەپەنجە بۇقىكى نىشان دان.

منالەكان بەپيڭكەنين دلنەوايى قەنبەريان دەداپەوہ... مەمش نزيكى بووہوہ و گويچكەى گرت و گوتى:

- منالى ئەحمەق... لە بۆقيك دەترسى، كە ئازارى بۇ كەس نيه... لە كاتيكدە من لە شير و پلنگ ناترسم، لە پروياندا بى باكم...
سەفدەر گوتى:

- ئەى ئەو رۆژە جالجالۆكەيىك بەقەد پۆشاكەتەوہ بوو نیشانم داى، بۆ ترسايىت، لە جيپەكەى خۆتەوہ بەرزبوويتەوہ...
مەمش گوتى:

- من بە جوانى قسەكانم تۆم نەژنەوت... واتزانى لە ترسان راپەرپيم، كە چاكەتەكم داكەند لە ترسانا نەبوو، بەلكو تا ئەوكاتە جالجالۆكەكم نەبينبوو، ويستم بيبينم و بزاتم داكم بۇ ھەند لەم جانەوہرە دەترسى و نيش بزاتم ئەم جانەوہرە چيپە؟
سەفدەر گوتى:

- درۆ دەكەى! ئەى بۆچى گريايىت؟
مەمش گوتى:

- گريانەكەى من بۆ لاوازى و بى چارەيى داكم بوو، كە چۆن دەبى ئينسان بەم ھەموو توانايەى خۆيەوہ، لە ھەيوانىكى بى توانا بترسى...
بەكورتى، پاش سەعاتى ئەم چوار منالە لە ژير سيبەرى درەختى ئەمرودى (٤٧) دانىشتبوون، لە ھەموو باسك دەوان، من لە باغەكەدا بۆقيكى چكۆلەم بەرچاو كەوت و بەدگان گرتم و بەئاسپايى نزيكى منالان بوومەوہ، گيرفانى چاكەتەكەى مەمش كرابووہوہ گەلى بەئاسپايى و لەسەرەخۆ، بېچووہ بۆقەكەم خستە گيرفانيپەوہ و كشامەوہ و چومە كەنارى، چاوپرپى سەرئەنجامى ئەم كارە بووم... مەمش دەستى بۆ

٤٧- ئەمرودى: جۆريكە لە ھەرمى.

گيرفانى برد، نۆك و كشميش دهر بېنى، جانە وەرئىكى تەر و لينج
بەردەستى كەوت، لە جېيەكەى خۆيەو بەرزبوو و ھاوارى كرد:

– بۇ خاترى خوا فريام كەون... حەيدەرەلى توغيانى باوكت تومەرگى
(اقاباجيت) (۴۸) فريام كەو پزگارم كە.

حەيدەرەلى پرسى:

– چى بوو؟

گوتى:

– نازانم، حەيوانى لە گيرفانەكەمدا دەجووئيتەو... زووكە لە گيرفانم
دەرى بېنە... ئاي مردم فريام كەو...

سەفدەر گوتى:

– تۆ نەبووى ئىستا بە شان و بالاي خۆتا هەلتدەدا، گوايه لە شير و
پلنگ ناترسى... چى بوو، چييه وا لە جانە وەرئىك كە لە گيرفانتدايه، هەند
دەترسى و ھەراسانت لەبەر ھەلگيراو؟

ھەرچونئىك بىت چاكەتەكەى لەبەر خۆى داكەند و دوور ھەلى دا،
حەيدەرەلى، گيرفانى چاكەتەكەى ئەمدىو ئەودىو كرد، بۆقەكە رايكرد،
نۆك و كشميش كەوتنە سەر زەوى...

گوتيان:

– ئاسوودە بە دوژمن فيرارى كرد، چاكەتەكەت لەبەر كەو ھەند
مەكرووزيۆ... مەمش بەجورى ترسابوو، سەراپاي لەشى دەلەرزى، نەى
دەتوانى چاكەتەكەى لەبەر بكاتەو تا حەيدەرەلى يارمەتى دا، ئەوجا
چاكەتەكەى لەبەر كەردەو.

قەنەبەر بەپيگە نينەو گوتى:

- ئاگادار بې، مېش و مەگەز نەچچو بېتە ئاستە پى چاكتە تە تە تە وە.
جارىكى دېش بترسى و زەحمەتېش بخەيتە وە سەر ئېمە!

مەمش لە سەرزەنشتى ئەم منالە تىكچوو، لەبەر كەمدلى و ترسنوكى
خوئىشى ھەلچوو، بەناچارى لە دەرگاي باغچە كە وە چوو دەرئى،
منالانىش بەچە پلە و ھۆيا ھە و تەنە دووى، منىش لە دووى منالە كەنە وە
بەزەرىنە وە دەرپوئىشتم، جار جار دە وە ستام، جووتە يېكەم بەرە و ئەو دەنارد،
زىاتر دە ترسا، دەنگى گرىيە و نالىنى بەرە و ئاسمان دەچوو، بەم
شكۆمەندىيە وە بەكۆلانە كەنى گوندا دەمانسوراندە وە، ببوو مایەى
پېكەنەن و مەسخەرەى خەلكى تا لە مەيدانىكە وە كە خەلكىكى زورى لى
وە ستابوو تىمان دەپەراند بو مەيدانىكى تر، پېكەنەنى خەلكە كە زىادى
دە كرد، منىش بەدگان جەكەنىم وا گرتبوو و رامدە تە كەند، ھەر ئە وە بوو
روھى دەر نە دەچوو، دگانە كەنم ھەند تىژ بوون، چاكتە و كراسە كەى تا
دووخىنە كەيم دراند، كە دوخىنە كەى پسا، پېش و پاشى دەر كە و ت، بەنالە و
گرىانە وە لە گوندە وە بەرە و سەحرا كە و تە رى... منالە كەن گەرانە وە بو
مالى. منىش بە تە و اوى خو ش حالىيە وە بەرە و تە و يە كەم چووم...

چەند رۆژىكى پى نەچوو، مەمشى گە و ج، جارىكى دى بو مىلى
خا و نە كەى من ھات، ئە و پەفتارەى لە گە ليا نواند بووم كەم بوو ھەركاتى
مەرگى (ليان-م) وە بىر دەھاتە وە، دەسە لاتم بەسەر ئىرادەى خوئدا
نە دەما. ئە و تەمىكردنە يېم بە كەفى نە دەزانى، دىسانە وە بىرم لە ئازاردانى
و تۆلە سەندە نە وە دەر كە وە...

فرسە تىكەم وە دەست ھىنا، ئەم جارەيان لە برى خوئىنى ھا و رى
ئازىزە كەم تە سكىنى دلم بېتە وە...

ئە و رۆژە جو مە وە بوو، عەسرى ئە و رۆژە ھەيدەرە لى لە باوكى ئىجازەى
خواست لە گە ل مەمش و ئاموزاكەى و قەنەبەر بەسوارى بچنە دەرپى دى و

هەندى بگەرپن، ئەسلانى مەيتەر ئەسپەكەى بارام-ى بۇ حەيدەرەلى
 زىن کرد، كورتانىشى خستە سەر پىشتى ھىستى باربەر و ھىنايە دەرى،
 سەفدەرەلى و قەنبەر، بەجوتە سواری بوون، مەمش منى بۇ سواری بوونى
 خوی ھەلبۇزارد، من لە سەرەتادا بەئارامى و لەسەرەخۆ کەوتمە پرى، ئەوى
 لەبەرئەوى، نەبادا لىم برەوئتەو، تا لە گوند دوورکەوتمەو مەسافەيک
 رىگامان برى. حەيدەرەلى ئەسپەكەى خوی تاودا، سەفدەرەلى و
 قەنبەرىش بەھەمان شپو دەوى کەوتن، منىش بەمەبەستەو لەسەرەخۆ
 دەرپۇشتم، مەمش يەك دووجار حەچەى لى کردم، پاشان بەسەختى
 ھەردو پازنەى کىشايە پەراسووەکانمەو، ھىشتا ھەر لەسەرەخۆ
 دەرپۇشتم، مەمش ھەلچوو، بەو دارەى کە بەدەستىيەو بوو چەند جار
 کىشايە سەر و کەللەم، منىش چاوەرپى ئەم جورە کارە بووم، دەسبەجى
 دەستم بەغاردان کرد، بەچەند ھەنگاوى پىشى ئەسپەكەى حەيدەر و
 ھىستەرەكەى سەفدەر و قەنبەر کەوتم، مەمش کە تىژرەوييەكەمى بينى
 گەلى ترسا، بەھەردو دەست خوی بەگەردنى منەو چەسپاند، دەستى
 بەگرىە و زارى کرد، داواى کۆمەكى لە ھاوړپىکانى دەکرد، نالە و گرىەكەى
 ھاندەرم بوون زياتر تاوى خۆم بدەم و چاکتر غارکەم، بەمەبەستەو
 بەژىر ئەو درەختانەدا دەرپۇشتم کە لق و پۇپيان نزيكى زەوى ببوونەو
 دەست و گەردن و پۇشاکى مەمش دران و بريندار بوون، کە ئەو ناپاکەم
 بريندار کرد وەستام، ھاوړپىکانى گەيشتن کە ئەويان لەم حالەتە بەدەدا
 بينى، ئىدى گەرانەوھەکەمان درىژەى نەکىشا، ويستيان بەرەو مال
 بگەرپنەو... لە گەرانەوھەدا لەسەرەخۆ دەرپۇشتم، من سەيرم کرد ھىشتا
 ئاگرى دلم دانەمرکاوتەو، تۆلەى (ليان)م رەنگە بە جوانى
 وەرنگرتبىتەو، لە نزيكى گوندەکەدا گۆلاويكى پيس ھەبوو، زىرابى ئاوى
 حەمامى دەھاتەسەر، لادىيەکان زىلەکانى خويانيان لەويدا رۆدەکرد، لە
 کاتى زراعتدا وشکيان دەکردەو وەك پەين بۇ بىستانەکانيان بەکاریان

دههینا... نزیکى ئەو گولاوله بوومهوه، ههندی بۆ پێش و ههندی بۆ پاش
 حهرهکهتم کرد، مهشم بهسه رهوخواری ههلهدايه نيو گولاولهکه، تا
 بينا قاقای نو قمی ئەو پيساييه بوو، ئەو به ده بخته دلنيا بوو که
 ئەمجاره يان کو تايي پي هاتوو دهريازبوونی مهحاله، له بهر ترس و
 شلهزان دهست و پيي ده بزواند، منالان بۆ پرگار کردنی مهشم بي توانايي
 خويان ده بري، به پهله چون که سانی خويانيان ناگادار کردهوه.
 ئەسلان-ی مهيتەر بهگوريسیکی دريژهوه، له گهله بارام و براکهی و
 باوکی مهشم نزیکى گولاوله که بوونهوه، به زحمهت هينايانه دهري،
 باوکی مهشم له بهر عهسه بيهت و تووره بوون، پهنگی بوارد بوو، بهو داری
 دهستی، که بۆ ته ميکردنی مهشم ههلی گرتبوو، مهشمی دايه پيش خوی
 منيش دواي ئەوان که وتم، تا سه رته نجامی کار ههله سهنگينم، پروباريکی
 چکوله له نيوان گوندي ئيمه و گوندي باوکی مهشدا ئاويکی به خوري
 تيرپه وو ساردی هه بوو، باوکی مهشم حوکمی کرد، مهشم جله کانی
 داکنی و بيشوات، پاشانيش خويشی بشوات، سه عاتی زياتر مهشم
 به پروتی له نيو ئەو ئاوه ساردهدا بوو، پاش شوردنی پو شاکه کانی و
 جهستهی خويشی گه رانه وه بۆ ماله که يان، منيش به ئەوپهري خويشی و
 شادييه وه پروم له تهويله کهم کرد...

سبهينی بيستم بارام به ئەسلانی مهيتهري دهگوت: ئەم که ره گهلی
 سه رکيش و هه رزه بووه، خوراکي کهم که وه و بيشترسيينه... مهشمی بي
 چاره ی، دوينی هاويشتوو ته نيو گولاوله پيسه که، باوکه ئەحمه قه که يشی
 له پروباره سارده که دا جله کانی پي شوردوو، ههروه ها ناچاری کردوو
 خويشی بشوات، سه رمای بووه، تاييکی گهلی گه رمی لي نيشتوو، وای لي
 هاتوو له ژيانی بي ئوميد بن، من ئەمرو چوو مه (به يدکه نه) بۆ سهردانی
 مهشم، گهلی به دحاله بوو، باوکی دهیگوت: له دوينيو بهم حاله وه
 که وتوو، له بهر ئازاری له شی هه ر دناليني... ئەگه ر چه مووشی ئەم که ره
 نه با، ئەم ماله ئاوه ای به سه ر نه ده هات...

دەسبەجى بىرپارەكەى بارام جىبەجى كرا، تا چەند رۆژى خۇراكيان لى بىرېم، ھەموو رۆژى دووجار داركاريان دەكردم لەبەر بى خۇراكى و كوتەك، رۆژ بەرۆژ لاواز دەبووم، ئەگەرچى پاش ھەفتەيىك تىماركردن، مەمش چاكەو بوو، جارېكى دى گەراپەو بو مالى ھەيدەرەلى، بەلام ئەو مېھر و خۆشەويستىيەى منالان بو منيان دەنواند، نەما، رعايەتەكەى بارام و ئەسلانى مەيتەريش لە نىو چوون، ھەميشە دەمبىست كە دەيانگوت:

– ئەم كەرە شەرەنگىز و چەمووشە، يەك پوولېكى قەلب ناھىنى.

كاكى نازىزى من...

پىويستە بەكورتى خەوشەكانى تۆلەسەندنەوتان بو بەيان كەم:

لە سەرەتاي دروستبوونى دنيا و تا ئىستائىش بەلكو تا نەمانى دنيا و يەومليەقين^(٤٩) لەبەر دەم عەقلى سالم و مەشاعىرى كامل تۆلەسەندنەو و كىنە لە دل ھەلگرتن، كارېكى ناشىرين و قەبىحە، ئەو كەسانەى بەدووى تۆلەسەندنەو، عەقلىان زەعيفە، بەبيانووى پىروپوچ دۆستى و خۆشەويستى مەحكەم لە نىو دەبەن... كەسانى كە خاوەنى عەناسرى سىستى و ئەربابى ئارائى سەخيفن، زۆرجار تۆلەسەنن و پەغبەتى بەخشىنيان لا نىيە، چاكترين گەواھىش بو ئىسپاتى ئەم مەسئەلەيە ئەوويە كە (ژنان زەعيفى نەفس و ناقسى عەقلىن)^(٥٠) بەرانبەر بەپىاوان... ژنان زياتر ھەز بەكىنە و تۆلەسەندنەو دەكەن، سووريش لەسەر تۆلە...

كام تۆلەسەندنەو شەرم ئاوەر نىيە؟

چ پاداشى ھەندەى ئەو بەسۆزە، كە جەزاي خراپەكارى بەچاكي و خەتا بە عەتاو گوناھىش بەلېبووردن بىت...

٤٩ – يوم اليقين: رۆژى قيامەت، رۆژى ھەشر و ھىساب.
 ٥٠ – ئەمە بۆچوونىكى ھەلەيە زياتر لە نىو كۆمەلگا دواكە، وتووەكاندا كە ئابىن رۆلېكى گەرەى تيا دەبىنى، ئەم پىروپوچىيە بلاودەكەنەو، دەنا ژن و پىاو لە عەقل و فام و ھۆش و ھەستدا يەكسانن. (م)

هیچ زالمی نهیتوانیوه ئامیریکی ئەشکهنجە دروست کات، ئازار بەخستەر
بیت له پروشکاندن و پەشیمانی، چونکە بەدکاری و پەشیمانی له
ئایینهی ویزانداندا چەسپاون، بەردەوام لەگەڵ کەسەکهەدا له حەرەکهیه له
(قیام و قعودیدا)^(۵۱) هەمیشە لەگەڵیاندا، هیچ کاتیکیش لێی جیانابنەوه
(نار الله الموقدة تطلع على الافئدة)...

کەسانی که بەم ئازارە روحیانەوه دەنالن دووچاری ئەم زەجرە باتنییه
بوون، بەجۆری گرفتارن، چاکترین خۆراک و مەشروب له گەرۆیاندا تامی
زەقومی^(۵۲) هەیه، باشتترین هەوايش بۆ ئەمانە حەمیم^(۵۳) و سەمومە^(۵۴)،
خەویان ئالۆز و موشەوهشە، خەیاڵیان پەریشانە، هەمیشە له کارەکانی
خۆیان پەشیمانن... بای سەبایان کاری تەوهفانیان بۆ دروست دەکات،
جەرەیانئەنهار، ئەسەری ئەواجی بیحاری هەیه، هەرکاتی خەتاکانی
خۆیان دەکەوێتەوه بیر چاوهڕپیی ئینتقامی سەماوین، هەرکاتیکیش
چاوپۆشی تەرەفی موقابیل دەبینن، حەز بەمەرگ و لەناوچوون دەکەن...

هەر شەرەنگیزی له کاتی شەرخوازی خۆیدا، خۆی بەجەسوورتین
هاوڕهگەزی خۆی دەزانی، بەلام پاش وەجیھێنانی شەرەکهی، له هەموو
کەسی جەبانتر دەبی، جگە له پەشیمانییهکهی.

پیاو ئەو کەسەیه، له دامینی خزاند، له تاوان و تۆلە خودداری بکات،
نەکەوێتە چالی پەشیمانی ئەبەدییهوه... چاوپۆشی و بەخشین بکاتە
پیشهی خۆی، کاری بەدکارانیش حەوالەیی پەرۆردگار بکات.

۵۱ - قیام و قعودیدا: هەلسان و دانیشتن.

۵۲ - زقوم: درەختیکە له دۆزەخ بەری گەلی تالە دۆزەخییان لهبەرە دەخۆن... ناوی
گیاییکی سەحرايیه... هەر شتی تفت و تال و ژەرەوی بیت...

۵۳ - حەمیم: ئاوی گەرم.

۵۴ - سەموم: رەشەبای توند و تیژ.

فہرستی شازدہم

لهو پوژوهی که مەمشى بهسته زمان تووشى ئەو مامه له یه ی من بوو،
 رەفتارى هەموویانم لەمەر بەنده بەگۆراوى و جیاوازی دەبینی... نەك
 تەنها بارام و كەسانى له رەگەزى ئینسان و هاوجنسى مەمش بوون
 بەدگۆییان درەحق بە من دەگوت و نەفرەتیان لى دەکردم، بەلكو
 حیواناتى هاوپرەگەزى خۆیشم بە كەراھەتەو سەرنجیان دەدام له
 كۆمەلگای ئەواندا دەرکراو، وەك غەریبان له گۆشەى تەویلەكەدا دەژیام.
 كە دەیانبینیم پشتیان تى دەکردم، له وجودى من بى دەنگ دەبوون و
 ئەفەرۆز كرابووم، بەكورتى سۆنگەى ئەم گۆرانكارىیه تى نەدەگەیشتم،
 زیاتر لهو ئەفەرۆز كردنه ئازارم دەچەشت...

پوژى، له گۆشەییكى باغەكەدا، له نیو گزوگیاكاندا خەوتبووم، بینیم
 سەفەر و حەیدەرەلى كە ئاگایان له من نەبوو، هاتنە نزىكى منەو،
 وەخەبەر هاتمەو، ئەوان دانیشتن لەمەر من دەوان.

سەفەرەلى بەئامۆزاکەى گوت:

– بەراستى لەوەتى ئەم كەرە ئەو بەدكارىیهى بەرانبەر بە مەمش كردووه،
 هەرچى خۆشەوێستى و میهرەبانىیکم بوى هەبوو، هەر هیچى نەمان...

حەیدەرەلى گوتى:

– هەروایه... ئەم كەرە له پوو كەشدا چاكه، بەلام وەك زۆر بەى خەلكەكە
 له پوودا چاكن و له ناخیشدا شەرەنگیز... بینیت چ كاریكى بەقەرەقۆزە

قەرەجەكە كەرد، بە چ رپووداری و وقاحەتیکەوہ ئەو بەستەزمانەہی فەزح کرد؟ راستە ھونەری نواندن و خەلکی ھینایە پیکەنین، بەلام بی رھمی و بی مروەتی بەرانبەر کرد و ئابرووی برد.

سەفدەرەلی گوتی:

– قەرەقۆزەکەہی سووک کرد، ئەمە ئاسانە، کەرەکەیشی لە ئیعتبار خست... باوکم دەیگوت: قەرەقۆزی قور بەسەر، پاش ئەو رپووداوہ لە ھۆبە^(۵۵) چوونە دەری ژن و منالەکانی سپاردە گەدایی... ئەلبەتە ئەمە ھەموو تەقسیری کەرەکەہی ئیمەہیە...

حەیدەرەلی دووی قسەکەہی کەوت و گوتی:

– نەخیر، تەفسیلاتی تر ھەہیە، کەسی ماوہییەک لەمەوبەر بەم ناوہدا گوزەری کرد، چاوی بەم کەرە کەوت و ناسییەوہ، باسی ئەوہی بۆ باوکم کرد کە چۆن لووشکەہی لە زەعیفەہیەک داوہ و چۆن بەسەختی ئەزیەتی داوہ... گفتوگۆی ئامۆزاکان تەواو بوو، ھەردوو ھەلسان و رپویشن، منیش بەئازار و شەرمەزاریبەوہ لە جییەکەہی خۆمدا مامەوہ...

سەرەتا وا بیرم کردوہ، کەرانە ئازاری ئەم دوو منالە بەدەم، پاش ھەندی تیرامان و بیرکردنەوہ، سەیرم کرد حەق بەوانە، ھەرچیہکیان گوت راستیان دەکرد... لەمەر تۆلەسەندنەوہ لە سەرەتای تەمەنمەوہ تا ئیستا، جگە لە ئازار چەشتن، چیدیم نەبینیوہ... خاوەنە قەحپەکەہی خۆم کە چەند پەراسووییکم شکاندبوو، ئەگەر فیرارم نەکردبا بەکوئەک ئەوہندەیان لی دەدام تا دەمردم. مەمشی بەستەزمان خۆ عەمدەن لیان-ی نەکوشتبوو، ئیدی بۆ؟ بۆ تۆلەسەندنەوہی خوینی لیان ئەم ھەموو بەد رەفتاریبەم دەرەحەق مەمش کرد... لەم کارە شەرەنگیزانەدا چیم وەدەست ھینا، جگە لەوہی کە چ کەسی مەیلی ئەوہی نییە قسانم لەگەلدا بکات و ببیئە ھاوڕیم (الیوم ندمت وما ینفع الندم)^(۵۶) چی بکەم؟

۵۵- ۵۵- ھۆبە: جیی چادەرەکانی خیل.

۵۶- ئەمرۆ پەشیمانم، بەلام پەشیمانێ چ سوودیکی ھەہیە.

ئەگەر زمانم ھەبا، دەچوومە لای ھەموویان عوزرخوایم دەخواست، داوای پۆرش و بەخشینم دەکرد، سویندم دەخوارد چیدی شەپانگیز و بەدپەفتاری نەكەم. چونكە چ چارەبەخسەر نەبوو، کاری كەرانەم كەردبوو، ئاھێكی ساردم ھەلكیشتا، بۆ بێ چارەبەخسەر دەستم بەگریان كەرد، لە ھەقیقەتدا ئەمە یەكەم جارە بەدەل نادیم و پەشیمان بۆ... ئەی درێغ! ئەگەر پەفتاری كەردارم باش با، زوو لە جێی خۆم دەر نەدەپەریم، ھەندێ ھەوسەلە و وێقارم پەیدا دەكەرد، جەلافەت و (۵۷) ستەم لە خۆم دوور دەگرت، ئەو دەمە چ خۆشبەختی دەبووم...

لەم خەیاڵانەدا بووم، سەرش ھۆشیاری بەگویمدا خویند (بەری زیان لە ھەر كۆیەكەو بەگری، سوودی تیاھە... بۆ پێی خێریش ھەركاتی ھەنگاوی بۆ ھەڵنێی كاتیەتی...).

لە جێ ھەستام، بەزمانی بێ زمانی خۆم شوكری فەزلی خواوەندم كەرد. یەكەم ھەنگاوی كە لە پێی خێردا ھەلمەھێنا ئەو بوو كە لە تەویلەكە جاشەكەری ھەبوو، ھێشتا ھی سواری و بار بارن نەبوو، ھەر بۆیە ئەسلانی مەیتەر ھەند خەمی ئالف و تیماری نەبوو، منیش ھەمیشە بەچاوی سووكەو سەیرم دەكەرد، ئەگەر بەرێككەوت ھەوسارەكەیی كرابایەتەو و نزیکي ئاخوڕەكەیی من كەوتبا بەگاز و لووشكە دوورم دەخستەو، بەجۆری ترسابوو، ھەرمی جەلالەتی منی چاك دەناسی و نزیک نەدەبوو، ھەركاتی بۆ ئاو خواردنەو دەرپۆشتین، ئەم بەستەزمانە پێزی دەگرتین و داوی ھەموومان دەكەوت، بەم ئەدەب و تەوازوعەو، بەزەھلیش دەمبێنی پۆزی نەبوو بەھەر بیانوویەكەو بێ زیان و ئازاری پێ نەگەینم بەقانونی ئیووی بەنی بەشەر ھەر بەھیزی لە ئاست بێ ھیز و بێ توانادا خۆی بەخواون ھەق دەزانێ، لە دنیاوی كەرایەتیشدا ئەم رەوشتەم ئیقتباس كەردبوو...

۵۷ - جلافت: بێ مێشکی، ئەحمەقی.

ئەو ئىۋارەيەي ئەسلانى مەيتەر ئىمەي بۇ خواردەنەو دەبرد، من لە
پېشەو ۋەستابووم، بە جاشەكەرەكەم گوت:

– فەرموو ۋەرە پېشى...

ئەو سەرى سوورما، دۇنيا بوو سووكايەتى پى دەكەم يا بۇگازىنى كلكى
ۋا دەمەوى پېشى بخەم... كە ناخەزىيەكەيم بىنى پىم گوت:

– برا گيان، ئەگەرچى من لە تۆ بەتەمەنترم، رېزگرتن لە تۆ واجىيە، لە
ئىستايىش بەدواۋە رەپايەتى ئىۋە ئەركى سەرشانمە... تا ئىستا بەپېچەوانەي
رەۋشتى ئىنسانى ۋەتەمدون رەفتارم لەگەلدا كىردوى ۋ ئازارى زىدام پى
گەياندوويت، ئىستايىش ئەۋەي چوو چوۋە بۇ چاكردەنەۋەي ئەم حالەتەيش،
جگە لە خۆشەويستى ۋ مېھربانى لە من چىدى نابىنى، لە تەقسىراتى
رابدووم داۋاي عوزرخواھى دەكەم، بەھىوام لەمە بەدوا جگە لە يەك
دۆستى شەفيق ۋ رەفيق بەھىچى ترم تى نەگەي...

ۋەلامى دامەۋە ۋ گوتى:

– لەم فەرمايشتانەي ئىۋە، كە ئەۋپەرى نەرمى پىۋە ديارە گەلى
خۆش ۋەقت ۋ خۆشبەختم، من بەخواستەرخوازي خۆمەۋە، خۆم دەخەمە
ژىر حىمايەي ئىۋە...

ئىمەي دوو كەر مژولى قسان بووين، ئەسپ ۋ ھىستىرەكەيش سەرنجيان
دەداين، سەريان لەم قسانەي ئىمە سووردمە، يەك بەۋى دىي گوت:

– سەيركە، ئەم نىرەكەرە، بە چ فرتوفىلى دەيەۋى ئەم جاشولكەيە
فريوبات...

ھىستىرەكە گوتى:

– چ زىانىكى تىدايە گەر جاشولكەكە ئاگاداركەينەۋە، فريونەخوات...
من بە بىستنى ئەم قسانە گەلى غەمبار بووم، ئەۋشەۋە بەئەۋپەرى

بېزارىبه وه له سهر خاكي پروتدا خه وتم، به ياني كه به ناگا هاتمه وه، بو خوار دنه وه چوينه ده ري، من ئيدي بو تهويله نه گه پامه وه، رپي سه حرام گرته بهر و رپو شتم، چ ناگاي شم له ده ورو بهر و ئەملاو ئەولاي خو م نه بوو، تا له نزيكي ديوار يك وه ستام و سهرنجي پشته وه م دا، سه يرم كرد له ماله كه ي بارام و له گوند گه لي دوور كه وتوومه ته وه. به لام نه مده زاني له كو يدام، به ده وري ديواره كه دا ده سوور پامه وه، تا ده رگاي يك بدو زمه وه و بچمه ژو وري... و ده رگام دو زيبه وه، خو م له گو پستان و له مه نزل ي مردو و اندا بي ني... بينيني قه بره كان سو زي غه ريب ي بزوان دم به خو م گوت:

– ئەم مردووانه له جنسي به شهردان، به برپواي خو يان له ئيمه شريف ترن، هم خو يان مردوون هم چوار پيكانيشيان، جگه له مشتي ئيسقان چيديان نه ماوته وه... ئەم ژيانه ش تا سهر نييه، به پي ئيمان نابي شه رخوازي بكرى و شه رهنگيزي بهر نه فرته ئه به دي كه و يت...

له نيو ئەم خه يالاتاندا بووم، سه يرم كرد پياويك و ژنيك و منالي، هاتنه نيو قه برسانه كه وه، پياوه كه به ژنه ي گوت:

– ماه بيبي به سته زمان... له دو ينيوه چه ني هه ول ده دين، سوو كه ژه ميكي بمه رومه مره مان ده ست نه كه وت بيدهينه ئەم مناله بي نو ايه...

ماه بيبي گوتى:

– خوا كه ريمه.

من ده سه بجي سه رنجم دا، زانيم هه مان قه ره جي قه ره قوزه و ژنه كه ي له گه لدايه. ئاهيكم هه لكيشا و شو كرى خوام كرد و گوتم، ئەم چه ند كه سه مه رلوومه له بهر شه رنه نگيزي من تووشى ئەم به دبه ختييه بوون، ئەوا منيش تووشيان بووم، ئيستاي ش كاتي ئەوه يه له مه ر ته قسيره كانى خو م عوزورخواه ي بينمه وه، ئەوه ي گوزه شتووه چاكي كه مه وه... به ئاسپايي نزيكيان بوومه وه، ماه بيبي كه منى بينى گوتى:

- ئەم كەرە بى خاۋەنە، لېرەدا چ دەكات، خۇزىا ھى ئىمە دەبوو، دەمانفرۆشت، بە قىمەتەكەى چەند رۆژى زىدەگىمان دەگوزەراندا.
قەرەجەكە گوتى:

- ئىنسانى بى خاۋەن لەم دنيايەدا زۆرن، بەلام كەرى بى خاۋەن پەيدا نابی! ئەلبەتە ئەم حەيوانە خاۋەننىكى ھەيە و دیتە سۆراغى و لە چەنگى ئىمە دەرى دەكات، رەنگىشە بمانباتە بەردەمى حاكىمى قەسەبچە و بە دزىش لە قەلەممان بدات...

ئەوان پاش ھەندى حەسانەۋە ھەلسان و پى خۇيان گرتەبەر، منىش لە پاش ئەۋانەۋە دەرۆيشتەم، پاش مەسافەيىك منيان بىنى دوايان كەوتوم، بە سەرسوورمانەۋە سەيرىان كىردم، پاشان سەرى خۇيان شۆر كىردەۋە، نىو فرسەخىك رۆيشتەن، منالەكە لەبەر برسەتەتە تىۋانەى حەرەكەى نەمابوو... لەبەر بى تىۋانەى لەسەر زەۋىيەكەدا دانىشت و دەستى بەگىران كىرد، من نىك بوومەۋە بەزىمان دەست و رۇخسارىم لىستەۋە، قەرەجەكە بە سەرسوورمانەۋە گوتى:

- ئەم كەرە بۇچى دواى ئىمە كەوتوۋە؟ رەنگە خاۋەنەكەى خۇى گوم كىردىت، ئىمەى لەجىياتى ئەو ۋەرگرتى، بەھەرھال بوونى بۇ ئىمە غەنىمەتلىكە، ئەم منالەى سوار دەكەين، بۇ ئەو گوندەى دەبەين كە لىمانەۋە دىيارە.

كچۆلەكەيان سوارى من كىرد، گەيشتەم دەرگای كاروانسەرايىك، ئەم گوندە، لەبەرئەۋەى كەوتوۋەتە سەرە رى، ھەموو مالەكانى لە كاروانسەرا دەچى. غەربىان و رېبواران بەھەندى پارە دەيانحەۋىننەۋە...
قەرەجەكە گوتى:

- حەقدۆست يا ەلى مەدە!

خاۋەنى كاروانسەراكە دەرگاكەى كىردەۋە و گوتى:

– خوا بتداتى... رپى خۆت بگره و برۆ... من ئەمپرۆ سەدەقەى رۆژانەى خۆم داوه، نەپارەيىكى زيادەم ھەيە بیدەمە تۆ، نەپارچە نانیکيش! بى ئومىدى قەرەجەكەم بەچاوى خۆم بينى، پيشکە وتم، بەسەر و گەردن کړنۆشى تايبەتيم بۆ کرد، ھەندى ھەرەکاتى خەندە ئاوەريشم کرد، خاوەن کاروانسەراکەم ھینايە پیکەنين، بە قەرەجەکەى گوت:

– کەرەکت له تۆ بەشعورتره... دەبى ئەمە له کەرە مەکر بازەکان بيت، وای لى بکە سەما بکات کار و نان و جيت بۆ ساز دەکەم...

قەرەجەکە گوتى:

– موزايەقە نەبيت! شەرتمان ئەو ھە بى يەکەم جار خۆراکمان بەدەيتى... خاوەنى کاروانسەراکە ئيمەى دەعوەت کرد و بە ژنەکەى خۆى گوت:

– نەنە سارە، سى نان و ھەندى قاورمە بۆ ئەم بيچارانە دابين کە. ھەر و ھا خزمەتکارەکەيشى بانگ کرد و پيى گوت:

– ھەندى ئالف بخەرە پيش ئەم ھەيوانەوہ...

قەرەجەکە و خانەوادەکەى له دالانەکەدا مژولى نان خواردن بوون، منيش له تەويلەکەدا خەريکى ئالف خواردن بووم. خاوەنى کاروانسەراکە چوو ھەرى، پاش چەند دەقیقەيىک له گەل چەند لادىيەکەدا خويان کردە ژوورى و بەقەرەجەکەيان گوت:

– بسم الله! چیت پيىە بيخە روو!

قەرەجەکە نەيدەزانى من چ کارىکم له دەست دى، بەدوودلى و راپاييەوہ منى له تەويلەکەوہ ھینايەدەر.

يەکەم جار بەدەورى ھەوشەکەدا سوورامەوہ، بۆ ھەريەک له ئامادەبووان بەسەر سەلامم بۆ کردن.

قەرەجەکە بە منى گوت:

چاکترين پياو کيىه؟

من کوڤخاکه م هه لَبژارد، که پیاوڤکی پیره مڤردی ریش سپی و
ئابروومند بوو، نزیکي بوومه وه، به زمان ریش و سمیلیم لیسته وه، دیسان
گه پامه وه بو ناوه پاستی حه وشه که، وه ستام.

قه ره جه که دووباره پیی گوتمه وه:

– مه حبوسترین که سی نیو ئەم خه لکه کییه؟

من سوورپامه وه، خاوه ن کاروانسه راکه م هه لَبژارد، گه رده نیم لیسته وه.

قه ره جه که گوته:

– هه ژارترین که سانی ئیره، کام شه خسه، شتی پهیدا بکه و بیده ری.

به ره و ژووره که چووم له (تاپو) دا (۵۸) به دگان پارچه نانیکم هه لگرت،

دامه قه ره جه که.

قه ره جه که گوته:

– به پاستی له من و ژن و کچه که م فه قیرتر هه یه؟

له گو شه ییکی حه وشه که گوژه شکاویکم بهرچا و که وت، به دگان هه لم

گرت، به دهوری خه لکه که ده سوورپامه وه، هه ریه که چهند پارچه دراوڤکی

ره شی تیا داده نا، خه لکه که به یه کدا هاتن، کوڤخایش خواحافیزی له

خاوه ن کاروانسه راکه کرد و پیی گوت:

– سبهینی جومعه یه، پوژی بیکارییه، ئەم قه ره جه و که ره که ی چاک

بچه وینه وه ئاگات لییان بی، پاش نیوه پوژی سبهینی له ده ری دی، کو

ده بینه وه، سهیری گه مه کانی ئەم که ره ده که یه ن.

قه ره جه که له گه ل ژنه که یه، پاره ره شه کانیا ن ژمارد، یه ک قران و حه وت

شاهی بوو... شه ومان له کاروانسه راکه دا به سه ربرد، تیشتی به یانیشمان

۵۸ – تاپو: عه مباریکه له گل دروست ده کری، گه نم و ئارد و دانه ویله ی تیا داده نری، له

گه رمیان پیی ده گوتری: که نو.

به مفت دهسكهوت، نيوهرؤ بهرهو شويني وهعهدهكه رويشتين، خهلكيكي
زوري گوندهكاني دهوربهريش ئاگادار كرابونوه، ئهوانيش ئاماده
ببوون ديسانوه بهشيكي ديي گهمهكانم وهجي هينا، مهبلهغيكم بو
قهرجهكه وهدهست هينا، دنيابووم لهوهي كه تا چهند رويكي ديش له
برسا نامرن، درزم بهخهلكهكه دا، ربي سهحرام گرتهبهر سهرم شوپ
كردبووه بهئازار و خمهوه، هيدى هيدى ربي مالى بارامم گرتهبهر.

فہرستی جہ قدم

وہك گوتم، له نیوانی خەلكەكەوہ هاتمه دەری، بەرەو مالى بارام كەوتمه
رې، مەسافەییك پویشتم، هەتاو له خورنشینا بوو، شەو داھات منیش
ماندوو بووم له نزیکى رپیەكەدا و له كەنارى روبرایكدا خەوتم... تازە
جیم لەسەر خاكە نەرمەكەدا گەرم كەردبوو، سەیرم كەرد دوو كەس لەو
دیوی روبرارەكەوہ گەلی بەئاسپایی و وریایییەوہ دەپۆن، یەك بەوی دیی
دەگوت:

– بیگلەر... هیشتا تەواو تارىك نەبوو، چاك وایە لە پششى دیوارى ئەو
كەلاوہیە خویمان پەنھان كەین.

بیگلەر وەلامى دایەوہ:

– داش دەلەن... تا تارىك نەبووہ دەبى بگەینە مەقسەد، من چاك ئاگام
لە وەزعی مألەكە نییە.

داش دەلەن گوتى:

– ئافەرىن بو توو چ دزىكیت، چەنى چەنىكە دزی دەكەیت، هیشتا مالى
دەولەمەندانى ئەم دىھاتانە نازانى.

بیگلەر گوتى:

– چۆن؟ لە دىھاتەکانى تردا دزیم كەردوو، رېگاو چالەكانیش شارەزام،
بەلام بو ئەم دىیە و بو مالى بارام ھەرگیز نەچووم، ئیستاش نازانم
مەبەست لە مألەكەى بارام چىیە... میوہ بدزین... یا خانووہكەى بېرىن؟

داش دهلن گوتی:

– ئەگەر مومکین بێت، ئەلبەتە خوومان دەکوئینه خانووہکە ی و دەبیرین... ئەگەر مومکین نەبوو ھەر بەمیوہ دزینەکە ئیکتفا دەکەین.

بێگلەر گوتی:

– ناتوانین لە دەرگاوە بۆ باغەکە برۆین، ھەر دەبێ بە دیوارەکە دا ھەلگژین... کوا پەیزە؟

داش دهلن مشتیکێ بەسەری خویا کیشا و گوتی:

– دزیکردن بە پەیزە... ئەمە قەوانیکێ نوێیە!

بێگلەر گوتی:

– ئەگەر بەدیوارەکە دا ھەلگژاين، لەو دیووە سەرەوژیر بووینەو، ئەگەر

کەسی بمانبینی چ بلیین؟

داش دهلن وەلامی دایەو:

– من دزی ئەحمەقی وەکو تۆم نەبینوہ... ئەگەر پرسیاریان لی کردی

بلی سواکەرم و پرووی ئەوہم نییە لە خەلکی بپارێمەو... ھاتووم بۆ ئەم باغە تا برسێتیم دامرکێنمەو...

داش دهلن گوتی:

– ئەگەر سەگەکانی مالەکە ھێرشیان بۆ ھینای چ دەکە ی؟

بێگلەر وەلامی دایەو گوتی:

– بەو کێردە ی بەقەد کە مەر مەوہ ی، سکی سەگەکە ھەل دەدرم.

داش دهلن پرسى:

– ئەگەر سەگ نەبوو، ئەو مل ئەستوورە، مەیتەرەکە ی بارام بوو چ

دەکە ی؟

بێگلەر ھەندى بیری کردوہ، ملی خوێ خوراند و گوتی:

– دەزانی کوشتنى ئینسان بەئاسانى کوشتنى سەگ نییە، سەگیش ئەو

ئىعتبارە ی نییە، بەلکو زووتریش بەر دەکەو ی... باشترە ئەگەر ئینسان

پهیدا بوو فیرار دهکهین... ئەگەر بینیمان رپی فیرارمان لی گیراوه ئەوجا یا دەست دهووشینین یا عوزری دەرۆزهیی دههینینهوه.

بهکورتی ههردوو دز له پشتی دیواری کهلاوهکهی نزیکهوه، خویان له مهلاس نا، تا تاریکی بالی بهسەر ناوچهکهدا بکیشی، ئەوجاش بهرهو مالهکهی بارام بکهونه رپی... من لهو خهیا لهدا بووم، چ کارئ بکه، دەست بو چ چارهسهری ببه، ئەگەر پیشیان کهوم چ دهکهم؟ بارام و پیاوهکانی ئایه له ئیشارهتهکانی من هیچ حالی دهن، تا تهکبیرئ بو کارئ خویان بکه! وام بهباش زانی ئاگاداری دزهکان بم و ببینم و فرسهتی وهدهست بئیم و خزمهتی بکه، جا ئەو خزمهتکردنم دەست دهکهوئ یا نا؟ نیو سعات تپهپرئ و دزهکان ههلسان، منیش گهلی بهئارامی و بی دهنگیهوه دوویان کهوتم، گهیشتنه پشتی دیواری باغهکهی بارام، له شوینیکدا ههندی له دیوارهکه رووخا بوو، وهستان...

داش دهلهن بهبیگلهری گوت:

– بو وا مائل بوویت... قولاب ههلدانی ناوئ، بی کومهکی منیش دهتوانی سههرکهوی، من دوورتر دهووستم، سهرنجی دهووروبه دهدهم، ئەگەر توانیت بجیته نیو مالهکهوه دوو فیکه لیده و منیش دیم، ئەگەر دهرگای مالهکه کلیل درابوو و نسیبی ئەمشهومان میوهدزین بوو فیکهییك لیده، منیش له پشتی دیوارهکهوه، ئەو میوهیانهی تو دهمدهیتی لیتی وهردهگرم...

داش دهلهن چهند ههنگاوئ دوور کهوتبووهوه، بیگلهر جیی دەست و پئی خوئی چاک کرد، پییهکی نایه قهه دیوارهکه، پییهکهی تری خسته سهرووتروه، دهستی راستیشی لهسهر دیوارهکه گیرکرد تا خوئی بهرهوژوور ههکیشی، منیش بهئاسپایی له تهنیشتی دیوارهکهوه نزیکی بوومهوه، به دگان پئی راستیم توند گرت، بهههموو هیزیکی خومهوه بهرهو خوار رامکیشایه خواری، فرسهتی ئەوهم نهدا دهنگ بهرزکاتهوه، بهدهستهکانی خوم بهتوندی کیشامه قهه سهر و کهلهیدا، بی هوش کهوت، ههندی

دوورکه و تمه وه، داش دهلهن ههستی کرد دهنگی فیکه ی بیگلهر نییه، به شله ژانه وه بو لای دیواره که هات و جورئتی ئه وه ی کرد بجیته سه ری... ترسام نه وه ک فیرار بکات، دگانه کانم له یه خه ی چاکه ته که ی گیرکرد و کی شامه قه د زه وی، به لووشکه سه ر و که لله ییم شکاند نه شاطی ئه م سه رکه وتنه، به نده ی هی نایه دنگ له ناخی دلّه وه فریادم کی ش، سه ری خوّم کی شایه ده رگای مالّه که، ئه سلان به ره و دهنگه که هات، ده رگای کرده وه، نه راندییه سه رم و گوتی:

– که ری نانه جیب، پاش دوو پوژ فیرار کردن. به م شه وه هاتو وه ته وه چ وه قاحه ت و شه تاحییه ک (۵۹) ده کات...

دوو سی مست شاپی پیاکی شام، من هه ندم گو ی نه دای ی به زه رپن و عه به ده کردن چوومه ژووری، نزیک ی ژووره که ی بارام بوومه وه، له په نجه ره که وه سه رم کرده ژووری، بی برانه وه له سه ری که دستم به زه رپن کرد. بارام چاوی به م شله ژانه ی من که وت، ههستی به شتی کرد، چونکه ده یزانی من که ری کی به شعورم، به که سانی ده ور به ری خو ی گوت:

– ده بی شتی کی تازه رویدابی، دنا ئه م که ره له خو را ئاوها ناشله ژی. دهستی بو قه مه که ی برد، براکه ی شی تی لای یکی گرت ه دست، هه یده ره عه لیش فانوسی کی داگیر ساند، ئه سلانیش به تی لایه که وه ئاماده بو... من له پی شه وه ئه م خه لگه ش به دوای منه وه له باغه که چوینه ده ری... من رانماییم ده کرد بو ئه و شوینه ی دزه کانی لی که وت بوون، هه رکه گه یشتنه ئه وی، له مه سه له گه یشتن، ئه و دوو که سه برینداره به سه ختی بریندار ببوون و پشتیان دابوو قه د دیواری باغه که ی مالی بارام... ئه لبه ته ئه مه ییش ده بووه مایه ی تو مه ت، بو یه دزه کانی هه لگرت و بردنییه نیو باغه که وه، خودی بارام سوار بوو به ره و قه سه بچه که که وته ری...

پاش دوو سه عات (نائب الحکومه) (۶۰) و چه ند نه فه ر له قه ره سوران

۵۹ – شطاح: پروداری، بی شه رمی.

۶۰ – نائب الحکومه: نوینه ری حکومه ت.

هاتن، ههركه قهره سورانهكان چاويان بهداش دهلن و بيگلهر كهوت ناسيانهوه، سهريان لهوه سوورما چوون ئهم دوو دزه ناوداره بهم حاله برينداريه گرفتار بوون.

بارام پرسى:

- ئايا ئهمانه دهناسن؟

دههباشى قهره سورانهكان گوتى:

- يهك سال دهبي بهدووى ئهمانهوهين و بهردهستمان نهكهوتوون، لهم سالهدا چهند قهتليكيان كردووه و چهندين ماليشيان برپوه، زياتر له سهده مانگا و مهريشيان بريندار كردووه.

داش دهلن ورده ورده هاتهوه هوشى خوئى، تهواو وهئاگا هاتهوه و چاوانى كردهوه و سهيرى كرد خهراب تيكهوتووه، ويستى فرتوفيل بكات بهمهسئولى قهره سورانهكانى گوت:

من پياويكى غهريبم، ئهمشهوبى جى و شوين بووم، ئهم كهسه (ئيشارهتى بو بيگلهر كرد) له ريگادا تووشى بووم، منى بو مالى خوئى دهبرد، كه نزيكى ئهم باغه بووينهوه، نهمانزانى چ پووى دا، كهسى ئيمهئى كيشايه سه زهوى و بريندارى كردين، حاليشمان ئهمهيه، وا دهيبين...

بهپرسي قهره سورانهكان گوتى:

- من توو دهناسم... داش دهلن-يت، كهسيكى بهناوبانگى، سالى زياتره له هوبهئى (شاهسوئنهكانهوه) بهرهو ئهم ناوه هاتوويت، ئهميشيان بيگلهره، هاوپيشهئى توئه، له تايفهئى كورانلو-وه ئهمهئيش له دزه ناودارهكانه.

بيگلهر كه ناوى خوئى بيست، چاوهكانى كردهوه - نائى حكومهت - ههردوو دزهئى بهيهكهوه بهستهوه، سوارى هبسترهكهئى بارامى كردن، بهرهو قهسهبچهكه كهوتنه پرى، منيش بهدلخوشى و ناراميهوه خزمهتم بهخاوهنهكانى خووم كردبوو بهرهو تهويله كهوتمه پرى...

پوژی دوايي بينيم، رەفتارى ئەسلان بەپچەوانەى رەفتارى لەمەوبەرى بوو، وەك پيشتەر تيمارى دەكردم، بەپيى قاعيدە جو و ئالفى دەدامى، هەروەها بارام و منالەكانيشى بەهەمان ميهر و خوشەويستى جارانهوه رەفتاريان لەگەل دەكردم، بەلام من هيشتا رازى نەبووم چونكە رەفتارەكانى پيشووم لەگەل مەمشدا مايەى شەرمەزاريم بوو، ماوهيىك تيپەرى، من لە هەولئى ئەویدا بووم فرسەتى وەدەست بيئم، كارئى بكەم قەرەبووى خراپەكارىيەكانم بكات... بە چاكە وەلامى بدەمەوه، شوكر بو خوا بەختم يار بوو پوژگاريش سازگار هاتە پيشى...

پوژيىكى جومعه، عادەتەن مەمش دەهاتە مالى بارام، منى لە دوورەوه بينى، لە ترسا لەرز دايگرت، حەيدەر و سەفدەر گوتيان:

– بوچى سوار نەبين و بچينه دەرى.

مەمش وەلامى دايەوه:

– نە وەللا... من لەبەر نەخوشىيەكەم لاواز بووم و تواناي سواربوونم نىيە...

سەرنجم دا، كە من بوومەتە مايەى ئەم كارە وەحشيانە، هيچم نەگوت، لەبەرئەوهى زمانى گوتنم نەبوو.

منالەكان بەيەكەوه گوتيان:

– ئيستا سوارنابين، هەر لە هەمان باغچەدا گەمان دەكەين، چاكترين ياريش چيشت لينانە، قەنبەر وەجاغى دروست كرد، حەيدەر گوشتى هيئا، سەفدەر نوكى پاك كرد، مەمش بەراستى تەمەل بوو، هيچى لە دەست نەدەهات، تەنها فووكردنئى ژيەر وەجاغەكەى لە ئەستوگرت، ديزبيان (٦١) پپر كرد، كورپە مامەكان و قەنبەر چوونە مالهوه، پيداويستىيەكانى دييان ئامادە كرد، مەمش مزولى فووكردن بوو، ئاگرى ژيەر وەجاغەكەى

٦١- ديزى: كيتەلە، شيوهى مەنجەلى هەيه، لە گل دروست دەكرى.

دهگه شانەو، ئەو سەگەى پاسى دەکردىن دۆل بوو، دوو سەگى گۆلى
 كەللەزل ھاتنە نۆو باغەكە، راستە و راست بەرەو لای مەمش پۆشتن، ئەم
 منالە جەبانە وەجاغ و مەنجەلەكەى جى ھىشت، چوو سەر درەختىكى
 نزيك، سەگەكان كە بينىيان مەمش فىرارى كرد، دەستيان بەو پەرىن كرد،
 دەورى درەختەكەيان گرت، مەمش ھاوارى دەكرد، يەكى لە سەگەكان
 بازى دا، دامەنى پۆشاكەكەى گرت، خەريك بوو بىكىشيتە سەر زەوى،
 پەنگە برىندارىشى كردبا منىش بى سى و دوو، بەچاپووكى خۆم گەياندى،
 بەلووشكە بەر بوومە گيانى سەگەكان، ھىرشم بۆ بردن، سەگەكانم
 وەدەرنا، لە وەرپىنى سەگەكان و ھاوارەكەى مەمش، حەيدەرەلى و
 سەفدەر ھەراسان ببوون... گەيشتنە لای بينىيان مەمش دەگرى و
 دەلەرزيتەو، دامەنى پۆشاكەكەى دراوو و پەنگى پەريو، مەمش
 پەزامەندى خۆى بەرانبەر بەمن دەرپرى، ئەمە تەنھا خەمى بوو لە دلما
 مابوو ھو... شوكر بۆ خوا ئەم قەرزەيشم داىەو...

بەكورتى، زەمانى ئاسوودەىى من بوو، لەو مالىدا ژيانم بەخوشى
 دەگوزەراندا، تا ئەو كاتى ئەجەلى بارام ھات و ژيانى فانى بەجى ھىشت،
 كارى ئەو مالى لەبەر ناكۆكى و نىفاق، بەرەو خراپى دەچوو، مال و
 ھەرچىيەكەيان ھەبوو فرۆشتيان چوونە شوينىكى تر، لەو گوندەو بۆ
 جىيەكى دى پۆشتن، نەمزانى بۆكوى چوون، بەندەيش، داپىرە
 موحتەرەمەكەى ئيوە كرىمى... ئىستا ئەو تەلە خزمەتى ئيوەدا ژيان
 دەگوزەرىنم، ئەمە تەواوى سەرگوزشت و ژياننامەى من بوو، گەر بەچاوى
 ئىعتبارەو سەرنجى دەيت دەبىتە (تبصرة اولى الابصار) (٦٢) وە ھەرەو ھا
 دەشبىتە سەر مەشقى پۆزگار...

٦٢ - تبصرة: سەرنجان. اولى الابصار: خاوەن بينايى... خاوەن چاو.

تېپىنى:

ئەمە ھەندى لەو وشانەيە كە لە نىو مەتنە كەدا بەكار ھىنراون، بلاو كوردنە وەيان بى
سوود نىيە.

- ۱- نىساب: ئەو بەشە مالىە لە زەكات دەردە كرى.
- ۲- غايت القصوى: دوور تىرىن مەبەست، دوامە بەست.
- ۳- وادىع: جەمعى وەدىعە: ئەو ەى دەسپىردى.
- ۴- اعمار: جەمعى عومرە: تەمەن.
- ۵- تعب: ماندو وپوون.
- ۶- سياقتە: پەوش، جۆر، شىوہ.
- ۷- طباع: جەمعى طبعە: سروش، خووخدە.
- ۸- السنة: جەمعى لسانە: زمان.
- ۹- مستفيد: بەھرە مەند، كەسى داخووزى سوود بكات.
- ۱۰- بادی: سەرەتا، دەستپىك.
- ۱۱- مقامات: جەمعى مەقامە، پلە، كارى چاكە، ھونەر نواندن.
- ۱۲- زبر دست: پەنجەى بەھىز، بەتوانا.
- ۱۳- چىشەنە: رەنگى ئەسپ و ھىستىرى سىپپە.
- ۱۴- صبى: منالى.
- ۱۵- ابوين: دايك و باوك.
- ۱۶- قاطبة: ھەموو، بەتەواوى.
- ۱۷- مأكول اللحم: گۆشتى ھەلال.
- ۱۸- دكنك: تىلا.
- ۱۹- ماكيان: مرىشك و كەلە شىر.
- ۲۰- بقولات: جەمعى بقولە و جەمعى جەمە بوقلە: دانە و ئلەى مانەندى پاقلە.
- ۲۱- وجهاً من الوجوه: بەھەر شىوہىك ئىمكان بىت.

- ۲۲- سمین: قهلهو.
- ۲۳- چار دهوال: نه قیزه.
- ۲۴- مسمار: بزمار.
- ۲۵- احمال: جه معی حمله: بار، بارهکان.
- ۲۶- مافی البال: ئه وهی له خه یالدایه.
- ۲۷- زردک: گیزهر.
- ۲۸- قبیحه: موئه نه سی قه بیح-ه، ناشیرین، مایه ی شهرمه زاری.
- ۲۹- خرینده: ئه وکه سه ی کهر به کرئ ده دات.
- ۳۰- بالطبیعة: بالطبع: له پرووی سروشته وه.
- ۳۱- طرداً للباب: بو جییه که ی خوئی، ناردنی بو جیئی پیشووی.
- ۳۲- فم معدة: کونی سه ره وه ی گه ده.
- ۳۳- مغشياً: مغشی، له خوچوو.
- ۳۴- بیع وشری: کرین و فروشتن.
- ۳۵- وتد: سنگ.
- ۳۶- مغمور: ئه وه ی له ئاودا غه رق بووی.
- ۳۷- مملوك: غولام، کوپله.
- ۳۸- اخضر: سه ون.
- ۳۹- منعم: ده و له مه ند.
- ۴۰- نهیق: زه رپین.
- ۴۱- ما سوی الله: جگه له خودا.
- ۴۲- جبین: ته ویل، نیو چه وان.
- ۴۳- زمره: گروپ.
- ۴۴- مرجوح: چاکتر.
- ۴۵- مفضل: فیترکه ری فه زل، کاریگه ری له فازل.
- ۴۶- تلال: جه معی ته ل - گردو لکه.
- ۴۷- وهاد: جه معی وه هد - زه وی نشیو.

- ۴۸- مرائب: جهمعی مریضه، ئهو شوئنهی مہری تیا دہخہوی.
- ۴۹- مأل: سہرئہنجامی کار.
- ۵۰- قلاب القدر: چارہنووس و قہدر، ئہوہی گہردوون دہگیری.
- ۵۱- حشر: موعاشہرہت، لہگہل یہکدی ژیان.
- ۵۲- خدر: سست.
- ۵۳- تباین: جیاوازی، جیاوازی لہ نیوان دوو شت.
- ۵۴- مواسات: غہمخواری.
- ۵۵- اضرار: زیانگہیاندن.
- ۵۶- مکرہ: مایہی بیژاندن.
- ۵۷- فوز: سہرکہوتن.
- ۵۸- نعما: نیعمہت، چاکہ، ئیحسان.
- ۵۹- هل من مزید: ئایہ ہیچ زیادہیہکی دی ہہیہ؟
- ۶۰- علی الطلیعۃ: کاتی خورہہلاتن، سپیدہ.
- ۶۱- ریاح: جہمعی ریح-ہ، با، بایہکان.
- ۶۲- منتنہ: موئہنہسی منتن: گہنیو.
- ۶۳- عبوس: پرووگرژ.
- ۶۴- عنفاً: بہزور و بہتویزی.
- ۶۵- تدقیق: وردبینی: دیقہتکردن.
- ۶۶- صعب الانکشاف: کاری کہ بہئاسانی ئاشکرا نابی.
- ۶۷- تبصیبص: چاپلوسی - ریا، ماستاو کردن، تہمہلوق.
- ۶۸- یعفرور: بیچووہ ئاسک.
- ۶۹- غانماً: دہسکہوت، وہدہستہئینان.
- ۷۰- فاضل: پاشماوہی ہہر شتی.
- ۷۱- لیالی: شہوہکان.
- ۷۲- صباحت: روژنی پوخسار، جوانی.
- ۷۳- تغیر: توورہیی.

- ۷۴- حسب العادة: به پئی رسم و عادت.
- ۷۵- بی حمیت: بی غیرت.
- ۷۶- تقصیر: کورتی.
- ۷۷- شلتاق: تهجاون، سنوور به زانندن.
- ۷۸- مفظور: خورسک.
- ۷۹- سبیل: ری.
- ۸۰- تعییر: سه رزنشت.
- ۸۱- استعلام: داوای ناگاداریکردن.
- ۸۲- بروت: سمیل.
- ۸۳- متقاطر: دلۆپ دلۆپ.
- ۸۴- متواتر: په یاپه ی: یهک له دواى یهک.
- ۸۵- تطاول: زولم، دهستدریژی.
- ۸۶- مجملی: به کورتی.
- ۸۷- تطف: میهره بانى.
- ۸۸- خوارق عادات: به پیچه وانه ی عادت، له سهرووی سروشتی.
- ۸۹- النادر کالمعدوم: نه وه ی دهگمهن بی وهکو نه وه یه نه بی.
- ۹۰- مقام: جی، شوین.
- ۹۱- دار البوار: دوزخ.
- ۹۲- منشأ: نهو شوینه ی لی پیه دابووه.
- ۹۳- مخالف: ناساز، ناسازگار.
- ۹۴- اضطرار: ناچارى.
- ۹۵- دولت: سامان، سه رمایه، مال.
- ۹۶- جحیم: دوزخ، جهه نه م.
- ۹۷- انتعاش: چوستی، باشبوونی پاش نه خویشی.
- ۹۸- فح: تهله، داو.
- ۹۹- متفق الكلمة: یهک قسه، یهک رهئى.

- ۱۰۰- عفونت: گه نیوی.
- ۱۰۱- عفن: گه نیوی.
- ۱۰۲- کذب: موعه ره بی که لیمه می کدبا-ی په هله وییه، درو کردن.
- ۱۰۳- فرح: شادی.
- ۱۰۴- تهنیت: پیروزیایی کردن.
- ۱۰۵- انبساط: شادی و خویشی.
- ۱۰۶- اعانت: یارمته.
- ۱۰۷- لندنیدن: له توره پيدا له ژیر لیوه وه قسان بکری.
- ۱۰۸- شؤونات: جه معی شه ئنه: کار، کاری گرنګ.
- ۱۰۹- أوانی: جه معی آنية: ئامان، قاپ و قاچاغ.
- ۱۱۰- تجلل: ئه وهی مایه ی شکومه ندییه.
- ۱۱۱- ثغور: جه معی ثغر-ه سنوره کان.
- ۱۱۲- علائق: جه معی علاقه یه، په یوه ندییه کانی و مه جازهن مولک و مال دیت.
- ۱۱۳- رستاق: موعه ره بی روستا-یه، دی، گوند.
- ۱۱۴- مسکوکات: جه معی مسکوک-ه، سکه، پاره.
- ۱۱۵- صنای: مه نسوب به صناعت، به رانبه ر به سروشتی.
- ۱۱۶- یورت: په شمال.
- ۱۱۷- حضارت: شارنشینی، شارستانی.
- ۱۱۸- جوع: برسیه تی.
- ۱۱۹- تحریض: هاندان.
- ۱۲۰- منفعل: هه لچوو، لیږدها به مانای شهرمه زاری دیت.
- ۱۲۱- جيد: چاک، باش.
- ۱۲۲- معجر: سه ریوش، سه ریوشی ژنانه.
- ۱۲۳- یالپوش: گهردن پوش-ی ئه سپ، یال.
- ۱۲۴- مأذون: ئه مر وهرگرتوو.
- ۱۲۵- مایری وما لایری: ئه وهی ده بینری و ئه وهی نابینری.

- ۱۲۶- برایی العين: به چاو بینراو.
- ۱۲۷- مؤانست: ئینس وەرگرتن، خوْشه ویستی، دۆستی.
- ۱۲۸- مرآت: ئاوینه.
- ۱۲۹- اولو الالباب: خاوهن عهقله.
- ۱۳۰- مشتبه: داپۆشراو، گومان لیکراو.
- ۱۳۱- سخریه: گالته پیکردن.
- ۱۳۲- جبن: ترس، بیم، باک.
- ۱۳۳- جبان: ترسنۆک.
- ۱۳۴- تیقن: یه قین په یداکردن، بی گومان.
- ۱۳۵- قواد: گهواد، دهیو، شاخدار.
- ۱۳۶- بالصراحه: به راشکاوی.
- ۱۳۷- و داد: خوْشه ویستی، موحیبهت.
- ۱۳۸- مزور: مزه وهر: ئه وهی به ساخته دروست کرابی.
- ۱۳۹- ملکات: جه معی ملکه - تایبه تمه ندییه کان.
- ۱۴۰- انشاد: خویندنه وه.
- ۱۴۱- چهار موج: گۆژداو.
- ۱۴۲- صدق واقع: ئه وهی که ههیه و حهقیقه ته.
- ۱۴۳- متعلقین: ئه و که سانهن که به دهوری که سی بازنه یان گرتووه.
- ۱۴۴- دوار: گۆژی، سه رگه رانی.
- ۱۴۵- آس: باو.
- ۱۴۶- حنیف: پاک ئاین.
- ۱۴۷- الحریق: ئاگر.
- ۱۴۸- اشتداد: شیدهت، سهخت، فشاری توند.
- ۱۴۹- عماری: هه ودهج، که ژاوه.
- ۱۵۰- ربوبیت: سه لته نهت، قودرته و توانایی.
- ۱۵۱- ابوت: به باوک بوون.

- ۱۵۲- فتور: سستی، ساردی، لاوازی.
- ۱۵۳- زخار: گهلی پپ، لهباله ب.
- ۱۵۴- حصر: گه مارو دراو به: وهقف.
- ۱۵۵- لطایف الحیل: چاکترین فرتوفیل.
- ۱۵۶- کتم عدم: جیهانی نه بوون.
- ۱۵۷- واسع: کراوه، بهرین.
- ۱۵۸- حرمان: بی بهره بی، نائومی دی، بی نسیمی.
- ۱۵۹- مدارج: پله کان.
- ۱۶۰- عواصف: زریان، ره شه با.
- ۱۶۱- تموج: شه پۆلدان، بهرز و نزم بوونه وهی ئاو.
- ۱۶۲- معمور: پپ.
- ۱۶۳- هیکل: شه کلی جهسته.
- ۱۶۴- حیص و بیص: جهنگ، ئاشوب.
- ۱۶۵- نکهت: بوئی خووش.
- ۱۶۶- جولقی: بی نهوا، قهله ندهر.
- ۱۶۷- تردماغی: شادی.
- ۱۶۸- سبقت: دهستی پشخه ری.
- ۱۶۹- اق سقالان: ریش سپیان (تورکییه).
- ۱۷۰- دفعه واحده: یه کجار، یه ک که رهت.
- ۱۷۱- صره: کیسه ی زیپ و زیو.
- ۱۷۲- نقت: سه رهنشت، توله وه رگرتن، کینه گرتن.
- ۱۷۳- طبعا و طوعا: بهرزه زامه ندی دل و خواستی خوئی.
- ۱۷۴- قسراً: به زور.
- ۱۷۵- کرها: به ئیکراه. به نابه دلی.
- ۱۷۶- سخیت: سه خاوهت، چاوتیری، به خشندهیی.
- ۱۷۷- مبرزین: نهوانه ی بو ناپیویست زیاد سه رف دهکن.

- ۱۷۸- جواد: به‌خشنده.
- ۱۷۹- متعمد: کارى له پرووى مهبه‌سته‌وه ئه‌نجام بدرى.
- ۱۸۰- قلق: ترس و له‌رز، ناوه‌ستاو.
- ۱۸۱- نكاه: بىر تىژى، زىره‌كى.
- ۱۸۲- نفس لوامه: لومه‌كردنى نه‌فس كاتى كه كارى خراپ و گوناوه‌هكات.
- ۱۸۳- تقرىع: سه‌رزهنشت و به‌دگوىى.
- ۱۸۴- استعانت: داواى يارمه‌تى‌كردن.
- ۱۸۵- وبال: نه‌گبه‌تى، سه‌ختى.
- ۱۸۶- إتيان: به‌نمونه‌هينانه‌وه.
- ۱۸۷- برى‌الذمة: ئه‌وهى كه قه‌رزه‌كانى داوه‌ته‌وه، ئه‌ستۆ پاكى.
- ۱۸۸- مبرات: جه‌معى مبره: چاكه‌كارى.
- ۱۸۹- محمد: ستايش، چاك ره‌وشت.
- ۱۹۰- حمق: گه‌وجى، هه‌ماقته‌.
- ۱۹۱- استرحام: داواى به‌زه‌بى‌كردن.
- ۱۹۲- سليم‌القوى: ته‌ندروست، ساغ و سه‌لامه‌ت.
- ۱۹۳- رقاب: جه‌معى رقبه: غلام، كه‌نيز، مله‌كان، مل.
- ۱۹۴- عنيف: زىركار.
- ۱۹۵- منهج: منهج، راسته‌ پى‌رۆيشتن، پى‌رۆگرام.
- ۱۹۶- اعتساف: لارى‌گرتن، لادان له‌ راسته‌ پى‌.
- ۱۹۷- گول: نادان، ئه‌بله، گه‌وج.
- ۱۹۸- روات: جه‌معى راوى: ئه‌وانه‌ى ده‌گپى‌نه‌وه، رپايه‌ت ده‌كه‌ن.
- ۱۹۹- وقايعه: پاريزدارى‌كردن.
- ۲۰۰- خشوع: ملكه‌چى، خاكى، فه‌رمان به‌جيه‌هينان.
- ۲۰۱- عظمى: به‌گه‌وره‌گرتن، گرنگى پي‌دان.
- ۲۰۲- اسائه: خراپه‌كارى به‌رانبه‌ر به‌ كه‌سى.
- ۲۰۳- سجيته: ره‌وشت.

- ۲۰۴- مخالصة: خوڻه ويستی بي غهل و غهش.
- ۲۰۵- خلجان: نيگه راني.
- ۲۰۶- حنجر: گهروو.
- ۲۰۷- تعرض: سهريچي.
- ۲۰۸- بيطار: پزيشكي ٺاڙه لان.
- ۲۰۹- شرف: نزيك بووهوه له..
- ۲۱۰- مطلق العنان: سه رهرو، بي رهشمه، رهشمه يو شلڪراو.
- ۲۱۱- مطموس: گوم و ناديار.
- ۲۱۲- الجه: ٺه نفال، ٺه وهي له جهنگدا دهسته كه وي، وهك ٺاڙه ل و ٺنان.
- ۲۱۳- اصابت رأي: دروست و راستگوتن.
- ۲۱۴- قراسوران: جه معي قه ره سورن: ٺه سوارانه ي ٺاگاداري كاروان ده بن.
- ۲۱۵- كياست: زيره كي، بير تيڙي.
- ۲۱۶- هادي الطريق: رانما.
- ۲۱۷- كلاغي: ده سه سري گه وره و ٺه وریشمينه، هه ندي عه شاپر ده بيه ستنه سه ريان.
- ۲۱۸- مشاعر: جه معي مشعر، شعور، هيڙي درڪردن.
- ۲۱۹- ڪرام: جه معي (ڪهريم)ه، پياواني خوا.
- ۲۲۰- ابن السبيل: ريڙوار، ريڙواري بي نهوا، ٺه وهي له ريڙا جي مابي.
- ۲۲۱- بلا ڪفيل: بي سه ريه رشت، بي كه س.
- ۲۲۲- لذي الورد: هه رڪاتي هاته ٽووري.
- ۲۲۳- ما حضر: ٺه وهي ٺاماده يه، خوڙاكي ساهه.
- ۲۲۴- صفة: هه يوان، ٽوور.
- ۲۲۵- ابتياغ: ڪرين.
- ۲۲۶- بني عم: ڪوپه مام.
- ۲۲۷- وضوح: روڻ، ٺاشڪرا، ليڙهه مه جازهن به بينين ديٽ.
- ۲۲۸- مضلات: جه معي مضلة، گوم پرايي.
- ۲۲۹- اعوان: جه معي عون-ه، ياران، هاوه لان.

- ۲۳۰- سخا: که‌رهم، به‌خشش.
- ۲۳۱- مردمی: انسانی.
- ۲۳۲- فتوت، جوامیری.
- ۲۳۳- بعبارة اخرى: به‌دهسته‌واژه‌ییکی دی.
- ۲۳۴- بلیت: به‌لا، ئاشوب، موسیبه‌ت.
- ۲۳۵- حلیة: خشل.
- ۲۳۶- ادانی: جه‌معی ادنی، خه‌لکی عه‌وام، ره‌شه‌خه‌لک.
- ۲۳۷- عباد: جه‌معی عبد، خه‌لقه‌نده‌کان.
- ۲۳۸- بهائم: چوارپی.
- ۲۳۹- صدر اول: ده‌ستپیک.
- ۲۴۰- عقاب: شکه‌نجه، سزا.
- ۲۴۱- نکال: عه‌زاب، سزاییک که بو خه‌لکی دی بپیته‌مایه‌ی عیبره‌ت.
- ۲۴۲- کدیمین: حه‌قه‌مست.
- ۲۴۳- الفت: خوو‌گرتن، له‌گه‌ل یه‌ک تیکه‌لیبون.
- ۲۴۴- ارسل: نیژدراو (مرسل).
- ۲۴۵- نفس: انسان، مه‌ردم.
- ۲۴۶- سقیم: بیمار، نه‌خوش.
- ۲۴۷- عسرت: ده‌ستکورتی، هه‌ژاری.
- ۲۴۸- ارباب: خاوه‌ن، مالیک.
- ۲۴۹- سفلی: ژیرین.
- ۲۵۰- شدايد، جه‌معی شده، سه‌ختیبه‌کان.
- ۲۵۱- متعسر: دژوار.
- ۲۵۲- نعیم: نیعمه‌ت.
- ۲۵۳- علوی: ئاسمانی.
- ۲۵۴- داعی: هو، عیله‌ت، سونگه.
- ۲۵۵- نم: به‌دگویی به‌رانبه‌ر به‌که‌سی له‌پوودا نه‌بی.

- ۲۵۶- ممثل: بهرجهسته بوو.
- ۲۵۷- مشتھيات: خواسته مہ نبيہ کان.
- ۲۵۸- زخارف: جہ معی زخرف، ئارايشتی بی ئهھمیت.
- ۲۵۹- یسار: به توانایی.
- ۲۶۰- مشیر: راویژکار.
- ۲۶۱- طفیل: میمل.
- ۲۶۲- بی انبازی: رہبہن، بی هاوسہر.
- ۲۶۳- مستعار: وک دہمامک، یا پرچی صنایی.
- ۲۶۴- ضرور: مخفف ضرورت و ضروری، ئوہی پیویستہ.
- ۲۶۵- مذبوح: سہرپراو.
- ۲۶۶- آسن: بہتہ مہ نتر، گہورہ تر.
- ۲۶۷- سنبہ: ئو پارچہ ئاسنہ دریزہی لوولہی تفہنگی پی پاک دہکردیتہوہ، زمہ
- ۲۶۸- قوروق: قرق: ممنوع، قہدہغہ کراو، قورخ.
- ۲۶۹- کلاب: جہ معی کلب: سہگہ کان.
- ۲۷۰- معلم، ماموستا.
- ۲۷۱- نخجیر: شکار، نیچیر.
- ۲۷۲- مستخلص: رہا، ئازادبوو.
- ۲۷۳- مسامحت: جوامیری، بہخشش.
- ۲۷۴- تأدیب: سزادان.
- ۲۷۵- سکہ: موعہ رہبی، شکہ، مہ شکہ.
- ۲۷۶- قرین: دوست، هاونشین.
- ۲۷۷- استغناء: دہسبہ رداربوون.
- ۲۷۸- گازر: کہلوپہل بوشتن.
- ۲۷۹- سبت: سہ بہتہ.
- ۲۸۰- رشوہ: ئو زبلہی زہوی پی بہہیز دہکری.
- ۲۸۱- رجه: گوریس

- ۲۸۲- شمیم: بۆنى خوڭش، عەتر.
- ۲۸۳- سمن: ياس، ياسەمىن.
- ۲۸۴- لالى: جەمى لوءلوء، مروارىيەكان.
- ۲۸۵- چمىدن: بەناز و تەكەبورهوۋە پۇيشتن.
- ۲۸۶- شەر اشوب: كەسى ھەند جوان بى شۆرەتى لە شارددا ۋەرگرتى.
- ۲۸۷- لوليان: كۆۋەلى.
- ۲۸۸- استىزان: ئىزن ۋەرگرتن.
- ۲۸۹- قراچيان: كۆۋەلىيەكان، قەرەجەكان.
- ۲۹۰- تنعم: خوڭش گوزەرانى.
- ۲۹۱- منصور: سەر كەتوۋ.
- ۲۹۲- دشت قىچاق: سەرزەمىنى نىۋان چىن و ماوراء النهر.
- ۲۹۳- سخيف: كەسى سووك، چرووك، بى عەقل.
- ۲۹۴- صقالبە: جەمى صقالبى، يوغسلافى.
- ۲۹۵- گرمن: دانىشتوانى باكورى ئەوروپا (ژەرمەن).
- ۲۹۶- نردمن: (نورمەن) دانىشتوانى باكورى ئەوروپا.
- ۲۹۷- دهور: جەمى دەر، پۇڭگاران.
- ۲۹۸- ھيون: حوشتر، حوشترى گەرە.
- ۲۹۹- اقطاع: جەمى قطع-ە پەيكانى پان، مەبەست جىي گرنكى روى زەمىنە.
- ۳۰۰- قلاب: سازەندە، قەۋىدە.
- ۳۰۱- بشرة: پىست.
- ۳۰۲- اشتلم: داۋاى دوئىل كىردن، داۋاى موبارەزە كىردن.
- ۳۰۳- بىر بيان: نەوعى لە بەبەرە، بەيان دىندە يىكە دوژمنى شىرە.
- ۳۰۴- امرود: جۇرىكە لە ھەرمى.
- ۳۰۵- اقا باجى: پور.
- ۳۰۶- تشفى: تەسكىن، ئاسايىش ۋە دەستەنەن.
- ۳۰۷- تظيف: پا كىردنە ۋە.

- ۳۰۸- یوم الیقین: روژی حیساب، روژی قیامت.
- ۳۰۹- رخوت: سستی.
- ۳۱۰- التیام: سارپژبوون.
- ۳۱۱- مرتسم: مه‌سوم، به‌جی هینراو.
- ۳۱۲- ضمیر: ویزدان.
- ۳۱۳- الم: دهر، خه‌م.
- ۳۱۴- ماکول: ئه‌وه‌ی ده‌خوری.
- ۳۱۵- زقوم: ده‌لین دره‌ختیکه له دۆزه‌خ، به‌ره‌که‌ی گه‌لی تاله، هه‌رشتیکی تال و زه‌هراوی.
- ۳۱۶- حمیم: ئاوی گه‌رم.
- ۳۱۷- آنهار: جه‌مع‌ی نه‌ر-ه، پووبار، پووباره‌کان.
- ۳۱۸- اغماض: چاوپووشی، به‌نادیده‌وه‌رگرتن.
- ۳۱۹- قابلیت: شایسته‌بی.
- ۳۲۰- اویه: هو‌به، چادر، جیی چادره‌کانی خیل.
- ۳۲۱- جلافت: ئه‌حمه‌قی، بی‌عه‌قلی.
- ۳۲۲- خفض جناح: هینانه‌ خواره‌وه‌ی بال، ته‌واضع - خاکی.
- ۳۲۳- طوع: ئیطاعت کردن.
- ۳۲۴- مافات: ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ست چووه.
- ۳۲۵- مهموم: غه‌مبار.
- ۳۲۶- نشاء: ژیان، خه‌لقراو، ژین.
- ۳۲۷- بیوتات: مال‌ه‌کان.
- ۳۲۸- کرنش: کرنوش بردن، ته‌عزیم، سه‌ربه‌ره‌وژیر دانه‌واندن.
- ۳۲۹- مخصوص: تایبه‌ت.
- ۳۳۰- تاپو: که‌نو.
- ۳۳۱- سؤال: داواکردن، گه‌داکردن، سؤال.
- ۳۳۲- شطاحی: بی‌شه‌رمی، پووداری.

- ۳۳۳- انتهاز: فرسەت وەدەستەپینان.
- ۳۳۴- اولی الابصار: خاوەن بیناییەکان.
- ۳۳۵- حشو: قسەى زیادى نیوان پسته.
- ۳۳۶- سالک: رېبوار.
- ۳۳۷- مستوی: راست، ئوقرەگرتوو.
- ۳۳۸- حصر: ژمارە، ژمیردراو.
- ۳۳۹- صراط: پرى.
- ۳۴۰- مقرر: بریارى لەسەردراو.
- ۳۴۱- اختیار: هەلبژێردراو.
- ۳۴۲- حسانات: جەمعی حسنە: کارى چاکە، ئەو کارانەى خوا پەسەندى دەکات.
- ۳۴۳- سیئات: سیئە: گوناھ، گوناھەکان.
- ۳۴۴- خسران: زیان، زیانکاری.
- ۳۴۵- فایز: سەرکەوتوو.
- ۳۴۶- ادراک: درککردن.
- ۳۴۷- تخلق: رەوشت بەرزى.
- ۳۴۸- مفظور: خوړسک.
- ۳۴۹- الانسان عبید الاحسان: ئینسان کۆیلەى چاکییە.
- ۳۵۰- مجموع: بى غەم.
- ۳۵۱- نهاد: نژاد.
- ۳۵۲- اصابت: ئەنگاوت، تیر بەرنیشان بکەوى.
- ۳۵۳- مخنت: پیاوی ژن رەفتار.
- ۳۵۴- طامع: تەماحکار.
- ۳۵۵- سالوس: فرتوفیل.
- ۳۵۶- مصدق: راستگو.
- ۳۵۷- جلساء: جەمعی جلیس، هەمنشینان.
- ۳۵۸- ندما: جەمعی ندیم، هاوقسە.

- ۳۵۹- معجب: خوڤين.
- ۳۶۰- ممسك: چاوچنؤك.
- ۳۶۱- عنا: رهنج، سهختى.
- ۳۶۲- امسك: كه مخورى.
- ۳۶۳- حرمان: بى نسيبى.
- ۳۶۴- فضولى: خوڤتيه لقورتيين.
- ۳۶۵- معلل: ئه وهى سونگه وه دللىلى هه يه.
- ۳۶۶- قريحه: ئامادهگى سروشتى له داهيئانى فكري و هونه رى.
- ۳۶۷- لا لغرض: نه له پرووى دوژمىيه وه.
- ۳۶۸- مرضات: خوڤنوودى.
- ۳۶۹- ميزان: معيار: ته رازوو.
- ۳۷۰- راحت: ئاسايش، ئاسووده يى، ئارامى.
- ۳۷۱- دنائت: سووك و چرووكى.
- ۳۷۲- اسلاف: جهمعى سه له فه، پيشينان.
- ۳۷۳- ضلال: گومراهى.
- ۳۷۴- مختار: هه لبيژدردراو، په سندرگاو.
- ۳۷۵- مسلم: قه بوولكر او.
- ۳۷۶- مناصحت: نه سيحه ت كردن.
- ۳۷۷- حلم: شه كيبى، سنگ فراوانى.
- ۳۷۸- تجنب: خو به دوورگرتن.
- ۳۷۹- رفق: نه رمى، ميه ره باني.
- ۳۸۰- تعذيب: شه كه نهجه.
- ۳۸۱- حلاوت: شيرينى.
- ۳۸۲- يمن: ئيقبال.
- ۳۸۳- مكتسب: به ده سته اتوو.
- ۳۸۴- غبن: زيان.

- ۳۸۵- عقار: مال.
- ۳۸۶- تقلبات، جهمعی قلب: سهره‌وژیریبوون، واژگون.
- ۳۸۷- نکبت: بی چاره‌یی.
- ۳۸۸- تمکین: به‌توانایی.
- ۳۸۹- المصیبة للصابر واحد للجازع اثنان: موسیبه‌ت بو که‌سی به‌سه‌بر یه‌که بو که‌سی په‌له‌خواز دووانه.
- ۳۹۰- واجب: واجب الوجود، خواوه‌ند.
- ۳۹۱- سوام: قیمه‌ت، نرخ.
- ۳۹۲- قاصرین: جهمعی قاصر، منالی ته‌مهنی نه‌گه‌یشتبیتته هه‌ژده سال.
- ۳۹۳- رزین: که‌سی به وقار، وقار، سه‌نگین.
- ۳۹۴- تدقیق: وردبینی، دیکه‌تکردن.
- ۳۹۵- سم الفأر: مهرگه‌مووش.
- ۳۹۶- عایق: به‌ریه‌ست، ریگر.

